

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ЧЕТВРТА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Трећи дан рада
23. април 2019. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Владимир Маринковић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Четврте седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2019. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика, констатујем да седници присуствује 87 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 99 народних посланика, односно да је присутно најмање 84 народних посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Реч има народни посланик Миљан Дамјановић.

Изволите, колега.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Хвала.

Прво питање постављам министру Недимовићу. Наиме, обиласком западне, југозападне Србије, великог броја села, наишли смо на велике проблеме оних људи за које сви министри и ова влада кажу да треба да остану на својим огњиштима, а држава и само министарство апсолутно ништа није урадило по том питању да они своја вековна огњишта не напуштају.

Тачније, ако погледамо поткабларска села, Цагање, Рошце, Јанчиће, Врнчане и остала села која се граниче са градом Чачком и Горњим Милановцем, уочљиво је и можете добити информацију да, веровали или не, у 21. веку не постоји водоводни систем, односно то су мештани оних села који и дан-данас немају пијаћу воду.

Желим да вам напоменем да је, као најмањи услов да бисмо имали право да им кажемо да обрађују своју земљу и да остану, неопходно да постоји водоводни систем, а иначе кубуре и са мањком електричне енергије. Мало веће невреме, они углавном остају без струје. Постоји основна школа у коју иду ђаци из тих пет села, укупно их има само 13, и та села се због немарности државе гасе. Да не говорим о путној инфраструктури. Значи, основно и прво питање је – да ли Министарство има пројекат? Да ли ће се радити водоводни систем, уколико знамо да је за цео град Чачак још 80-их година тај пројекат урађен и отада се ништа није поступало по том истом пројекту?

Друго питање за господина Недимовића је следеће. Најавио је отварање више фабрика у Ариљу и другим местима, које ће бити заједничка инвестиција са Мађарском. У првој фази планира да се производња воћних концентрата, док ће се у Мађарској радити дорада, а кажу, у каснијим фазама ће се и комплетна производња радити код нас. Која је то прва фаза и колико ће трајати? Која је то каснија фаза када ћемо као финални продукт извозити ми, јер знамо да од извоза и те како приходују Србија и буџет, а на тај начин су срећнији и сељаци, јер ће откупна цена бити већа?

Треће питање за господина Недимовића јесте следеће. Прошле године је била најнижа цена воћних производа, малине, купине, јабуке, али уколико узмемо садашње параметре, где каже да је прошлогодишња откупна цена износила 100 динара, желим да нам господин Недимовић објасни да ли ће ове године цена бити већа, јер са оваквом ценом, уколико један просечан берач набере 50 килограма малина, то је укупно 5.000 динара и када се плате дневнице, порез, храна, произвођачу остаје 2.000 динара, илити он је тек на нули. Нема никакву зараду са том ценом. А говоримо о разним инвестицијама и о томе да постижемо разне споразуме и договоре за извоз истих тих малина. Ако се данас, у априлу, не каже цена, када су већ повезане малине, када ће Министарство изаћи пред своје грађане, пред своје произвођаче, пред своје сељаке и рећи која је откупна цена за ову годину?

За председника Владе Ану Брнабић имам питање. У месту Страгари, иначе код Крагујевца, постоји рудник азбеста „Страгари а.д.“ у ком, према неким нашим информацијама које су нам дали становници тог места, имају и говоре да се планира изградња републичке депоније

азбеста. Према неком од поглавља о придруживању ЕУ, како се наводи, сав азбест се мора уклонити са свих објеката у Србији. Уколико се испостави да је ова информација тачна и да постоји план изградње депоније, становници овог места се с разлогом прибојавају могућности да се уз азбест на ту депонију складиште и неке друге врсте отпада које су још штетније по здравље људи. Тако да постављамо питање председнику Владе – да ли је ова информација тачна и да ли имају у плану изградњу овакве врсте депоније? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Дамјановићу.

Да ли се још неко јавља за реч од председника представника или посланичких група?

Реч има Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господа народни посланици, моје посланичко питање упућено је Министарству државне управе и локалне самоуправе, с обзиром на то да је то министарство надлежно за вођење Регистра политичких странака, али је надлежно и за надзор над спровођењем Закона о политичким странкама.

Питање је – да ли су прекршени чланови 8, 19, 22, 23, 24. и 25. Закона о политичким странкама, који се односе на оснивање политичке странке и на Регистар политичких странака?

Зашто ово питам? Зато што је 19. априла у Београду формирана, наводно, нека нова странка, на чијем челу ће бити Драган Ђилас са групом већ потрошених политичара који су људима познати и по томе што су врло често прелетали из странке у странку. Неки медији су објавили да је у питању формирање нове странке, али истина је да је заправо Ђилас преузео већ постојећу Зелену еколошку партију – Зелени, чији је председник био извесни Дејан Булатовић, који ће сада бити потпредседник Драгана Ђиласа у тој наводно новоформираној странци.

Међутим, забрињава податак, а то видимо по писању штампе, а видели смо и да Драган Ђилас то до данас није демантовао, да се заправо ради о куповини странке.

Подсетила бих јавност да се слична ситуација десила и са Вуком Јеремићем, када је преузео већ постојећу политичку странку овог његовог потрчка из Трстеника Мирослава Алексића. И тада, дакле, као и сада, постојала је сумња да се ради о чистој трговини. Јер, зашто би се они трудили? Зашто би прикупљали потписе, зашто би оверавали потписе, зашто би стварали страначку инфраструктуру када могу лепо да дођу и да купе странку? Пара имају, знамо. Сви смо свесни Ђиласових стотина милиона, сви смо свесни Јеремићевих милиона, чије порекло, заправо, до

данас није ни оправдао. Једино што се овде не зна и што се поставља као питање јесте за коју цифру је ова странка купљена.

Такође поражава податак да је Драган Ђилас одлучио да странку назове Странка слободе и правде. Замислите ту количину лицемерја. Човек дође, купи странку, назове је Странком слободе и правде, а себе истакне у први план као великог борца за слободу и правду. Он који је за време док је био градоначелник Београда оставио милијарду евра дуга, он који је био актер толико десетина афера о којима ја сада нећу говорити, али грађани Београда се тога врло добро сећају, он чије је име синоним за некога ко се енормно обогатио користећи своје функције, он сада себе жели да представи као великог борца за слободу. Он који је своју пословну империју изградио, практично, на неслободи медија, он сада жели да себе представи великим заговорником слободе.

Али да видимо ко још чини ту странку. Имамо прво Борка Стефановића, оног лажног левичара и некадашњег Тадићевог миљеника, који је људима познат по чему? По томе што је преговарао са Приштином. А који су били резултати тих преговора? Резултат је било укидање српских таблица. Резултат је била предаја катастарских књига Приштини а да притом нису решена имовинска питања више десетина хиљада Срба. Да не помињем да је био преговарач Владе која је нас довела у позицију да се дијалог одвија без посредовања Уједињених нација.

Онда имамо Маринику Тепић, која, када бисмо је сада питали, вероватно не би ни знала да нам каже у колико је све странака била. Али имамо и нову звезду, Марка Бастаћа, који је широј јавности познат по дивљањима у центру Београда, по чупању саобраћајних знакова и по сличним вандализмима. На крају, Бранислав Јовановић, кога Нишлије знају као Банета Банану, који је променио осам или чак више политичких партија, који је низао аферу за афером, који је хапшен за кривична дела која му се стављају на терет за време док је био директор Дирекције за изградњу града.

Дакле то су, даме и господо народни посланици, људи који желе да представе себе као нову политичку снагу. Истина је да је у питању само покушај да исти ти људи поново дођу на власт и да се исти ти људи богате на муци наших грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Жарић Ковачевић.

Реч има народни посланик Новица Тончев.

Изволите.

НОВИЦА ТОНЧЕВ: Поштоване колеге, недавно сам овде указао на озбиљан проблем у функционисању правосуђа у Пчињском региону и поставио сам неколико конкретних посланичких питања која се односе на рад Вишег јавног тужиоца у Врању Данијелу Трајковић.

Сви ми знамо да по Уставу Србије и свим законима који регулишу рад правосудних институција тужиоци и судије у свом раду не смеју да имају никакве везе са политиком и политичким странкама. Међутим, у случају тужитељке Данијеле Трајковић то правило не важи, јер она је пре 2000. године каријеру почела као кадар ЈУЛ-а тако што је ажурно водила записнике на састанку Општинског одбора ЈУЛ-а у Сурдулици, али је стални радни однос у Тужилаштву у Сурдулици засновала као радикал, да би после 5. октобра уточиште пронашла у странци Владана Батића, а потом је била блиска ДС-у, да би данас променила политичку опцију због избора на вишу тужилачку функцију.

Давне 1996. године Данијела Трајковић је кршила закон пуних пет година тако што се као радник тужилаштва бесправно уселила у стан Фонда солидарности у Сурдулици. Није плаћала трошкове кирије и фонд ПИО Врање је поднео захтев за принудно исељење које је тада и спроведено. Након тога се бесправно уселила и у војни стан и одатле је избачена, а судски спор који је водила је правоснажно изгубила.

Госпођа Трајковић 2010. године решава стамбено питање тако што купује стан у Београду, који није желела да укњижи на своје име, већ је као купац и власник формално у уговору о купопродаји наведен њен свекар. Ово поуздано знам јер је стан купила од мог предузећа и процедура купопродаје пролонгирана је по њеном захтеву док не смисли на кога ће формално стан да укњижи. Само могу да претпоставим да је желела да прикрије порекло новца, јер од плате заменика јавног тужиоца стан сигурно није могла да купи.

О томе како је урађена фасада на њеној породичној кући у Сурдулици, који радници су радили и да ли је нешто платила, најбоље да она сама то објасни јавности. У периоду од 2009. до 2013. године обављала је дужност члана Црквеног одбора црквене општине Сурдулица и са те позиције активно је учествовала у усвајању финансијских планова и завршних рачуна црквене општине Сурдулица, што укључује и праћење и верификацију средстава добијених од донатора, а донатори су биле станке у предметима које је она заступала као јавни тужилац.

У фебруару 2011. године Данијела Трајковић је регистровала и основала, као члан надзорног одбора, удружење грађана које се звало „Сигурна кућа“ у Сурдулици, које је основала заједно са пријатељицама. Она је 14. септембра 2011. године у предмету КТ 25/11 Вишег тужилаштва у Врању донела решење којим је једном осумњиченом грађанину наложила да по основу опортунитета уплати 100.000 динара на рачун „Сигурне куће“. Осумњичени је поступио по налогу тужитељке, уплатио је новац, донео уплатницу тужилаштву, па је госпођа Трајковић донела решење којим је одбацила кривичну пријаву МУП-а Врање.

Ово су само неки показатељи из биографије Данијеле Трајковић, која је као основни јавни тужилац у Владичином Хану неосновано прогањала људе по политичкој основи.

Због свега овога поставио сам одређена посланичка питања, али од Државног већа тужилаца нисам добио конкретне одговоре. Добио сам неке статистичке податке који показују да је Данијела Трајковић 2016. године оптужила 55 лица, да је ослобођено 18, затим 2017. године 41 лице, ослобођено 11 и да не наводим и не замарам овај дом. Дакле, ово је изузетно лоша статистика резултата рада Данијеле Трајковић као тужиоца и то са пуним правом могу да вам кажем јер сам ја овде гласао као посланик да она буде изабрана за вишег јавног тужиоца у Врању, иако сам тадашњем министру Селаковићу рекао да ћу гласати са великом резервом. И ево, показало се да сам био у праву.

Такође, поставио сам питање колико је новца из буџета Србије исплаћено људима који су ослобођени од оптужница које је подизала Данијела Трајковић и добио сам од Државног већа тужиоца одговор да се трошкови исплаћују у складу са чланом 265. Закона о кривичном поступку. Умем да читам закон и мени је познато како је та ствар законом регулисана, али је моје посланичко питање – колико је било, прецизно и јасно, и поновићу га још једанпут, колико буџет Србије годишње коштају све ослобађајуће пресуде и неосноване оптужнице правоснажно донете за време мандата Трајковићеве у Хану и Врању, појединачно за сваки предмет и укупно годишње?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Тончев.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, сигурно сте чули за други захтев опозиције, који је у ствари први, да им се да, њиховим партијама, половина РЕМ-а. То је Регулаторно тело за електронске медије.

Позваћу се овде на закон, а питања су везана за Министарство информисања и културе, везаћу се за Закон о електронским медијама, за Закон о оглашавању и за закон, односно за споразум, Конвенцију број 132 у Савету Европе, коју смо потписали, о реемитовању страних прекограничних канала.

С тим у вези питам Министарство културе и информисања, а самим тим и РЕМ – када ће кабловском оператеру СББ, који је под контролом Шолака, Дејвида Питреуса, бившег шефа ЦИА и команданта војних снага у Авганистану, Регулаторно тело за електронске медије, тзв. РЕМ, наложити да се из програма искључе Н1, 10 спортских канала и други тзв. прекогранични канали иза чијег власништва и сувласништва стоји СББ?

Наиме, о чему се ради? По конвенцији коју смо потписали, Закону о електронским медијима и по Закону о оглашавању, прекогранични канали који нису регистровани у РЕМ-у, а моје једно од питања је да ли је Н1 телевизија регистрована у нашој земљи код РЕМ-а, јер емитује програм из студија у Београду, што за прекограничне канале и за реемитовање није дозвољено, дакле да ли је тај канал легалан, јер би морао бити домаћи и морао би бити регистрован у РЕМ-у и плаћати му надокнаду?

Следеће моје питање јесте – да ли је тачно да ти прекогранични канали у реемитовању убацују домаће рекламе, чиме долази до прекршаја међународне конвенције, до кршења Закона о електронским медијима и до кршења Закона о оглашавању? Да ли је тачно да у стране програме приликом реемитовања, које морају да реемитују у изворном облику, убацују домаће рекламе, да на те домаће рекламе не плаћају порез и тако на црно конкуришу домаћим медијима који су регистровани у РЕМ-у и који за то плаћају надокнаду, за разлику од страних канала?

Наиме, страни канали приликом реемитовања из београдског студија, а иза тога стоје Шолак, Ђилас и Питреус, убацују домаће рекламе. Само се на Спорт клубу за једно вече емитује 10.000 секунди, што само на порезу од један евро по секунди износи утају пореза од 10.000 евра за једно вече, што за 365 дана излази близу четири милиона евра.

Дакле, шта ће пореска служба учинити да се овај порески прекршај утврди? По нашим законима, када оператер такве канале пусти, Регулаторно тело за електронске медије је у обавези да упозори кабловског оператера да такве прекограничне канале искључи из програма и, уколико то не учини, РЕМ је у обавези да изрекне забрану емитовања кабловском оператеру, а у овом случају се ради о СББ-у.

Дакле, још једно питање – када ће РЕМ, због кршења Закона о електронским медијима, због кршења Закона о оглашавању и због кршења међународне конвенције о реемитовању, наложити кабловском оператеру да искључи Н1 телевизију, Спорт клуб 10 канала и друге прекограничне канале који реемитују стране програме уз прекрајање и убацивање домаћих реклама? Уколико то кабловски оператер СББ не учини, када ће РЕМ наложити да се тај оператер искључи, односно да му се изрекне мера забране обављања делатности?

С тим у вези хоћу да кажем да тим страним прекограничним каналима, од претплате коју убира СББ на 54% тржишта Републике Србије, СББ плаћа за емитовање програма, док домаћим каналима, чији програм користи у 80% случајева, не плаћа ништа. Ради се о експлоатацији домаћих програма и домаћих телевизија, са конкуренцијом страних канала који ништа не плаћају за приступ СББ-у. Чак напротив, СББ узима од једних, а овима другима плаћа.

Дакле, питања су јасна и очекујем да Министарство културе и информисања и Регулаторно тело за електронске медије прецизно одговоре – шта ће предузети поводом ове нечувене експлоатације, која је на годишњем нивоу равна цифри од 150 милиона евра?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Пошто се више нико од председника, односно овлашћених представника посланичких група не јавља за реч, настављамо са радом.

Обавештавам вас да је спречен да данас седници присуствује народни посланик Ђорђе Милићевић.

Настављамо са радом.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О КОНВЕРЗИЈИ СТАМБЕНИХ КРЕДИТА ИНДЕКСИРАНИХ У ШВАЈЦАРСКИМ ФРАНЦИМА (претрес у појединостима).

Даћу једну кратку паузу од пет минута док не уђе министар са сарадницима.

Хвала на разумевању и стрпљењу.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

Поздрављам министра Синишу Малог и његове сараднике.

Примили сте амандмане које су на предлог закона поднели народни посланици: Вјерица Радета, Наташа Сп. Јовановић, Маријан Ристичевић, Милан Лапчевић, Ружица Николић, Срето Перић, Гордана Чомић, Милорад Мирчић, Александра Белачић, Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић, Миљан Дамјановић, Немања Шаровић, Ђорђе Вукадиновић, Зоран Деспотовић, Петар Јојић, Никола Савић, доц. др Иван Бауер, као и Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство, Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Хвала.

Причали смо у начелној расправи о овом предлогу закона о тзв. швајцарцима, да јавност зна о чему говоримо, и ставили смо вам суштинске примедбе. Ви сте можда хтели да решите проблем ових људи који су заиста у проблему, али овим предлогом закона то нисте успели.

Ми смо озбиљна политичка партија, државотворна странка и ми се нећемо служити оним демагошким флоскулама да ви трошите паре народа како вам падне на памет, али вас подсећамо да су на последњим изборима грађани у највећем броју гласали за политичке партије које су вас устоличиле. Вас то обавезује да пажњом доброг домаћина располажете новцем у буџету, који се највећем делом пуни из доприноса и пореза, и то јесте чињеница.

За сваки динар у буџету унапред мора да се зна за шта је намењен и за шта ће бити потрошен. Сваки динар, свако оно иза запете. Ви то, очигледно, тако не радите.

Ми не можемо ништа да вам верујемо из простог разлога што ми већ годинама, деценијама, више од деценије нисмо добили завршни рачун где бисмо видели да ли се заиста буџет троши онако како је усвојен у Народној скупштини.

Питање јесте како сте ви то и из којих средстава наумили да исплатите ове трошкове које сте направили у буџету, које ћете направити овим лекс специјалисом, законом који, понављамо, не решава суштински проблем који је био повод за доношење оваквог закона.

Овај проблем, министре Мали, морао се решити систематски. Не може се решавати, и ви све више, не мислим ви лично, него Влада све више посеже за неким решењима од случаја до случаја. Нешто се деси у животу, неко тамо седне, направи предлог закона, овде се о томе расправља, па имамо разне законе који имају некаква лична имена, па онда сада имамо и овај лекс специјалис, али то само говори о неозбиљном приступу решавања суштинских и битних проблема, уместо да је гувернер Народне банке села и разговарала са банкарима и да им је лепо предпочила да је њихова обавеза да овај проблем реше. Кома се то не свиђа, молим лепо, може да иде из земље Србије.

Нису ти банкар овде ни дошли зато што су желели нама да помогну. Овде су истеране српске банке, уништене, и дан-данас постоје одређена средства која су власништво тих непостојећих банака, банака у стечају, или не знам већ у којој су фази, да би овде у то доба Динкић, подсећам вас, довео разне стране банке. Па сећате се кад је основао Националну штедионицу, тако је назвао једну од банака, па онда тада, тако је бар Ђинђић тада говорио, био у заблуди, довео га ваљда Динкић у заблуду, па је он отишао као да он да први динар у ту Националну штедионицу јер, боже, помаже се националним финансијама на тај начин. Дакле, све је то у старту погрешно урађено.

Али зашто подсећамо да је ово требало да заврши гувернер Народне банке? Па зато што су то у озбиљним земљама заиста завршавали гувернери и што држава није имала обавеза. Не мислимо ми да ви из

Министарства није требало да будете укључени у ово, али проблем је у томе што Јоргованка Табаковић себи чува леђа тако што не жели да квари односе са банкарима, па када буде после мандата гувернера одлазила у неку светску или европску банку, онда да јој они буду нека од веза.

Ми смо то исто говорили, не тако давно, за министра Вујовића, па су овде посланици из власти викали – уа!, ви сте најпааметнији, ви знате, ви ово, ви оно. Па се десило, отишао Вујовић и сад је он из Америке један од најозбиљнијих критичара ове владе, па и вас, министре, који сте га наследили, и сад нам он са задршком прича како је све оно што Влада обећава могуће реализовати тек за не знам колико деценија.

Садашњи гувернер Народне банке, сећамо се добро сви, недавно је изјавила да је динар, наш динар, најјача валута на земаљској кугли и мало шире. Ако је то тако, зашто се уопште дозвољавају кредити који се индексирају у страној валути? То се односи и на евро и ми зато мислимо да је ово требало решити систематски. Кредити у Србији треба да се дају искључиво у динарима. Заправо, они се у динарима и дају. Нико од ових људи није добио евре, односно швајцарске франке, нити су банке које су одобравале те кредите имале покриће у швајцарским францима.

Дакле, то је један спекулативни, фиктивни посао од којег су само банкари имали користи. Ми разумемо да банка не може функционисати ако нема профит, и треба да га има, али не може имати екстрапрофит и још за њега не плаћати порез. Ви сте им то на овај начин омогућили.

Говорили смо о неким случајевима, али имамо сликовит пример, ево, човека који је запослен у Народној скупштини, којем је извршитељ, док је већ овај закон, ја мислим, био у процедури, извршитељи су му узели стан. Он се лично, на своје лично име задужио овим швајцарским кредитом. Извршитељ није дозволио његовој жени да се појави са правом прече куповине. Упали су им у стан, нису им дозволили да узму ни лекове, ни вредности које имају у кући.

Ево, ја им сад јавно саветујем да под хитно поднесу кривичну пријаву против тог извршитеља и да лепо обавесте тужилаштво које су им све вредне ствари нестале из стана, па да видимо како ће то извршитељ да им надокнади и како ће тужилаштво и судови да реагују.

Овде је у само једном случају начињен низ кривичних дела у стицају и то ником ништа. И шта ће сад бити, рецимо, са тим човеком, и са стотинама тих људи који су остали без стана? Ови људи, ова породица је исплатила 87.000 евра, људи. Исплатили, и ником ништа. Појела маца.

Дакле, ви не решавате проблем људи који су већ страшно оштећени, драстично оштећени. Ви немате могућности, одустали сте од могућности да натерате банку да се ураде анекси тих уговора, да ти људи буду обештећени ако им не могу бити враћени станови.

Овај чак о коме говорим може бити и враћен зато што је и до тог стана лице дошло кривичним делом зато што је купац стана син извршитељке из Крагујевца, а стан је продавала овде извршитељка из Београда. Па то, људи, нема ни у цртаном филму. Не знам да ли сте ви свесни, да ли ви живите у земљи Србији суштински, да ли ви комуницирате са народом, да ли ви знате шта се стварно овде дешава.

Ви овим законом, против којег смо ми апсолутно, али нисмо против тога да се реши проблем ових људи, дакле ми инсистирамо да се овај проблем реши систематски. Ми инсистирамо да у овом решавању буду обухваћени сви људи, сви грађани Србије који су узели кредите у иностраној валути. И да се реши и питање привреде. Овде нико не говори о привреди која је узела кредите у швајцарцима, у којој су ситуацији ти људи били, колико је привредних објеката или средстава за рад морало бити продато да би се вратили ови кредити.

Дакле, ви сте ово урадили само да бисте могли на телевизији да кажете – ево, неки људи су штрајковали, дошао је председник и рекао нам је да ово решимо, ми преко ноћи решили и ти људи више неће штрајковати. Нажалост, штрајковаће када схвате да им, заправо, ништа нисте помогли. Ви сте, господине министре, једним неправом покушали да решите већ постојаће неправу, а то је у праву недопуштено. Питајте сараднике правнике око себе. Хвала

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има министар финансија, доктор Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Уважени посланици, даме и господо, пажљиво сам пратио претходно излагање и осврнућу се са неколико коментара на исто.

Дакле, пажњом доброг домаћина се и водимо и водимо рачуна о сваком динару. То ми је прва и најважнија порука коју имам да вам кажем. Да није тако, не бисмо трећу годину заредом имали суфицит у буџету. Пажљиво водимо рачуна о сваком динару. Вредно и марљиво радимо да вратимо дугове које нам је претходна власт оставила. Ја ћу вас подсетити, вас и грађане и Србије, да смо 2013. године имали земљу која је била пред банкротом, дакле, земљу која је била на ивици амбиса, али смо одговорним и храбрим реформама успели да заокренемо трајекторију нашег јавног дуга. Уместо преко 70% јавног дуга у односу на БДП, сада нам је тај износ 50,8%, испод нивоа Мастрихта који је дефинисан за земље ЕУ. Успели смо да смањимо нашу незапосленост, и кажем, по питању фискалне политике трећу годину заредом имамо суфицит.

Само за прва три месеца, дакле за први квартал ове године 15,8 милијарди суфицита у буџету у односу на планирани дефицит од преко 19

милијарди. Дакле, резултат који је бољи за преко пет милијарди динара од онога што смо планирали и то нам даје за право и да будемо са једне стране оптимисти за ову годину. Што би се народски рекло – ако се по јутру дан познаје, очекује нас и повећање плата и пензија ове године. Очекује нас и бољи животни стандард грађана Србије ове године, а са друге стране, показујемо да водимо рачуна о сваком динару.

Овај закон је... Прво, можда и најважније, овај проблем који је везан за грађане који су задужени у швајцарским францима настао је још пре 12, 13, 14 година. Не могу и не желим да улазим у то колико је то неодговорно било, чија је то одговорност итд. Наше је било да покушамо тај проблем да решимо и не може да га реши нико осим државе.

Дакле, направили смо компромисно решење. Сели смо са удружењем штедиша, односно са удружењем корисника кредита, и са банкарским сектором и направили смо компромисно решење. Нико то компромисно решење досада није направио. Да је било лако, неко би га други урадио. Оно даје могућност, тиме завршавам, дакле, грађанима који желе да овај проблем реше, да га реше кроз овај закон. Они који сматрају да им закон није довољно добар, имају могућност да наставе судски спор и да на суду докажу да су у праву против банака против којих су поднели и покренули поступак. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно, министре.

Пре него што дам реч колегиници Вјерици Радети и, пре него што наставимо са радом, дозволите ми да у ваше и своје име поздравим студенте десете генерације полазника образовног програма „Политикас“, који тренутно прате део данашње седнице са галерије Велике сале, и молим вас да аплаузом поздравимо наше госте.

(Аплауз.)

Право на реплику, Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Министре, ово је био теоретски осврт, а сада мало практично. Кажете да послујете пажњом доброг домаћина. Нас српске радикале убедићете у то онда када будемо испред себе имали завршни рачун буџета и када будемо на основу тога, на основу планираног буџета, усвојеног буџета и завршног рачуна, могли да утврдимо да ли је то заиста пословање пажњом доброг домаћина. Можда бисмо вас ми и похвалили када бисмо имали завршни рачун, али немамо.

Кажете имамо већ трећу годину, или колико, суфицит. Што бисмо ми вама веровали на реч? Где су докази? Где је завршни рачун? То се ту види, министре. Нисмо ми лаици ни у политици, ни у науци ни у струци. Ја сам правник, али кад сам се припремала за овај закон, разговарала сам са колегама економистима, са колегама који се разумеју у финансије,

читала, изучавала, проучавала. Нисмо ми овде у пролазу. Ми дођемо озбиљно да разговарамо. Дакле, то вам није добро, нити вам је то аргумент.

Кажете, министре, ово је било у време претходне власти, они су задужили, они су омогућили ове кредите. Све је то тачно, али, знате, кад се излази на изборе, онда се грађанима каже – нама дајте власт, а ми ћемо у најкраћем могућем року решити, покушати да решимо или кренути ка решавању ваших суштинских проблема. Не може се седам година причати – ово је радила бивша власт. Знате, у савременом свету 100 дана се даје свакој влади да би се после 100 дана видело у ком правцу функционише та влада.

Тако да, министре, молим вас, немојте да нам причате неке приче. Ако имате аргумент, кажите га. Досада га нисте имали. Нисте изнели аргумент. Ми вам и даље сугеришемо, није вам касно, повуците овај закон, ангажујте сараднике, укључите гувернера Народне банке, укључите банкарe, немамо ништа против, и донесите нам овде, дајте нам предлог закона који ће свеобухватно решити проблем да нам нико више због овога не штрајкује, да нико више не користи или не злоупотребљава нечију несрећу у медијима итд. Кад једном завршимо један сегмент, да онда кажемо – ово је завршено, одлажемо, решавамо следеће проблеме. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има министар Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Врло кратко, око завршног рачуна.

Имате завршни рачун за 2017. годину на сајту Државне ревизорске институције. Слободно погледајте резултате. За 2018. годину управо се ради. Дакле, они раде на томе и биће вам то такође на њиховом сајту. Тако да, ако умете да прочитате, лако ћете видети резултат који смо остварили 2017. године.

Друго питање је суштинско питање. Рекли сте... Ја мислим да смо решавали суштинска питања у претходном периоду. Дакле, ово питање кредита у швајцарским францима је био проблем који смо наследили, а суштинско питање је било да се земља преокрене, односно да немате више банкротство и стечај, земљу која је пред банкротством, коју смо имали, да смањите стопу незапослености, да имате високе стопе раста, да смањите трајекторију пораста јавног дуга. То су суштинске ствари и те суштинске ствари значе већи и бољи животни стандард грађана Србије и дају вам основу за стабилан развој наше земље у будућности.

Коначно, ваш коментар око свеобухватности овог закона. Закон је обухватио све оне који користе кредите у швајцарским францима и који и даље имају те кредите. Ово је најбоље решење које смо направили као

компромис разговора и са удружењима и са банкама. Волео бих да сам чуо и видео да је неко други свеобухватније или боље решење представио. Ако има, рад сам да га чујем. Ако нема, ово је оно што имамо и што јесте коначно решење за грађане који су се задужили у швајцарским францима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Право на реплику Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Нећу реплицирати министру на ово што је рекао, само ћу га добронамерно замолити да се покаје због прве реченице коју је изговорио.

Министре Синиша Мали, ви кажете народним посланицима – имате на сајту завршни рачун за 2017. годину. Јесте ли ви чули за обавезу да се тај завршни рачун овде расправља, да се овде усваја, да Народна скупштина доноси завршни рачун а ви га само предлагате? Чујте, каже народним посланицима – ако знате да читате. Да ли је нормално то што кажете, господине Синиша Мали?

(Синиша Мали: Ви сте рекли да не постоји.)

Не постоји. Док год га не усвоји Народна скупштина, не постоји, министре. Ја вам лепо кажем немојте, вртеће вам се та изјава у облику клипа по интернету. Повуците то, кажите – не знам шта ми би да ово кажем. То је страшно. Страшно је да министар каже народним посланицима – имате завршни рачун за неку годину на сајту.

Министре Синиша Мали, прочитајте законе на основу којих радите. Прочитајте Закон о буџетском систему. Прочитајте обавезе Министарства. Прочитајте обавезе Народне скупштине. Завршни рачун буџета усваја се на предлог Владе у Народној скупштини Републике Србије. Последњи пут се то десило 2003. године. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Сада бих дао реч професору др Миладину Шеварлићу.

Професоре, да знате, имате пет минута, па како желите да искористите. Изволите.

(Миладин Шеварлић: Пословник.)

Аха, по Пословнику се јављате? Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Хвала.

Ја бих само желео да замолим министра финансија да, када износи изјаве о успеху, има у виду свестраније анализе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само наведите члан, професоре, молим вас.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Члан 107, достојанство Скупштине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Дакле, ја имам испред себе јучерашњи материјал Привредне коморе Србије, Економског института итд.

Министру је познат тај назив билтена „Макроекономска анализа и трендови“. Економски положај једне земље умногоме је одређен и спољнотрговинским билансом, а овде имамо информацију да је Србија за прва два месеца 2019. године забележила минус од 926 милиона евра, и то са порастом степена задужености, са смањењем извоза, а повећањем увоза. о су све три негативне карактеристике.

Истовремено, када министар говори о суфициту, желим да вам истакнем следећу чињеницу. Разматрали смо завршни извештај за четврти квартал Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде на Одбору за пољопривреду, шумарство и водопривреду и тада констатовали да за 2018. годину није утрошено преко 800 милиона динара. То је један од разлога зашто се појављује наводни суфицит буџета на крају 2018. године, а нису измирене обавезе из сектора пољопривреде чак ни за 2017. годину, да не говорим за 2018. годину, о чему говоре и посланичка питања која сам, између осталог, доставио и вама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре.

Сматрам да нисам повредио члан 107. Пословника, да нисам увредио достојанство Народне скупштине.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала вам.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите, колега Арсићу.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Ја бих по амандману.

Проблем, односно разлози за доношење овог закона јесу везани за једну жељу банкарског сектора за стварање одређеног екстрапрофита. Наиме, динар као средство плаћања у Републици Србији рачуна се према другим валутама прво у евр, па онда курс динара који је према евр равна се према другим валутама, као што је долар, као што је енглеска фунта, као што је, између осталих, и швајцарски франак.

Зашто доносимо овај закон? Због небриге тадашњег режима, бившег режима, који шета по улицама, врши насиље и напада жене. Уместо да су пре, још кад је проблем настао, реаговали на прави начин, они су о свему томе ћутали. И да је тако, види се по томе да није у питању била само девизна клаузула, та која је спорна, да ли грађанин треба да прихвати и девизни ризик између евра и швајцарског франка, него је спорно и то какве су то мењачке послове банке приликом закључења тих уговора вршиле. Потпуно фиктивне. Исплаћивано је у динарима, враћало се у динарима, али се исплаћивало грађанима по нижем курсу, а враћали су по вишем курсу. На тај начин је стваран екстрапрофит, плус курсне разлике због губитака које су грађани имали између евра и швајцарског франка.

То је један од разлога, и то ћутање државе, која, на првом месту, треба да брине о својим грађанима, наравно, и о финансијском сектору и о банкама, ја могу само да видим кроз мотив да су они имали одређене послове са банкама.

Ја бих волео, ево и предлагача амандмана питам како да натерамо Војводу од Меридијан Банке Божидара Ђелића да врати грађанима барем десет милиона евра које је добио од „Меридијан банке“ док је ћутао као носилац власти и док су се ови у банкарском сектору разним спекулантским радњама богатили.

То је проблем државе. Држава је та која то треба да реши. Одсуство државе и реаговања на прави начин јесте то да су ти грађани били препуштени сами себи.

Ја бих највише волео, да је то могуће, да донесемо закон који ће ретроактивно да буде примењив. Може Народна скупштина и то да уради, слажемо се, 126 посланика и нема проблема, донећемо закон. Али питам – шта после? Да ли ће нас финансијски сектор због губитака које има тужити пред међународним судовима? Хоће. Мислите да ће да нам опросте новац? Неће. Да ли је велики изглед њихов да у неком спору добију Републику Србију? Јесте.

Једним оваквим законом ми у ствари покушавамо да направимо резултат којим ће грађанима да буду ублажене последице скока швајцарског франка с једне стране, а с друге стране да задржимо стабилан финансијски сектор, који је потребан Републици, и тим истим грађанима, и тој истој привреди на коју се стално позивамо, па и Републици Србији. Потребан је. Нема развоја без банкарског или финансијског сектора. Ево, ја бих волео да ми кажете државу којој је то пошло за руком, чисто да чујем као пример. Ја не знам, заиста. Можда грешим. Можда нисам у праву. Најлакше је рећи – распалите по банкама. Није то тако једноставно.

Као резултат договора између удружења грађана погођених курсним разликама швајцарског франка и евра и банака које су пласирале такве кредите у жељи да зараде што више имамо један овакав закон и на тај начин избегавамо, барем када су у питању банке, међународну арбитражу и спорове.

Да ли ће свих сто милиона евра да буде потрошено на ублажавање тих последица, то још увек не знамо. То ћемо сазнати кад закон уђе у примену, за нека два и по месеца, јер верујем да ће велики број грађана наставити неке спорове које су започели пред судовима. То је засада неких 10-ак процената. И што је најважније, овај закон не спречава грађане да остваре судску заштиту.

Исто тако, овај закон не спречава банке да затраже судску заштиту, само пред неким другим судовима. Али имамо оправдање, чак и ако то

ураде, да је то био резултат договора између банака, Народне банке Републике Србије, Владе Републике Србије и тај договор је дат нама посланицима.

Ја бих највише волео кад бисмо могли да донесемо закон којим би Војвода од Меридијан Банке Божићар Ђелић и сви његови ортаци могли да врате грађанима све оно што им је одузето. Али кад погледам Закон о девизном пословању из 2011. године, па и законе су доносили да не би одговарали кривично, материјално, тако да је јако тешко да све неправде исправимо једним оваквим законом.

У сваком случају, за многе ће овај закон бити олакшање, за неке неки вид победе и зато треба овакав закон усвојити у Народној скупштини.

Овај закон је резултат једног одговорног понашања и Владе Републике Србије и председника Републике Србије Александра Вучића зато што отклања велики ризик који је претио држави Републици Србији ако овај проблем не буде био решен, али исто тако пружа и неку правну сигурност и свим будућим инвеститорима и финансијском сектору у Републици Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

Реч има Новица Тончев.

Изволите.

НОВИЦА ТОНЧЕВ: Поштоване колеге, поштовани министре финансија, ево, ја сам се јавио по амандману и хоћу да искористим ову прилику да питам министра финансија да ли ми, с обзиром на то да је народ бирао нас посланике, а ми посланици бирамо Владу Србије, да ли ми морамо да сваки закон доносимо овако као лекс специјалис или можемо то систематски да решимо.

Овде се ради о људима који су задужени у швајцарцима, односно о банкама које су дале кредите и ми као Социјалистичка партија, ја као посланик такође се залажем да се и овај проблем реши. Али с обзиром на то да долазим из једне локалне самоуправе која је сиромашна општина, ви сте рекли овде да Влада Србије има новац, суфицит, и да издваја 11,6 милијарди динара. Хоћу да кажем, министре, да су то, за отприлике 20 неразвијених општина, укупни годишњи буџети које дајемо.

Ово је уједно везано и за закон који доносимо око повећања плата запослених у дечијим вртићима. Знате да плате запослених у дечијим вртићима исплаћују локалне самоуправе, па хоћу уједно да питам – да ли ће ово повећање плата бити праћено повећањем трансфера из Републике у корист нивоа општина, јер се износ овог трансфера није мењао још од 2014. године? С обзиром на то да је ово ванредно повећање, да ли ће, такође, Министарство финансија одобрити повећање масе средстава за плате у локалним самоуправама?

Имам овде једну табелу. У мојој општини, на пример, са вишом школом радник Општинске управе прима 38.000 динара, а са овим повећањем ће радници у дечијем вртићу примати 57.000 динара. С обзиром на то да се из исте касе исплаћује, како мислите, министре, да ми спроведемо ово, да исте раднике који са вишом школом раде у Општинској управи платимо 38.000 динара, а раднике у дечијем вртићу са вишом школом 56.000 динара? Из исте се касе, односно општинског буџета све то исплаћује.

Такође, дневнице за службена путовања у јавним предузећима и запослених у предшколским установама исплаћују се у висини од 5% од просечне месечне зараде по запосленом у Републици, што по садашњим параметрима износи 3.700 динара, а запосленима, изабраним и постављеним лицима у Општини дневнице за службена путовања износе 150 динара. Све се, такође, исто исплаћује из исте општинске касе.

Донет је 2015. године, такође, Закон о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору. Поступајући по овом закону велики број локалних самоуправа је морао да смањи број запослених, који су тужили исте локалне самоуправе. Суд их је све вратио на посао, што је имало за последицу исплату милионских одштета. Да ли су судови постали синдикалне организације за запослене?

Хтео сам да се јавим поводом амандмана и да кажем министру – дајте да Влада и ми посланици систематски решавамо ове законе, јер следећи који ће... Да ли морамо да чекамо да људи штрајкују или изразе своје протесте на било који начин, а онда ми овде да решавамо те проблеме или да чекамо да наш председник Републике сваког мора да обиђе и да нам даје налоге да то радимо? Ајмо ми овде да предузмемо иницијативу.

Ево, ја вам кажем да ће следећи који ће да штрајкују и да изађу на протесте бити радници који су запослени у локалним самоуправама. Мој возач је јутрос мене довезао у Београд. Шта може он са 150 динара данас? Не може кифлу да купи у Београду. Ајмо, министре, да решавамо систематски проблеме за оно за шта су нас људи гласали.

Хоћу на крају да вам кажем о забрани запошљавања. Забрана запошљавања је опустошила кадрове у неразвијеним општинама. Ми не можемо доброг инжењера за 40.000 динара да запослимо, доброг ИТ оператера или било кога, господине министре. Најниже плате су у Србији, засад, за раднике који раде у општинским управама. Зато вас молим да припремимо за следећи пут један закон који ће да реши и овај случај.

Такође, јасно је да стручни кадрови и не желе у локалне самоуправе, а постојећи кадар, због ниских зарада и обављања великог броја послова, напушта локалну самоуправу. Велика очекивања су била од новог колективног уговора, господине министре, али на жалост свих запослених

у локалној самоуправи, Влада није прихватила предлог колективног уговора, тако да ће запослени у локалним самоуправама и даље радити без права на топли оброк, регрес за коришћење годишњег одмора, за разлику од својих колега који раде у јавним предузећима.

Навешћу вам један пример такође. Председница општине, која је лекар, у Сурдулици прима 75.000 динара. Локални директор, власник хидроелектрана, прима 200.000 динара. Ко има већу одговорност и ко више ради? Ајмо, министре, да суштински решавамо ове проблеме. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, колега Тончев.

Реч има министар Синиша Мали.

Изволите, министре.

СИНИША МАЛИ: Уважени посланици, три су питања или коментара које смо чули, дакле, по питању лекс специјалиса. Закон као лекс специјалис, знате, ово је посебна материја, релативно уска материја. Дакле, не постоји један закон, осим лекс специјалиса, који ће да тангира, ако тако могу да се изразим, да се односи само на ову релативно уску ствар. Зато морамо да донесемо лекс специјалис, јер не постоји... Ово није велика, широка тема којом би неки посебни закон био дефинисан, осим на овај начин. Дакле, није ово стандардна ствар, није ово уобичајена ствар. Зато идемо са лекс специјалисом да решимо овај јасно дефинисани проблем појединих грађана Србије.

С друге стране, поменули сте неједнакости у платама. Веома је важно напоменути да нас ове године чека усвајање посебног закона који ће бити и који се односи на реформу плата у јавном сектору. Верујем да ће те неједнакости на такав начин да се изнивелишу и избалансирају у наредне две или три године управо на основу тог закона. Ако будемо способни и одлучни да га усвојимо и применимо од 1. јануара, већ ћете врло брзо видети усклађивање и померање плата код свих који су запослени у јавној управи, на крају, и у јавним предузећима.

Оно што ми је посебно важно јесте ваш коментар око структуре вашег буџета. Дакле, свака локална самоуправа дефинише своје приоритете. Висина трансфера зависи, као што знате, и од тога колико запослених имате у вашој локалној самоуправи. Знате и сами колико смо и за вашу локалну самоуправу урадили по питању инфраструктуре, путева и свега осталог. Дакле, оно што свака локална самоуправа треба да се потруди јесте да повећа број запослених, да пронађе начин да привуче већи број инвеститора. Самим тим имате веће плате, односно више запослених, више доприноса који се враћају општини и то је најздравији и једини могући начин развоја једне локалне самоуправе.

По питању васпитача, ја ћу видети о чему се ради код вас у вашој локалној самоуправи, али да вам кажем, ако то није један од приоритета у

вашој локалној самоуправи да они који се баве децом имају веће плате, а сходно закону и одлуци Владе Републике Србије, бићу слободан да кажем да је онда негде проблем. Вероватно постоје неке важније ствари од тога. Ја не видим која је важнија ствар од тога. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има Новица Тончев, реплика.

НОВИЦА ТОНЧЕВ: Хвала, министре, на исцрпном одговору.

Посебно ћу да поздравим закон који ћемо донети о платама у јавном сектору и ту се слажем са вама.

Што се тиче приоритета и буџета локалних самоуправа, тачно је, 10 година водим једну локалну самоуправу. Рећи ћу вам само један пример. Каже, смањење броја запослених у локалној самоуправи. Ево један класичан пример. Ми у локалној самоуправи сигурно не можемо да отпустимо неког инжењера или неког човека који ради на пословима од важних интереса за општину и државу, него кажемо – смањимо три чистачице, а онда ставимо у буџет. И то не радим само ја. Неке општине стављају за геронто домаћице 20-30 милиона, а онда ставимо у буџет за чишћење општина 15 милиона. Добије нека агенција за то. Она запосли једну чистачицу, плаћа јој 30.000 динара плату, са доприносима 50.000 динара. Агенција узима 20% и то је већ 60.000 за једног радника и ПДВ 1,2%. Значи, једна чистачица у општини нас кошта 75.000, уместо да је платимо 25.000 и 30.000 динара. То је донело такве новине. То се дешава са обезбеђењем и са свима.

Понеке општине у Србији, не знам да ли сте видели, примале су по 200 геронто домаћица које ништа не раде. Због тога нам се ово дешава. Тај закон о смањењу броја запослених је само већи трошак направио. Ја сам председнику Републике, када је био у посети нашој општини, рекао. Мени је 2009, 2010. године укупно нето плата за све запослене у општини била десет милиона, а сада је, министре, 17 милиона, иако смо смањили плате, иако смо смањили број запослених, увели дисциплину. Сада нам је 17 милиона због тога што преко разних агенција плаћамо више послове који нам не требају.

(Председавајући: Хвала.)

Системски то треба да решимо.

(Председавајући: Хвала, колега Тончев.)

Само секунду.

(Председавајући: Истекло вам је време.)

Само секунд да завршим. Ред је да завршим.

Што се тиче трансфера, од 2014. године нису трансфери повећани ниједној општини, а колико је обавеза наметнуто локалним самоуправама отада и колико је повећање плата било у јавном сектору? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Само кратко, уважени посланици.

Нисам баш разумео на прави начин како вам се смањило број запослених, смањиле плате, а онда повећала маса издвајања. Ако имате људе који раде ПП послове, зашто то радите? Дакле, ви немате забрану запошљавања, ви имате контролу запошљавања.

Дакле, уколико имате потребу за додатним запошљавањем, ја да вам кажем, сваки дан разговарам са председницима општина и локалних самоуправа, даје се сагласност, људи се запошљавају, само треба да имате оправдање за тако нешто, да није без неког плана. Али ја бих вас молио да размотрите ту вашу политику. Слободно можете да дођете до мене да поразговарамо око тога. Дакле, не постоји забрана запошљавања, постоји контрола запошљавања. То је једна ствар.

Друга ствар је везана за трансфере и висину трансфера. Висина трансфера расте у зависности од тога какве су перформансе ваше локалне самоуправе. То је оно на чему морате ви да радите. Знате и сами да је и ваша локална самоуправа добила подршку крајем прошле године, ако се не варам, 20 милиона динара. То није мало. На основу консолидације наших финансија добијају локалне самоуправе директно на такав начин или индиректно кроз улагања у инфраструктуру, кроз подршку, кроз Канцеларију за јавна улагања итд.

Дакле, одговорност сваког оног који води своју локалну самоуправу јесте на који начин ће да увећа буџет који има и онда како да га потроши. Ја се у то нећу мешати, али на вама је да дефинишете ваше приоритете на прави начин и да организујете рад општине како вама одговара, сходно постојећим законима, али кажем, уз контролу, а не забрану запошљавања. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Мали.

Само желим да напоменем да смо се много удаљили од овог амандмана. Ова тема о запошљавању и закону о забрани запошљавања стварно нема везе са темом, тако да вас молим да се вратимо на амандман колегинице Вјерице Радете.

Реч има Владимир Орлић.

Докторе Орлићу, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

У вези са напоменама које је дао предлагач амандмана, али и у вези са другим речима изнетим током данашње дискусије, пошто су важне. Колико сам ја разумео, све се то тиче теме у ужем или нешто ширем смислу јер се тиче питања економије и привреде наше земље.

Пре свега, напомена на тему оних материјала који су доступни, односно извештаја који су сачињени. Постојао је коментар од стране предлагача амандмана да не постоје, односно да не треба уважити оне извештаје са којима није упозната Народна скупштина.

Дакле, министар је поменуо извештај ДРИ. Иста институција је 18. децембра 2018. године упознала Народну скупштину и сваког посланика појединачно са садржајем извештаја о ком је министар говорио. Дакле, ево сада управо гледам, постоји заводни број тог датума. Извештај о ревизији завршног буџета Републике Србије за 2017. годину достављен је сваком народном посланику. Разумем да је понекад сортирати извештаје ДРИ који стижу посланицима приметан посао. Реч је о обимним материјалима којих заиста има доста на недељној бази, али ако се због тога догодило да неки извештај промакне, требало би да проверимо пре него што тврдимо да нисмо упознати са тим да ли он постоји или не.

Што се тиче напомена о томе да ли нешто постоји или не постоји, у зависности од тога да ли је Скупштина са тим упозната, постоје различити извештаји и различити наводи. Као што добро знате, већ уобичајена ствар је да се неки наводи и извештаји користе онда када их неко доживљава корисним за себе.

Рецимо, чувени Фискални савет, о ком су они који, колико видим, и данас нешто избегавају да сврате до Велике сале пре него што обаве доручак и ове конференције за штампу које, чујем, управо држе, тај фискални савет они често помињу. Између осталог, рече посланик Шеваралић, или је то неко други био данас, како ми да знамо да имамо суфицит у буџету. Између осталог је и тај фискални савет, на који се врло позивају припадници бившег режима, нпр. кад год је нешто критички усмерено према Влади Србије или Александру Вучићу, или СНС-у, без разлике, кад год им одговара, они се на тај савет позову.

Исти тај савет утврдио је у свом извештају да постоји суфицит у буџету на крају претходне године и то, рецимо, вреди знати. Постоје други извештаји које чине други органи, који показују какво је стање у нашој привреди. Поменућу неке од њих, али у вези са оним, пре свега, што је поменуо посланик Шеварлић.

Хтео сам, господине председавајући, да интервенишем прво по Пословнику. Оно је било указивање на неку повреду, а у ствари је била чиста реплика, али нисам могао да пронађем одговарајући технички модел. Посланик тренутно није члан ниједне посланичке групе, је л' тако? Између осталог, ако неко у Народној скупштини то није знао, ни посланичка група којој је припадао, Посланичка група Двери, више уопште не постоји. Од јутрос, ја све и да пронађем модел да адресирам ту групу, дабе бих то радио. Та група се распала. Како сам чуо, и то има везе

са финансијама, господине председавајући и даме и господо народни посланици. Какве везе има са финансијама? Ако нисте пратили, ту су посланичку групу напустила званично још два народна посланика. Мислим да је реч о посланику Нogu и посланику Радојичићу. Какве то везе има са финансијама каже у свом отвореном писму тај посланик Радојичић. Наиме, он се обратио свим члановима тог покрета, који је регистрован као странка. Мада, знате, господине Шеварлићу, они не воле да кажу да су странка јер су се некада заклињали да никада неће бити странка, али они то јесу јер су се тако регистровани.

Дакле, тим члановима се обратио Радојичић једним отвореним писмом и – шта он каже на тему свог незадовољства које је кулминирало напуштањем и распадом посланичког клуба, шта каже на тему финансија? Каже следеће. Каже да Ного, ког су пре Радојичића протерали из Двери, јесте унутар врха био предводник супротстављања криминалу. Криминалу који се спроводио тамо, Ного се супротстављао. То каже Радојичић, па су Нога избацили. Па онда Радојичић на то укаже, па и Радојичића избаце. И шта још каже члан председништва, у том тренутку и даље Радојичић? Написао је да се у том покрету, у Дверима, ћути на финансијске малверзације и озбиљан криминал, па даље каже – финансије Двери крију се од државе и каже да се крију и од чланова и од функционера странке.

Један извешај се шаље унутрашњој структури, други се шаље држави, трећи, онај стварни, познат је тек неколицини људи. Нико у Дверима не зна стварне токове новца. Бројни саборци увучени су у криминал. Многи су на правди бога провлачени кроз блато у медијима, саслушавани у полицији због тога и због тога нико од стварних узрочника не одговара. Још каже – морамо истерати начистац где је новац и ко је, пазите сада добро, поткрадао и буџет државе, али и буџет Двери, питао је Радојичић.

То има везе са финансијама и то има везе са оним на шта је желео да укаже, верујем, и господин Шеварлић, са питањем одговорног односа према новцу, са питањем доброг пословања. Коментарисао је нпр. неке фискалне параметре. Говорио је о неким трендовима. Поменуо је, рецимо, увоз-извоз.

Не могу да се не осврнем, господине Шеварлићу, када кажете – пао је нешто прошлог месеца или претпрошлог, не знам шта сте тачно мислили – извоз? Да ли причамо о оном извозу који је растао стабилно, водите рачуна, од момента када су Александар Вучић и Српска напредна странка почели да се старају о овој држави?

Тај извоз, који је један од главних, носећих стубова нашег развоја је растао све време. Да ли имамо право онда као представници или бивши представници оних који су били одговорни за то да тај извоз буде на врло

ниском нивоу да критикујемо данас његов виши ниво и са којим основом, са којим циљем? Да ли је покривеност увоза извозом данас већа? Разлог за критику, има ли ту уопште простора да критикује неко ко је представник, макар бивши представник, оних у чије време је тај геп, како се данас зове, тај јаз био само већи? Мислим да то није баш политички исправно.

Када говоримо о дугу, на тему оних извештаја који постоје или не постоје зависно од тога да ли нам се свиђају или да ли смо са њима званично упознати, Управа за јавни дуг постоји и то ваљда свако зна. Колико су се пута са оне стране сале припадници бившег режима позивали на – има сада извештај на сајту Управе за јавни дуг? На том истом сајту, за који знамо да су са њим упознати, међу тим извештајима, за које знамо да су их досада читали и тумачили, види се и колики је тај дуг и види се, што је јако важно, да је тај дуг, ако посматрате процентуално, око 50% данас и види се да је тих 50%, то ваљда свако зна без да му ја било шта кажем, значајно испод оне вредности од 70 и нешто, скоро 80%, колико је био некада.

Ако хоћемо да критикујемо данас, хајде да будемо толико поштени па да кажемо – да, ово је одличан резултат. Људи, ово не само да је испод нивоа Мاستрихта, ово је драстично, драматично боље него што многе европске земље данас имају. Ако ћемо да критикујемо, има ли простора да критикујемо ту? Има ли по том основу или је једино поштено и људски да кажемо за ово – свака част? Наћи ћу ја неки други разлог да вам кажем шта ја мислим да би могло боље, али за ово стварно капа доле. Мислим да је то једини исправан приступ овде.

Причамо о суфициту. И тај фискални савет је причао о томе да суфицит постоји и многи други су причали, али како можемо да га критикујемо зато што постоји? Или да се правимо да га не видимо? Је л' се сећате колики је суфицит био на нивоу буџета? Када ми овде усвајамо буџет и кажемо да ће планиран и пројектован бити онај дефицит који се сматра пет пута мањим, пазите, пет пута мањим него што је за Европу добар стандард, пет пута бољи него што је за развијени свет добар стандард, нама се каже – е, неће бити, завршавамо са суфицитом. А нама се каже – ма не ваља ни то; у ствари, то је још горе. Па овде теоретишу како није добро имати суфицит.

Само се питам како није боље имати нешто што си направио, зарадио, поштено стекао, за шта се ниси додатно задужио, што ниси никоме украо, што су људи у овој земљи себи обезбедили да би могли да улажу у добре ствари, између осталог, и за оне станове за припаднике снага безбедности које знате да радимо. Јуче је у Крагујевцу један такав пројекат започет, у Краљеву, такође. Дакле, како није добро обезбедити добар простор овој држави да у такве ствари улажу? Ја мислим да су то

само ствари за које може да се каже, ако ћемо поштено и људски – свака част за ово и капа доле за ово. Како може да се пореди то са дефицитом који је био двоцифрен, са инфлацијом која је била двоцифрена?

Град Београд да погледате у време оног великог генија Ћиласа, њему је пројектовани дефицит на преко 20% био одлична ствар. Био је нешто што се подразумева као нормално, шта ту има да причамо. Дан-данас да га питате – шта би ти радио, мајсторе, данас?, он би рекао – па ја бих све то исто тако радио. То он каже. Ми планирамо дефицит у законским оквирима, који је, рецимо, шест или седам посто, а он каже – ја бих на све то дао све бесплатно. Када га питаш одакле, каже – па још 16% дефицита. Па то ће опет у збиру да буде преко 20%, човече, шта ти је? Каже – па шта?

Дакле, да такве ствари, ту неодговорност, ту врсту недомашинског односа, штеточинског односа, смислите сами бољи израз, поредите са суфицитом, са плусом, са нечим што је добро и што је довело до тога да ми данас повећамо плате и повећамо пензије, о томе смо пуно пута причали, ја мислим да нема основа.

Каква је била привреда у 2018. години? Који су најновији подаци? Ево вам подаци од пре неки дан. Привредна комора Србије у прошлој години, на основу навода Агенције за привредне регистре, значи још један навод, званични податак који постоји, свидело се то некоме или не, остварила је нето добит од скоро 500 милијарди динара, дакле 4,2 милијарде евра, ако волите више у еврима да рачунамо, што је раст од 33,7% у односу на претходну годину.

Ето свежих података. Јесу лоши? Нешто не бих рекао. Да ли има шта да им се замери? Па не бих рекао. Једино да се правимо да смо генији попут Јеремића и Ћиласа да трубимо месецима – пала је индустријска производња, пала је, пала је. Па онда дође званични податак, е па није баш, него је порасла. Између 1% или 2%, али је порасла. Дакле, мало званичних података.

Колике су плате? Јесмо причали да ће бити 460 евра? Шта смо добили као контракоментар? Да нема шансе, ма то је глупост, то неће да буде никад. Ево вам још један званични податак. Просечна јануарска зарада је била 54.521 динар. У ковертама по 460 евра, нешто преко тога. Да ли је било? Па него шта него је било.

На све ово ми само додајемо још. И знамо да није довољно, знамо да треба још. Знамо. Спремни смо да радимо, да напорно радимо, као што смо радили и досада, да то буде још боље. Зашто? Јер смо убеђени да је то једини исправан начин, јер имамо и у Александру Вучићу одличан пример како може да се ради напорно, како може да се ради даноноћно и да се на крају направе добри резултати.

Овако добрим резултатима којима они чија је просечна плата била око 320-330 евра, па никад да приђу близу не могу. Никада близу. Њихов је стандард и њихова норма ово о чему је причао Радојичић – крађа покрета, крађа од колега, крађа једних од других, на крају, крађа буџета и крађа државе. То је њихова свакодневица, њихов дневни стандард, нешто са чиме живе данас, због чега се и дан-данас уједају и гложе, па напуштају једни друге и распуштају посланичке клубове, одборничке групе и питај бога шта све не. Притом, онако пуних уста цитирају, како беше, Џорџа Вашингтона – ми смо данас једна велика папазјанија свега и свачега, зато што више волимо заједно да јашемо него да висимо.

Џорџ Вашингтон је рекао нешто друго. Он је рекао – боље бити сам него у лошем друштву. Да је у међувремену ту дошло до неког бољег разумевања, ја то видим. Да је боље бити сам него у лошем друштву, ја верујем да је то господин Шеварлић разумео пре извесног времена. Видим да су то сада, изгледа, разумели и Ного и Радојичић и још неки.

Али много важније од тога, да знате и ви, господине Шеварлићу, бити сам или не, много важније је бити на правој страни. Данас у Србији бити на правој страни значи подржавати ове резултате које су за отаџбину, за њену будућност и за нашу децу изборили Александар Вучић и Влада Србије коју подржава СНС. Данас бити на тој страни, значи бити на страни Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Орлићу.

Повреда Пословника, Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Пословник није повредила Вјерица Радета, него господин Маринковић, а да је Вјерица Радета седела на месту где је сада Маринковић, а место јој је ту, не би било повреде Пословника.

Дакле, морали сте реаговати на почетак расправе колеге који је малопре говорио. На онако ироничан начин изговарати неистину, а обраћати се једној посланичкој групи, конкретно Српској радикалној странци, иако нас није поменуо, недопустиво је. Мени је жао. Ја сам мислила да само министар не зна, кад видим, не знају ни колеге које ће гласати. Ево још једанпут, без накнаде, кратка инструктажа.

Дакле, да ли на сајту ДРИ постоји њихов извештај о ревизији буџета или не постоји, у овом моменту нас не занима. Рећи да народни посланици не стижу од огромних материјала, а опет мисли на нас, да погледају који су све извештаји ДРИ стигли, апсолутно је не допустиво. Знате, ми смо СРС. Ми нисмо из оне посланичке групе чији је посланик пре десетак дана јавно у емисији, то сам већ овде говорила, из власти је, рекао – знате, ми доносимо толико пуно закона да ја често и не знам, само гласам и онда тек после када имам времена, погледам за шта сам гласао. Дакле, то се не

односи на СРС и не може нам рећи колега да ми не стижемо да погледамо материјале, јер свако ко погледа ову скупштину, можда му се ми не допадамо, али да каже да не гледамо материјале и да не знамо шта причамо, то нико не може да нам каже.

Морали сте да реагујете још због нечега. Зато што нисмо увређени само ми као посланичка група, него цела Народна скупштина. Он је, човек, рекао да је довољно да постоји на сајту ревизија завршног рачуна. Не, ми инсистирамо на завршном рачуну који је по закону у обавези да усваја Народна скупштина. По Уставу смо у обавези да усвојимо завршни рачун буџета. Буџет и завршни рачун Устав Републике Србије обавезује Народну скупштину.

Ево, кажите колеги да је ова едукација била бесплатна. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Сматрам да нисам повредио Пословник.

Сматрам и да колега Орлић, колико га знам из Парламента, као и његове наступе, не користи иронију у свом опхођењу и у говорима. Тако да ја нисам то приметио.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Право на реплику има проф. др Миладин Шеварлић.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем.

Заиста не знам што се у контексту моје дискусије по Пословнику указује на финансијско пословање Двери. Ја нити сам био члан Двери, нити сам члан Двери, нити сам било какву функцију вршио, нити сам као члан посланичке групе те, као нестраначки посланик користио макар један динар за било какве потребе у претходном трогодишњем периоду. То је прво.

Друго, када се говори о суфициту, о јавном дугу итд., волео бих да ми једном неко, ево министар нека каже, да ли је смањен јавни дуг у 2018. години у односу на 2017. годину. Општи, укупан. Да ли је смањен јавни дуг по становнику или је повећан у 2018. години у односу на 2017. годину?

Треће, када смо почели расправу за ову четврту седницу, ми смо у начелу имали расправу са образложењем да је економски успех изузетан и да ове обавезе које се преузимају овим законом о конверзији кредита у швајцарцима, практично, могу да се покрију из суфицита буџета. Сада имамо други предлог, да држава треба да се задужи у обвезницама да би измирила те обавезе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, члан 106. и 107. Пословника.

Лепо је то што се одређени посланици одричу посланичких група и политичких партија на чијој су листи изабрани. Колико знамо, господин Шеварлић је изабран на листи Двери и ДСС, на изборној квоти Двери. Дакле, да ли сте члан или нисте, уколико сте посланик једне изборне листе, за мене је то мало више него бити члан.

Следеће, врло је лепо и ја поздрављам што се бивши посланици Двери одричу финансијских малверзација које је та политичка странка починила и вероватно да је творац тих малверзација био Бошко Обрадовић, у народу познат као Бошко Љотић Леворучица.

Дакле, ради се о томе да треба рећи и то да је та политичка странка добијала новац по броју посланика. Дакле, политичка странка Двери је добијала новац и за господина Шеварлића и то је износ на годишњем нивоу од око 40 милиона. У ономе што сам ја истраживао и у пријави коју сам ја потписао, ради се о прању пара, о суми од преко 30 милиона динара, где је та политичка странка уместо новац да уложи у кампању и у политичку странку, уложила то у предузетничке радње и истога дана тај кеш је подигнут, 30 милиона динара на десетак предузетничких радњи, већином из Борче, и тај новац је враћен у џеп Бошка Обрадовића.

Да ли су посланици знали да је новац који су добили, политичка странка Двери по броју посланика, злоупотребљен? Вероватно јесу, јер сам их упозорио у задњих годину дана неколико пута и за похвалу је што се у овом тренутку одричу тих финансијских малверзација.

Не тражим да се гласа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Сматрам да нисам повредио Пословник, а за те ваше апеле знамо, више пута сте их износили, тако да зна се ко би требало да реагује.

Реч има др Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, још једном.

Господине Шеварлићу, ја сам мислио да је то било потпуно јасно. Ја сам поменуо вас као бившег припадника Посланичке групе Двери, у том контексту. Нисам ја рекао ни да јесте ни да нисте ви имали од тога неке финансијске користи. Ја у то не улазим. Ја вам само кажем, та посланичка група Двери, која се јутрос распала, чинили су је, колико се ја сећам, чланови политичке организације која се зове Двери, је л' тако, ове политичке организације чији је доскорашњи члан председништва Радојичић јавно устврдио да је огрезла у криминалу. Тако каже човек – криминал у нашим редовима. Та организација је поткрадала не само сопствену касу и обезбеђивала да се одређени, узак круг људи, вероватно

непосредно окружење Бошка Обрадовића, ненормално богати, него је поткрадала, што је најстрашније у целој причи, буџет. Државу је поткрадала. Дакле, то тврди Зоран Радојичић, човек који је био до јуче ваш колега из посланичке групе. Ви сте ту групу напустили пре извесног времена, он, чини ми се, овог јутра, и та посланичка група више не постоји. Ја сам на ту чињеницу указивао. Ви сте говорили о томе шта су примери добре праксе и успешних финансија, па ја сам рекао да то што се дешава у Дверима очигледно нису добри примери.

Нешто много важније, питали сте за јавни дуг. Дакле, сајт Управе за јавни дуг, ја рекох малопре, ко има да ме чује, ево сада вам читам са њега – 50,09% апсолутни износ. Питали сте да ли се променио прошле године. Месец децембар, 31. дан, 2018. година – 23 милијарде 015 динара. Годину дана пре тога – 23 милијарде 222. Је л' мање за 200 милиона? Јесте. Хоћете опет у процентима? Преко 4% мање. Па како год погледате, мање. Шта је онда спорно? Шта онда није у реду? Шта онда спречава да, још једном, урадите оно што сам рекао малопре, да будете коректни и кажете – за ово свака част, капа доле, одлично је, али ајмо даље?

Ми ћемо на то да реагујемо увек са – тако је, у праву сте и идемо даље. И биће још боље, немојте имати никакве сумње. То је било важно да чујете и ви и грађани који ово гледају.

Што се тиче, овим завршавам, господине председавајући, бесплатне едукације, хвала на помоћи. Ја увек високо ценим добру вољу, од кога год да долази, с тим што ја не волим да било шта буде бесплатно. Ја волим да се на помоћи захвалим. Дакле, знак захвалности са моје стране.

Овако изгледа насловна страна извештаја који је примио свако од вас понаособ, све посланичке групе. Ту се налази број под којим је заведен материјал, па још једна, да кажем, љубазност, овог пута са моје стране, можете чак сматрати бесплатном, ово је помоћ да лоцирате где се налази материјал и препорука – проверите да вам ко случајно не краде пошту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Реч има народни посланик Драган Јовановић.

(Милорад Мирчић: Пословник.)

По Пословнику?

Изволите, колега Мирчићу.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Молим вас, господине председавајући, да обратите пажњу шта говоре поједини говорници. Господин Орлић већ други пут износи нешто што није утемељено у Пословнику који регулише рад ове скупштине.

Господине Орлићу, добили смо ми тај извештај и он је закачен на сајту, али овде се у члану 177. прецизно, децидно каже да тај извештај не вреди ништа, пејоративно, док год о њему не буде расправе у овом дому у

скупштини, док о њему не расправља надлежни одбор. То што сте ви навели, то може да служи само као информација. Да ли је тачна или није, треба да утврди Скупштина, односно надлежни одбор па тек онда Скупштина. Онда се говори о том извештају за који се каже да је извештај комисије, односно агенције. Да би био валидан, да би био у складу са законом, поштујемо члан 177.

Немојте са таквом иронијом... Најбоље намере су радикала да помогнемо у раду, легалном раду овог парламента, а не да ви узвраћате да нешто јесте бесплатно или није и како ви реагујете на бесплатно. Говорите истину. Истина је у члану 177, господине Орлићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да нисам повредио ниједан, односно тај члан 177, колега Мирчићу.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

По Пословнику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Да. Дакле, рекао сам вам члан, господине председавајући. Биће потпуно кратко и у потпуности у знаку добре воље.

Дакле, ја сам помињао захвалност. Ја сам помињао нешто бесплатно зато што ми је нешто тако било понуђено са ваше стране. Сећате се оне реченице – ево мало бесплатне едукације итд.? На томе сам се ја захвалио и на томе сам се ја одужио тиме што сам нешто бесплатно понудио заузврат, у виду, како сте рекли, господине Мирчићу, информације.

Сматрам да ви ништа нисте погрешили што сте рекли да је ово за вас информација. Нема ту ништа спорно. Али ми је драго што сте потврдили да сте са овим садржајем упознати и о томе ми говоримо овог јутра. Није наш спор дубљи од тог питања јесте ли упознати или нисте. Министар је рекао да јесте. Ја сам разумео да ви негодујете и тврдите да нисте. Можда сам ја у томе погрешио, али драго ми је што сте упознати и још више од тога, драго ми је што сада знам да вам нико не краде пошту. То ме чини спокојним.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. став 1.

Дозволите ми, господине Арсићу, само да питам господина Синишу Малог, пошто ви очигледно то прескачете – када народни посланици Народне скупштине Републике Србије могу очекивати предлог дневног реда у којем ће бити предлог завршног рачуна буџета Републике Србије за 2017. годину, јер нам је истекао законски рок, јер имамо уставну обавезу да о томе расправљамо па да видимо како сте трошили паре? Нисте ви, Вујовић је. Баш вас брига. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар, господин Синиша Мали.
Изволите.

СИНИША МАЛИ: Уважени посланици, није питање до министра Вујовића. Завршни рачуни, ако се не варам, у Скупштини нису били од 2003. године. Дакле, нису усвајани од 2003. године ако се не варам. Исправите ме.

Погледаћемо, и на крају крајева, видећемо се овде па ћемо да видимо. Што се мене тиче, што пре, то боље. Ми немамо шта да кријемо. Само да видимо у ком су стању ти рачуни из 2003. године па негде до 2012–2013. године. Ја мислим, ако већ усвајамо све, да их усвојимо онда све, да пред Парламентом покажемо и изнесемо све завршне рачуне од 2003. године, јер мора да је био проблем неки 2004, 2005, 2006, 2007. и 2008. године. Нешто се десило па их није било у Парламенту. Да видимо и онда да све лепо ставимо пред посланике Народне скупштине, па нека погледају и виде резултате који су остварени у последњих пет година и оне који су остварени десет година пре тога. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Захваљујем, министре.

По пословнику или реплика, колегинице Радета?

(Вјерица Радета: Реплика.)

Право на реплику има колегиница Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Министре, сигурна сам да ви разумете о чему ми говоримо и немојте да се правите да не разумете.

Дакле, шта је било до 2007. године? Спремни смо ми да разговарамо, али ако постоји нека сумња, мало је касно да Скупштина о томе разговара. Онда је то за јавног тужиоца, па онда да видимо кога ће из те бивше власти позвати јавни тужилац, ко ће можда бити кривично одговоран. Знате, ви сте аболирали многе који су учествовали у тим претходним властима, тако да немојте то на тај начин.

Ми вам говоримо о уставној обавези. Врло прецизно сам питала. По Уставу Републике Србије, члан 105. Устава Републике Србије нас обавезује да расправљамо о предлогу завршног буџета. Не можемо то ако нам га не доставите као предлог. Врло прецизно и јасно је питање – када ћете нам предлог доставити? Када ћемо расправљати и усвојити или не усвојити завршни рачун?

А то што је било, када будемо говорили о овом последњем, причаћемо. Ви кажете – вероватно се нешто дешавало до 2007. године. Будите љубазни, реците нам шта се дешавало последњих седам година. Шта се дешавало од 2012. године? Ево, рецимо, свашта се дешавало до 2007. године и треба да иду у затвор и треба да им се у кривичном поступку одузме имовина коју су стекли кривичним делом, све. Али ви

немате одговор на питање шта се десило прошле године, а камоли шта се десило од 2012. године. Дајте о томе да разговарамо.

Али за почетак испуните уставну обавезу. Ви је досада нисте имали. Ово је први пут да ви као министар имате ту обавезу. Зато вам крајње добронамерно и саветујемо да ви не улазите у оно у шта су улазили министри пре вас. Ви нам дајте предлог завршног рачуна у име Владе, односно Влада, а ви у име Владе, па да расправљамо о томе. Ви јесте министар и политичар, то је сваки министар, али немојте да политикантски причате са нама. Ми смо политичари, али озбиљни. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику има министар, господин Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Уважени посланици, хвала пуно.

Поштујем вашу политику и ваше искуство. Дакле, још једанпут, најпрецизније у овом тренутку што могу да кажем јесте да ћемо у што краћем временском периоду гледати да пред Народну скупштину изађемо са свим завршним рачунима, откада их није било па до 2017. године, с обзиром на то да је то оно што има завршено. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику колегиница Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Пошто је поменут Одбор, да бисмо тачно дефинисали ко подноси извештај о реализацији буџета, то је Влада Републике Србије, а не министар финансија. Надлежни одбор расправља о томе. Да бисмо били крајње искрени, документацију о томе шта се дешавало од 2003. до 2007. године не можете да нађете ни у Државној ревизорској институцији, него у различитим институцијама, коју треба одређена ревизорска кућа да обради и да каже шта се дешавало до 2007. године.

Ми од 2007. године досада имамо евиденцију управо због тога што Државна ревизорска институција даје своје мишљење на основу извештаја о реализацији буџета. То је добро зато што неко стручан комплетно уради извештаје и једноставно их презентује народним посланицима.

Очито постоји и добра воља да се утврди шта је било до 2007. године, од стране министра и Министарства финансија, и да се са једним обједињеним предлогом дође овде у Скупштину Србије, да направимо јавну расправу о томе шта се дешавало до 2007. године, шта се дешавало од 2007. до 2012. године, јер су од 2012. године многе финансијске међународне институције сведоци онога шта смо затекли 2012. године и шта се дешавало досада, као и на који начин је дошло до фискалне консолидације и економских реформи. Због тога данас можемо да кажемо да имамо успешне јавне финансије.

Према томе, мислим да се сви овде као народни посланици слажемо да до тога треба да дође, али да тај предлог треба да буде свеобухватан и да прати континуитет. Они који је требало да поштују Устав од 2003. до 2007. године то нису чинили, а они који су део, који се односи на јавни дуг, прекорачили 45%, једноставно су се задуживали и нису поштовали Устав. Према томе, треба тачно да се изађе са именима ко није поштовао Устав и у којој граници. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Ми поново овде слушамо импровизацију свега онога шта би требало наводно да ради Скупштина. Зашто импровизација? Зато што Пословник, без обзира на то што га је, по нама радикалима, требало раније мењати, јасно прецизира ову област. Ово што је колегиница говорила, то може да се ради у Скупштини само на начин, између осталог, да Скупштина формира анкетни одбор.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само наведите члан, колега Мирчићу.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Члан 68.

Анкетни одбор може да учествује у преиспитивању неких догађаја и нечега што се дешавало у протеклом периоду, да ли је до 2007. године, а даље надлежности су надлежности званичних институција, него је овде једна матрица која се врти, ево, седам година.

Реците ви нама где су завршни рачуни од 2012. године. Ви сте на власти од 2012. године. Ви сносите сву одговорност. Оставите ви те приче да нама радикалима причате да је Ђилас лопов. Што их не хапсите? Ако су лопови и криминалци, приведите их, нека их суд осуди ако су криви.

Ви замајавате јавност, и овог тренутка је замајавате тако што тврдите да би требало Скупштина да расправља о нечему што је било 2007. године. Да, након извештаја анкетних одбора, након извештаја званичних институција ове државе. Не можете импровизовати функционисање ове државе како ви замишљате, како је мали Ђокица замислио па сад ћете ви да манипулишете.

Јасно питање је било упућено министру – када ћете пред ову скупштину, пред овај дом изаћи са завршним рачуном за 2018. годину, о ком треба да се расправља? Ви имате информацију коју сте дали за 2017. годину. Када ће Влада да предложи да на дневном реду буде разматрање завршног рачуна, ако хоћете и за 2017. и за 2018. годину? То је суштина питања, а не да нас вртите стално у круг.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мирчићу, све и да сам хтео, нисам могао да прекршим члан 68. Пословника. Све и да сам хтео. То се односи на рад анкетних одбора, а ја са места председавајућег на то не могу да утичем ни у једном тренутку.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Не.)

По Пословнику реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, члан 106. и члан 107.

Даме и господо народни посланици, са много тога што је колега Мирчић рекао се слажем, чак и са његовом жељом да ухапсимо Ђиласа, Јеремића и остале из савеза лопужа, превараната и љотићеваца. Апсолутно стојим иза тога и слажем се са тим да они треба да буду приведени правди. Једино у чему се не слажем је да то морамо да радимо ми.

Власт се дели на судску, законодавну и извршну. Тужилаштво је самостално, а судство независно. Верујем да су 2009. и 2010. године они који су предмет говора колеге Мирчића и мог, намерно селектирали суд своје партије, тужилаштво своје партије. Знали су они и те како добро шта су урадили овом народу. Знали су и те како добро како су се обогатили и на чији рачун и зато су на време селектирали суд своје партије и судство и тужилаштво је самостално и независно од ове власти, а од бивше није.

Не тражим да се гласа о овоме. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Рекламирам повреду члана 107.

Колега Ристичевић је, да ли намерно или случајно, погрешно цитирао моје излагање и то део... Ја сам рекао – зашто их не хапсите? Зато што сте ви промотери те тврдње или чињенице да су они лопови. Па предајте то тужиоцу, па тужилац нека да на суд, а суд ће да донесе одлуку, а не стално да вичете, као онај што је викао вук, вук, па му село на крају није веровало. Немојте тако.

Ви нама стално потурате резервну тему. Резервна тема је бивши режим. Па овде је малтене преко 30% у саставу владајуће коалиције бивши режим. Шта је вама бивши режим? Па ви сте већ сад бивши режим. Онај ко је на власти, тај је већ бивши. Треба да рачуна да се сели у опозицију. Да ли ће на овим изборима или на следећим, о томе ће грађани да одлуче.

Али шта вам је та одредница бивши? Па зар вам није бивши Расим Љајић? Зар вам није бивши режим Ивица Дачић? Зар вам није бивши режим Вук Драшковић? Хоћете још да набрајам? Појединачно кад би било, било би и преко 40%. Ја вас појединце познајем када сте били и у другим посланичким групама, односно другим политичким партијама и шта вам то уопште значи за Србију – бивши? Па једног дана мораш бити бивши. Што би народ мудро рекао, боље икад него никад.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Члан 107, колега Мирчићу, био је непосредно пре вашег.

(Милорад Мирчић: Став први.)

А сада је прецизиран став 1? Добро.

Сматрам да нисам прекршио одредбе Пословника. Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

Изволите, колега Ристичевићу, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 103.

И опет се слажем, и опет ћу похвалити господина Мирчића. Ми смо будућа бивша власт. Надам се да ће то да потраје да будемо будућа бивша власт, али се слажем да нема власти која није пала на овај или онај начин. Верујем да ће ова остати дуго и да ће пасти на демократски начин, дакле у демократској процедури.

Али сада, у вези пријава морам да позовем све народне посланике. Ево, сви знамо да је Пајтић био лопов. Сви знамо да је Горан Јешић био лопов. Ја нисам као партија имао покрајинске посланике у покрајинском парламенту. Многе партије, веће партије и бројније партије од моје имале су. Хајде сви да укрстимо кривичне пријаве, драга господо народни посланици и са леве и са десне стране, које су поднете уз тврдње да се ради о лоповима, као што сам се ја сложио да се ради о савезу лопужа, превараната и љотићеваца. Ја сам слободан да кажем да сам поднео негде око 15 кривичних пријава против поменуте господе и волео бих да видим друге колеге посланике који кажу да ми то не чинимо.

Дакле, на Загорки Доловац је, на тужилаштву је да после полицијске истраге, а моје информације кажу да је много тога потврђено, верујем да је то тачно, али до егзекуције, да то тако назовем, тужилаштва, дакле до процесуирања није дошло и вероватно Загорка Доловац то држи у фиоци.

Ми нисмо изабрали Загорку Доловац, односно потврдили смо њен избор, јер је било – ја сам на тој седници рекао да ћу пре одсећи руку него гласати за Загорку Доловац. И тада сам тврдио да много тога неће бити процесуирано и да су тужилаштво и суд селектирани од 2009. и 2010. године, да су то судови партије која се звала дрпократска странка и да су се они на време заштитили и да им суд њихове партије неће судити и иза те тврдње у потпуности стојим, али се са 95% тврдњи господина Мирчића слажем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има колега Драган Јовановић.

Изволите.

ДРАГАН ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем.

Уважени председавајући, господине министре, даме и господо народни посланици, ја бих само замолио за мало пажње и да се вратимо на

првобитну тему, на амандман госпође Радете и пре свега на закон, односно на овај лекс специјалис о помоћи дужницима у швајцарским францима.

Господине министре, упитао бих вас, а најпре да се извиним и посланицима што због заузетости нисам присуствовао овде расправи у начелу, па бих да вас упитам само пар ствари које, ево, мислим да још увек постоје као недоумица у јавности, а и код нас народних посланика.

Један сам, не знам да ли сам од ретких, можда још има колега народних посланика који имају стамбени кредит индексиран у еврима, од краја 2003. године, и неко кога и приватно ова тема веома погађа. На срећу, нисам задужен у швајцарцима, али кажем, моја лична ствар и то је на срећу. Оно што је моја недоумица... Најпре треба похвалити напоре председника Вучића и Владе Републике Србије да се овај проблем реши и то је добра ствар. Оно што бих имао као питање јесте – да ли је могуће, господине министре, да ми као Влада и као држава Србија нисмо могли да натерамо банке да се овај проблем реши само о њиховом трошку? Ево, то је једна недоумица која мене просто тишти као народног посланика, а нарочито после одлуке Врховног касационог суда да су делови, односно ти уговори који су потписивани између банака и људи који су подизали те стамбене кредите били незаконити.

Са друге стране је одлука Европског суда за људска права везана за дужнике у Мађарској и са треће стране су и земље у окружењу које имају такође ове проблеме и које покушавају, батргају се како ће те проблеме да реше, а имају већи број људи, као Хрватска, на пример, која, кажу процене, има таквих људи преко 50.000, а код нас у Србији је та бројка негде око 15.000 до 16.000. Сада се ми питамо, овде су колеге народни посланици са пуним правом позивали на одговорност људи који су у том тренутку били министри финансија, а то је период пре свега 2007. године на 2008. годину, када је највећи број кредита и узиман.

Са друге стране, шта је са одговорношћу људи који су били у банкама и који су и тада, а ту је јасна и пресуда Касационог суда, да кажем преварили ове грађане? А са друге стране постоји и лична одговорност тих људи који су... Ни мене нико није натерао да узмем стамбени кредит у еврима, тако ни њих нико није натерао нити мотком јурио да узму кредит у швајцарцима. Он је у том тренутку по њих био повољнији, а шта се касније установило, то је проблем који ми сада овде решавамо.

Можда би било добро, господине министре, ево вама се овде прикључио и министар за рад, борацка и социјална питања, да, у ствари, он овај закон представља, јер ми имамо давање из републичког буџета, то је давање као социјална категорија за ове људе који ће са њим моћи да покрију део дуговања за швајцарце, а тај део је, колико смо разумели, 15% из буџета, 18% саме банке и укупно 38% од сваког кредита појединачно.

Оно што је такође добро и што сматрам похвалним јесте то да ће грађани који су незадовољни, јер сматрају да банке треба да плате, јер су за поједине кредите три пута претплатиле основну суму колико је кредит износио, треба саме ове трошкове да сnose да могу да наставе и да своја права траже на судовима како Србије, тако и на међународним судовима. То је нешто што је похвално.

Оно што бих још једном од вас тражио као објашњење јесте да ли је постојала још нека могућност да се банке натерају од стране државе и преко НБС и својим ауторитетом и ви као министар финансија да се из буџета не плаћа, већ да оне све то поднесу као трошак. Верујте ми, свако овде од нас је улазио и у минусе у банкама и знамо на какве муке наилазимо сви скупа и ми овде као посланици, а и грађани Републике Србије. Сматрам да на овај начин ми треба једноставно банке да натерамо да оне сnose ове трошкове, а никако грађани Републике Србије преко буџета Владе Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар, господин Синиша Мали. Изволите.

СИНИША МАЛИ: Уважени посланици, господине Јовановићу, да је било тако једноставно, онда би се договор и споразум банака и удружења грађана десио и пре две године, и пре пет и пре десет, али нажалост, није. Свако је имао своју позицију, имао је свој став и било је апсолутно неопходно да држава својим ауторитетом седне заједно са њима за исти сто и да направимо компромис, компромис који се огледа у овом закону.

Желим само да вам кажем и да вам одговорим на ваше питање око одлуке високог касационог суда и око искустава осталих земаља. Дакле, ми смо узели у обзир искуства свих земаља у окружењу и, ево, погледајте. Прво, високи касациони суд није рекао да су уговори незаконити. То је веома важно. Друго, имате искуства Мађарске, где се полако али сигурно оно решење које је држава донела обара на суду. Имате пак став високог суда у Грчкој, који је апсолутно стао на страну банака, та одлука је прошле недеље донесена, и рекао да сви кредити морају да се исплате у целости.

Дакле, не постоји јединствен став око истог проблема који се десио у више јурисдикција, дакле и у Грчкој, и у Хрватској, и у Мађарској, не знам којим другим земљама, и веома је тешко, односно на основу њиховог искуства треба донети неко решење. Ми смо гледали њихова искуства, али смо такође гледали и ситуацију која се налази у нашој земљи.

Решења једноставног нема. Ситуација апсолутно није ни једноставна ни лака. Немате књигу из које можете да прочитате шта се и како се десило у неким другим земљама, па то исто да спроведете овде. Не, свако има нека своја искуства, и негативна и позитивна.

Ми смо гледали да овај закон буде коначно решење за грађане који су задужени у швајцарским францима. Дакле, да се људима који остају без крова над главом, људима који имају велики проблем у исплати тих кредита помогне на прави начин, на једини могући начин. Максимално смо добили то што је у закону, 38% отписа доспелог кредита, без затезних камата, уз обухват свих оних који су користили те кредите. Дакле, то је захтев банака и први предлог је био да то буду само кредити до шест милиона динара, али смо се онда ауторитетом државе на крају изборили да то буду сви корисници кредита.

Банке верују и држале су своју позицију, корисници кредита такође своју, али смо нашли компромис, који је преликан и, да кажем, уцртан у нацрт овог закона. То је најбоље што је држава могла у овом тренутку. Ко не жели да се држи слова овог закона на начин да га примени у односу са банкама, наравно и даље може судским путем да докаже и покуша да покаже и докаже да је у праву. То овим законом није забрањено. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, предлажем да се не прихвати амандман из свих оних разлога који су садржани иначе у мишљењу Владе Србије, а које је достављено народним посланицима. Не могу да прихватим брисање ниједног члана предложеног закона, јер би тиме били поништени сви они позитивни ефекти које овај закон производи.

Овај закон представља директан бенефит за више од 15.000 грађана који су задужени у швајцарским францима. Желим на овај начин да подржим напоре Владе Србије и председника Србије Александра Вучића да помогнемо на овај начин овим људима. Управо се на овом предлогу закона показује разлика између ове владе, ове власти и бившег режима. Бивши режим ни на који начин није показивао интересовање да се ухвати укоштац са овим проблемом. Ни на који начин није показивао интересовање да помогне овим људима.

Додуше, они нису показивали интересовање ни за остале проблеме грађана. Дакле, они нису желели да саслушају те људе, да размотре могућност да на било који начин помогну овим људима и то је та суштинска разлика између нас и њих.

Шта раде они ових дана? Имали смо прилике пре неколико дана да чујемо да је формирана, наводно, нека нова странка на чијем је челу Драган Ђилас, а у ствари није формирана никаква нова странка, него је пререгистрована постојећа партија. Човек лепо узео и купио странку.

Зашто да се мучи, да прави одборе страначке, да гради и страначку инфраструктуру, да скупља потписе? Човек лепо узео и купио странку постојећу. Они су то навикли да раде. У питању су људи који не знају да се помуче мало, да се потруде за нешто. Купио човек на готово странку, као пре њега Вук Јеремић када је купио ону странку оног свог потрчка из Трстеника, одакле је већ.

Ко су сад та нова лица? Борко Стефановић као првоборац те нове странке, лажни левичар, човек који је преко ноћи одлучио да постане левичар, а пре тога се залагао за сасвим супротне идеолошке циљеве. Мариника Тепић која ни сама не би знала да каже у колико је партија досада била, или онај Бастаћ који данима дивља по центру Београда, а вероватно и данас има план да блокира град. Сваки дан човек изазива неке инциденте и постао је познат јавности по вандализму. То су та нова лица. То нису никаква нова лица, већ су то управо људи који су годинама уништавали Србију и сада покушавају да се прикажу као неки нови људи који ће Србију извући из пропасти, а коју су они изазвали.

Дакле, исти они који су деценијама водили Србију, уништавали је на сваки могући начин, данас су они нова политичка снага. Нису. Грађани Србије врло добро знају ко је Драган Ђилас и ко је њихов шеф коме полажу рачуне.

Из свих ових разлога желим да подржим и овај закон, али и све остале напоре Владе Србије и председника Александра Вучића.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Као што сви ви знате, и ви, господине Арсићу, данас је 23. април 2019. године, а 15. маја 2013. године Јоргованка Табаковић, коју сте тада изабрали први пут за гувернера НБС је изјавила, дакле 15. маја 2013. године – кредити у швајцарцима биће решени за три недеље.

Шта сте радили од тада до сада? Како је могуће, сада сте ви, господине Ђорђевићу, овде као предлагач Владе, јер је госпођа Табаковић додала и реченицу – то ће бити социјалноодговорно решење, да ми данас на дневном реду имамо овај закон, лекс специјалис, који је у супротности са Уставом Републике Србије, са свим важећим законским прописима? И запитао се господин Арсић, који сада председава па неће моћи са мношћом да уђе у полемику, да ли је онда правично да, доћи ће госпођа Радета евентуално да вас замени ако хоћете да ми реплицирате, да ми уђемо у један другачији законски пројекат, који би значео да сносимо консеквенце пред међународним финансијским институцијама. Да ли сам вас отприлике добро цитирала, господине Арсићу? То једноставно није тачно.

Изашао је Синиша Мали и рекао је – да је то било једноставно, ови из удружења швајцарских франака би то решили још пре ко зна колико година. Знате, друго је када један проблем решавају одговорна власт и држава, јер ваљда полазите од тога и хоћете да демонстрирате овим издајницима из овог корпуса прозападног, и то радите свих ових дана, и то је једноставно тачно, да нико од државе није јачи.

Онда сада кажете како су то решиле земље у окружењу. А што ми да се руководимо тиме како су оне то решиле? Да сте били одговорна власт и да сте то хтели да решите са много мањим консеквенцама него што су у овом тренутку, са много мање изгубљених живота људи по питању здравља, па и физички, то бисте урадили, тада када је госпођа то најавила, 15. маја 2013. године, за три недеље. Отприлике половином јуна 2013. године је то требало да се реши. Модела има и они морају да буду уподобљени са правним и уставним системом Србије.

Ево, господине Арсићу, ви се дуго бавите финансијама и буџетом и завршним рачуном, а и, на крају крајева, прошао вам је Закон о финансијској заштити корисника финансијских услуга у Србији, прошао вам је Закон о заштити потрошача и Закон о Народној банци и Закон о банкама, где то има, у ком важећем закону Републике Србије, да се било који кредит, а ово су кредити са заиста, како је то неко лепо рекао, уговорима направљеним у заблуди, јер они заиста то јесу били, испоставило се, за кориснике тих кредита, тако уређује?

Ако ми неко од овде присутних каже у ком закону у Србији постоји валутна клаузула, не швајцарски франак, него евро, ево, говорила је колегиница Радета да су сви ти људи куповали станове тако што им се противвредност швајцарског франка у том тренутку, као што је евро у овом тренутку, уплаћивала за куповину тог стана... Ако је то тако, зашто онда нисте урадили као што је то урадила Ирска, на пример?

Немам сад времена, касније имамо још амандмана, да говорим и о примеру Аустрије и других земаља. Што се ви руководите моделима, како ви овде кажете, најгорих земаља у окружењу? Ирска је још 2010. године, господине Арсићу, господине министре Ђорђевићу, донела у скупштини закон да се забрањује било какво узимање кредита и пословање банака. Французи су чак отишли корак даље. Они су подносили кривичне пријаве против банкара који су нудили и улазили у такав аранжман са људима који... Морате да признате да не мора свако да зна у шта да гледа и о каквој се превари ради. Може, али то скривено... Још ако га министар Владе, као што је то Париводић радио, позива да то уради, па један обичан човек ће да каже – па добро, ево и министар каже, врх државне власти, да узмем тај кредит и ја ћу то да урадим.

Према томе, најправичније решење је било то да ви не радите сада овакву селекцију грађана и да помогнете грађанима који су узели кредите у швајцарским францима, а и онима који су узели у еврима.

Шта ово сада значи? Ви сте решили проблем, мислите да сте решили проблем кредита у швајцарским францима, а шта ћемо са оним људима који су били у неповољнијем положају од 2005. до 2011? Хоћете сад онима који су узели у еврима да вратите разлику? Па нећете.

Значи, немојте да се играте са стварима које могу веома добро да се ураде. Ви кажете, то сте ви потенцирали, ја и министар, господине Арсићу, ви конкретно, сносиће се консеквенце. Не, него су управо те банке које су добиле дозволу од Народне банке Србије унеле пометњу у монетарном и финансијском систему ове земље. Ако су то урадили, ако су противзаконито на овакав начин индексирали те кредите у швајцарским францима, онда донесите закон да их све прогласите ништавним, па нека те банке које су оствариле екстремну добит и екстрапрофит од тога надокнађују, а људи да се спасу. И не само они, него и они други који су узели кредите у еврима.

Ви одмахујете као да то није могуће. Па знате, говорили смо о томе пре неколико дана, они су дошли овде да послују под тим и тим условима на овом тржишту. Држава је та која прописује те услове. Ја вам сад наведем пример Ирске, пример Француске, хоћете Аустрију, ви кажете – то нису довољни примери. Нису довољни примери јер се ви бојите шта ће тамо вама да кажу. Србија трчи, жури, да ли ће нас онда да приме у ЕУ. Ма, то нас не занима. Нећемо да идемо у ЕУ. Хоћемо правду и да спасимо све ове људе и да радимо по законима и Уставу ове земље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Пар кратких напомена, даме и господо, мислим да је важно због изнете тврдње да се Народна банка није бавила овим питањем раније.

Поменута је 2013. година. Заправо, та тврдња не стоји. Године 2013, као што, сигуран сам, добро знате, Народна банка јесте донела препоруку. То је била препорука банкама да се, то је било у мају 2013, сада проверавам, клијентима врати преплаћени новац. Шта је био проблем? Што многе банке нису желеле да ту препоруку испоштују. Међутим, Народна банка се бавила овим проблемом и даље. Године 2015, знате и то сигурно јако добро, предложила је више мера, чини ми се четири или пет различитих начина да се овај проблем санира.

Зашто ми то радимо данас и радимо на овај начин? О томе је говорио министар који представља Владу. Зато што данас, захваљујући стабилним финансијама, Република Србије јесте у могућности и може да приушти да на овај начин помогне да се део дуга релаксира.

Дакле, ми ових 99 милиона, о којима сада говоримо, данас да приуштимо можемо и говорили смо пуно на тему како смо до тога дошли да данас тако нешто можемо да приуштимо. Управо захваљујући том озбиљном и одговорном односу према финансијама и према нашем заједничком буџету. Управо стварањем неке вредности која треба да нам остане, која после омогућава да се уложи у ствари које сматрамо најхитнијим или најважнијим. Ту спада и улагање у будућност, и у ону инфраструктуру о којој говоримо често, и у ауто-путеве које нисмо имали, које смо чак деценијама само најављивали и у друге важне пројекте који, причао је о томе и колега Марковић, данас сметају неуспешнима.

Не мислим ту на предлагача амандмана, наравно. Мислим на оне који просто не могу да живе више од злобе коју осећају када погледају шта се све дешава, на пример, у граду Београду, да се уређује његов центар, да се чини да Калемегдан буде и лепши људима и атрактивнији. Па кад погледају параметре који говоре да нас туристи из године у годину све више посећују због таквих пројеката и таквих лепих слика које смо изградили у међувремену, они са тим да живе не могу.

Данас финансирамо ово, данас учествујемо у овоме управо због тога што смо успели да направимо одређену вредност већим извозом, већим привлачењем инвестиција, знате сигурно и тај податак, у томе смо успешнији него све земље из окружења заједно. Све да их ставите на једну гомилу, па на један тас, а Србију на други тас, наш ће да претегне.

Дакле, због тога смо ми себи направили простор да можемо и ово решење данас да направимо. Колико ће људи бити задовољно, видећемо на основу тога што ће се људи сами изјаснити. То се исто може рећи за претходна решења, па и ова из 2015. године која је дефинисала тада Народна банка. Увек се оставља простор за слободну вољу. Онај ко сматра да му је на корист, он може да се изјасни у смеру да прихвати решење. Тако ће бити и када овај закон изгласамо. Никога не форсирамо. Никога не приморавамо ни на шта. Онај ко закључи да је за њега ово боље, он ће то прихватити слободном вољом, баш као што се некада, нажалост, морам да кажем слободном вољом, и одлучивао за задужење у швајцарским францима или у некој другој валути. Дакле, то је питање слободне воље.

Питање оног оквира који креира држава, мислим да је недвосмислено јасно. Оно се показује и кроз улагање у нашу будућност али и кроз бригу за сваког човека. Не треба вам снажнији доказ за ту бригу од сцене коју ви видите својим очима. Видите председника републике Александра Вучића како прелази улицу, долази до људи који протестују због тешког проблема и муке која их је снашла, разговара са њима и каже им – не брините, данас Србија може да понуди решење. Будите уверени у то да ћете решење видети у неколико дана од данашњег. И онда то решење

не само што буде направљено, не само што дође у Народну скупштину и ми да данас о њему расправљамо, него за то решење се у смислу подршке изјасне и представници тих истих људи, тих који су тог дана аплаудирали Александру Вучићу јер су видели да му је до сваког човека стало и који су рекли када су погледали како то решење гласи – па заиста, овде су уважене све наше примедбе. Овде је свака наша жеља уграђена у законски предлог.

Када погледате све то, мислим да можемо да урадимо само једну ствар. Ако се слажемо да треба о грађанима бринути, то може да има само један епилог. За два или три дана од данас, вероватно два дана од данас, да се нађемо поново у овој сали, ви и ми и шта да урадимо, једино што је исправно, да гласамо за овај предлог закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, колегиница Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Знате како се каже, господине Орлићу, дављеник се за сламку хвата, а до свега тога није требало да дође. И ја сада не говорим о томе каква је тренутна ситуација и колико су ови претходни крали и како се то надокнадило политиком коју ви промовишете овде и хвалите се тим резултатима. Све и да пет пута више има новца у буџету Републике Србије, дакле да није било ових лопова из „жуће“ власти, да нисте затекли такву касу, да се све то није дешавало, пет пута да има више новца у буџету, да је све стабилно годинама, а појавио се овај проблем са швајцарским францима, то није, по ставу наше странке, правично решење.

Ви у образложењу предлога кажете да ћете за период од 2020. до 2023. године планирати 389.556.000 динара по годинама за трошкове камате, а у 2024. години ћете планирати износ од 10.128.456.000 ради измиривања трошкова и отплате главнице. Ово је заиста скандал, јер фактички ви дајете банкама државна средства. Ви кажете – дала је препоруку Народна банка. Немојте, молим вас, ваљда институционално Народна банка Србије и Влада Републике Србије, у садејству. То су могли да ураде и тада. Ако сте ви видели да су се они оглушили о препоруку Народне банке Србије, ви дођете у Скупштину Србије са законом да их обавезете да то морају да ураде, као што су то урадиле ове земље које сам цитирала.

Овако, ви ћете сада да доведете у неравноправан положај све те људе који чекају било какав спас, било какво олакшање. Ви кажете – нико им не брани. Па је л' ви мислите да неће бити много таквих случајева и да неће своју правду потражити на суду? Наравно да хоће, јер, знате, неко за све то када сведе рачун и када погледа – где сам био, шта сам радио...

Хтела сам да говорим о томе, али да се ви нисте јавили за реплику... Сада ћу морати.

Значи, ми смо овде у Скупштини усвојили Закон о хипотеци. Члан 7. тог закона лепо дефинише, пошто су све то хипотекарни кредити – је л' тако, господине Арсићу? – која је вредност те хипотеке. Ако вам та банка одузме тај стан који је индексиран у швајцарцима, противзаконито индексиран у швајцарцима, и ви после тога морате још да плаћате, па дајте, молим вас, где је томе крај и о чему се ту ради?

Знате, господине Орлићу, ниједна банка не може да вам да данас... Ако хоћете да купите неку некретнину, ако хоћете нешто да инвестирате, сви ће да вам траже мало више обезбеђења хипотеке од онога што је реална вредност тога што ви купујете. Али онда они морају да сносе ризик за то што раде. А не овако. Најлакше је било да се обогате, а онда држава Србија да плаћа, а они остварили огромну добит.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Оно што у сваком случају треба избећи јесте да упаднемо у замку да водимо кампању против банака. Сећате се сигурно, говорили смо о томе и када је овде била расправа у начелу, дакле, зашто је овакво решење једини исправни тип модела, да тако кажем. Из само једног јединог разлога – мора да буде тако, да се око њега сагласе актери, сви који су умешани, и грађани и банке. Ако је потребно да држава у томе учествује и на свој начин помогне, ми смо рекли – ево сада има простора, хоћемо и можемо то да учинимо, и то смо и урадили. Али једино овакво решење је било исправно.

Грађане, и ви сте исправно приметили, нико не тера ни на шта. И ко је решио да се обрати суду, и са овим решењем има право да у тој својој одлуци истраје. Ако жели да води спор, може да настави. Уколико жели да прихвати понуђено решење, то ће, још једном, учинити слободном вољом.

Али погледајте, на пример, можда вам ово што ја говорим не звучи довољно интересантно, можда сам досадан, али погледајте, на пример, аргументацију коју користи, можда знате за ову професорку са Економског факултета, зове се Даница Поповић. Њу је Драган Ђилас својевремено, ако се тога сећате, то је било у кампањи за београдске изборе, рекламирао као свог министра финансија сутра. Међутим, шта се догодило? Она о Ђиласу и о његовом бившем режиму мисли све најгоре. Она, кад јој поменете финансије у њихово време, каже – то је било катастрофа, то пас с маслом појео не би. Изгледа да је Ђиласу срце сломила и отада је више не рекламира као министра финансија. Сад рекламира неког, чини ми се, њеног асистента, који је случајно Ђиласов

одборник у Скупштини града Београда. Толико је независан момак у питању. Али није то битно.

Погледајте шта она прича о томе како Ђилас једном попуно промашеном популистичком, демагошком причом води кампању против банака и рећи ће – ово у савременом свету не може да се замисли. Ово је, дакле, за камено доба. Вероватно има везе и међусобни утицај ових коалиционих партнера, Ђиласа и Обрадовића, једног на другог. Дакле, бити са Обрадовићем вероватно значи прихватити камење као неку аргументацију и неко камено доба. Али, шта сам хтео да вам кажем? Толико то сликовито она објашњава о Драгану Ђиласу да ја мислим да је довољно занимљиво за свакога да прочита.

Шта је важно овде рећи? Кажете – није праведно решење, може праведније. Хајде да разговарамо о томе, није то спорно. Али овај амандман, и због тога позивам да се не усвоји, то није. Овај амандман, просто, гласи да обришемо један члан закона. Ако имате предлог како може да се ствар реши на праведан начин а да то за државу буде реално, да је то нешто што држава може да издржи са овим стањем које има, то предложите. Предлог да се један члан просто избрише, то једноставно није. Пошто нема бољег предлога, ја мислим да је овај који ми подржавамо најбољи на столу и због тога понављам позив да њега ми заједнички подржимо у дану за гласање, а да ће Србија временом бити јача и да ће имати више простора да и на овај начин и на сличне помаже својим грађанима, ево вам још један доказ.

(Председавајући: Време.)

Радићемо на свом расту и развоју и даље. Крајем априла Александар Вучић ће о томе у Кини на самиту који се тиче пројекта „Појас и пут“, договарати са Си Ђинпингом, председником Народне Републике Кине, са Владимиром Путином, председником Руске Федерације, са председником Швајцарске Конфедерације Маурером, са председником Републике Белорусије Лукашенко. Дакле, тамо ми причамо о добрим перспективама за то да градимо даље, да стварамо више, па и да добрих средстава, која ће нам служити за то да помогнемо нашим грађанима, али и да уложимо у будућност, временом имамо све више. Дотада осмислимо боље решење ако можемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

Право на реплику, колегиница Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Орлићу, уз мој покушај да заиста све то разумем, ви причате нама да ми водимо кампању против банака које је Ђилас довео у Србију, а уништио, односно Ђилас, Динкић, Ђинђићев мафијашки режим после 2000. године, када су угашене највеће српске банке и отпуштени људи.

Дакле, немојте нама да пребацујете да ми радимо нешто што није добро за финансијски систем земље. Те банке да ли ће да послују или неће и какву кампању води Ђилас, ко зна где су његове милијарде и милиони евра, где их он држи и у којим банкама у свету. Ми говоримо о овим банкама које су, дакле, јер нису ни све банке одобравале ове кредите, да се ми разумемо. Друго, кад већ повлачимо ту неку паралелу, Српска радикална странка је за то да јача домаћи банкарски сектор и да имамо и нашу српску развојну банку и да се види колико је остало у Србији банака са већинским уделом српског капитала, а и то је питање. Поштанска штедионица је једина која има такав капитал.

И ви сте лепо рекли – иде Вучић у Кину. Одлично, нека каже – ево, ови ће да оду. Ми бисмо, господине Орлићу, ви кажете да не можете да прихватите да се брише тај члан, а ми бисмо потпуно нови закон предложили, и то је једино решење, али у складу са Уставом Републике Србије и са овим законима важећим које сам малопре помињала. Кажете – иде тамо. Одлично, нека каже – добро, онда хоћемо још неку кинеску банку. Ове, ако хоће, нека иду, није битно, ако неће да послују на овом тржишту. Ми донесемо такав закон, они се наљуте и нека иду. Али толико су кајмака накупили. Јер, знате, нећемо ми, по оној народној, да мажемо масне гуске. Они су то урадили грађанима Србије, а држава је дужна и Влада Републике Србије да заштити своје грађане.

И сад, кад бисмо ми кренули по елементима, заиста нема времена, биће после још амандмана, говориће све колеге српски радикали, како то да се уради и како да се избегне та замка за даље, ви бисте онда схватили да је то могуће доношењем, али сасвим другачијег, новог закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Нове банке су и дошле у међувремену, знате? Нове банке, укључујући и кинеске. Ево, вест, јануар 2017. године – Кинеска банка почиње са радом 21. Дакле, то је једна од ствари које су данас у Србији реалност. Није нешто што је прича ради приче па ми кажемо једног дана биће. Ми смо те резултате успели да направимо.

Нешто друго је важније. Нисам ја ни на секунд вама пребацивао да ви радите оно што ради Драган Ђилас. Ја сам рекао да сви ми морамо да водимо рачуна да у ту замку не упаднемо и напоменуо да је занимљивије, рецимо, када то образлаже Даница Поповић, која се сматра неким ко би требало да буде близак Ђиласу, али га је, изгледа, у међувремену откачила.

Није се он сигурно због тога превише узрујао. Његов конто у банци није због тога ни за евро мањи. Напротив. Ја бих рекао да је његовом конту

у банци одлично. Ја колико видим, то толико добро стоји, господине председавајући, можда сте и ви то видели, да човек има довољно да купује странке. Ево, пре неки дан је постао председник странке „зелених“. Дакле, друг Ђилас данас је велики врхунски стручњак и ауторитет за екологију. Бави се различитим питањима, између осталог, и питањем банака. Да ли то има неке везе, господине Ристичевићу, са оним наводима из његове бивше странке, ДС-а, да их камати зеленашким каматама? Не знам, можда има неке везе. Све је то нека зелена прича, али његовом конту није ништа лошије.

Са друге стране, верујем да му нису пријатне речи, ово је баш текст те професорке, каже – Драган Ђилас поручује: „Немојте да слушамо бајке о ризику за пословање у Србији због ког су кредити прескупи. Грађанима се кроз разне намете дере кожа са леђа. Ко неће да ради по европским правилима, слободно нека затвори пословнице и нека оде“. Она закључује – ово треба запамтити. Овим он показује да је још гори од оних које критикује. Ја сам на ово указивао.

Што се тиче бољих предлога, госпођо Јовановић, немамо ништа против. Предложите их. Предложите, па да разговарамо. Тренутно, пошто разговарамо о овом амандману, јасно је, он није бољи од законског предлога који имамо на столу и због тога ја и даље позивам да заједнички ми ипак закон подржимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Марко Атлагић. Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, нормално да се залажем да се овај амандман одбије из разлога које је навела и Влада, јер он, у првом реду, тумачи основне појмове, односно изразе у овом закону.

Овај закон, како смо и рекли, решава проблем преко 15.000 грађана. Морам, господине министре, да кажем да нико осим ове владе и овог председника раније није покушао, није знао или није хтео да реши овај горући проблем наших грађана. И то су решили врло договорно, сва три субјекта договорно, иако су преговори, како смо чули и како смо информисани, били тешки, али на задовољство свих.

Ови из савеза за другу пљачку Србије, тако их ја називам, сада су против овог закона. Сетите се само Јанка Веселиновића званог Јанко Станокрадица, у народу познатог по томе јер је украо стан Милици Баџи, избеглици из Обровца, у Улици Браће Курјаковића, како је у овој сали, односно у високом дому носио натписе везане за решавање овог проблема, а сада је против тога. Сада се залаже против тог решења. Тај лицемер Јанко Веселиновић сада се залаже за дијалог, а на 14. конгресу Савеза комуниста Југославије, на којем је моја маленкост била, а био је и Јанко Веселиновић,

веровали или не, залагао се да се појединим делегатима 14. конгреса Савеза комуниста Југославије забрани дискусија. Дакле, то је тај Јанко Веселиновић.

О другима нећу да говорим, али Сергеј Трифуновић звани Пишоје, у народу познат по томе што је говорио да ће мокрити по гробу председника Републике, 13. априла на скупу овде испред овог високог дома није извређао само председника Републике, Владу, народне посланике и грађане Републике Србије, него и присутне грађане, тзв. присталице своје, који су полако после његовог говора напуштали скуп. О њему, заиста, најбоље говори његова колегиница Биљана Србљановић, која је рекла: „Неопрани, лажљиви Сергеј, е то вам је тај вођа. Увек је био подмукли лажов. Увек на исти начин на који ме сада увлачи у свој таблоидни смрдљиви живот. Увек ми се улизивао, био златна медаља у увлачењу у дупе. Увек је лагао, увек смрдео, увек се гребао за новац, за оброк, за пиће, никада се није прао, увек је варао колеге“ – Биљана Србљановић, 20. јануара господње 2011. године, страна 1 у једном дневном листу.

Поштовани председавајући, што се тиче других колега који су против овог закона и народних посланика, а и једног дела професора београдског Филозофског факултета, који су подржали ове шетаче, ту је и извесна проф. др Исидора Јарић. Знате ли ви које она, која је оштро критиковала нас? Ево, сад ћете сазнати. Завршила је мастер студије на Сорошевом факултету у Будимпешти. Веровали или не, на основу тога, Филозофски факултет у Београду је признао противзаконито магистериј и на основу тога је докторирала. Није завршила магистарске ни докторске студије, али знате на коју тему, поштовани народни посланици? На тему „Положај жене у листу Базар“. То ниједан од нас професора Универзитета не би дао ни за семинарски рад.

Шта рећи о другом, Јови Бакићу, доценту, који нас је назвао лоповима, хохштаплерима, и нас, и Владу и председника Републике? У петак, дакле прошле седмице, изабран је трећи пут за доцента. Ја му овом приликом честитам. То је онај који је за мастер студије дао студенту тему – Улога Телевизије Хепи у стварању култа вође, случај Александра Вучића у емисији Тирилица и Тешка реч. Замислите колико су безобразне те колеге да мешају политику у наставу. То је исто као кад бих ја дао студенту докторски студиј – Улога Филозофског факултета у Београду у стварању простаклука, интелектуалног незнања и дилетантизма, случај Јово Бакић.

Поштовани грађани Републике Србије, шта рећи о глумцу, чини ми се да се зове Лечић? Блечићу, је л'? Блечић је био министар културе. Лечић, извините. Лечић. Јесте ли чули његов смех када је рекао да је

преварио нас? Колега Маријан Ристичевић је то снимио и ставио је на своју њиву и уместо страшила тај смех плаши вроне и више вроне не долазе на његово имање.

На крају, ја заиста честитам још једанпут, господине министре, Влади што је решила овај проблем 15.000 грађана и користим прилику да се захвалим вама, господине министре, Влади и председнику Републике Александру Вучићу што сте први пут након 28 година решили стару девизну штедњу Срба из Хрватске, најугроженијег дела нашег народа. Прошло је много председника Владе, много председника Републике и министара и ниједан није имао осећај да се тај, иако смо инсистирали, проблем реши, тако да ће они већ 1. септембра ове године добити прву рату своје девизне штедње. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, што се тиче Бранислава Лечића, који је некада био министар за информисање и који је забранио неколико медија, који је забранио тадашњи најтиражнији дневни лист „Национал“ итд., човек који се данас залаже ко бајаги за слободу медија... Такву слободу коју је он онда лансирао ја не бих пожелео ниједном медију.

Међутим, овде је колега Орлић говорио о томе како је Драган Ђилас квалификован да...

Узгред буди речено, што каже Марко, ја морам рећи да је смех Бранислава Лечића делотворан. Ма ниједна врана више у грашак не иде откад пуштам његов смех са разгласа, нема ништа да фали. И надам се да ће на пољима сунцокрета дати истоветни резултат.

(Аплауз.)

Даме и господо народни посланици, захвалан на овом аплаузу, ја вам морам рећи да је Драган Ђилас квалификован за Зелену странку не зато што је посекао... Нечувено је да изабери за председника Зелене странке човека који је у нечувеној афери, у Краља Александра, да би се послужио мало новцем грађана Београда, док је био крадоначелник, посекао 400 или 500 платана у Булевару краља Александра. Нечувено је да такав човек, који је посекао 400-500 стабала, кога су због тога назвали „крадоначелник дрвосек“, буде председник Зелене странке, али, ето, ја тврдим да он ипак има неку компоненту која га води према зеленим странкама. То су зелени долари.

Тај човек воли толико те зелене новчанице и вероватно је да су у Зеленој странци проценили да је он квалификован због те зелене боје да

води Зелену странку, топло се надајући да ће после Маринике и купљених још четири-пет посланика, бивших Крадуловићевих итд... Од једног, Крадуловића, до другог, крадоначелника, очигледно је да је пут неких наших колега посланика посут сумњивим намерама. Вероватно је да су и они љубитељи зелених долара, а и да су ови из Зелене странке проценили да би неки зелени долар могао доћи до њих и вероватно се нешто трговало са том политичком странком и вероватно је валута била тај долар. Е, зато ја верујем да је Драган Ђилас квалификован за Зелену странку.

Што се тиче мог амандмана, ја подржавам Владу. Дакле, ова држава је већ интервенисала код Агробанке, Универзал банке и Развојне банке Војводине да би се штедише спасиле, да би се њихови депозити и штедња спасили у банкама, кроз Агенцију за санацију и стечај банака. Ми смо више стотина милиона евра уплатили тој агенцији да би те губитке које је правила дрпократска странка могли да надокнадимо и да при томе они који су улагали у ту банку не буду на штети, односно да ти њихови улози свакако буду безбедни.

Врло добро знамо ко је у Развојној банци, од Пајтића до других, био експерт за те банке и често имам обичај да кажем да, када је владала ДС, ја нисам знао са које стране шалтера се банке пљачкају. Све ми се чини да је за време владавине дрпократске странке пљачка банака вршена искључиво са унутрашње стране, тако што су, као на ортачку кобилу, све проблематичне кредите исплаћивали из тих банака, а при томе су чували стране банке за које гарантује домаћа држава, чували њихову ликвидност и позитивно пословање.

Дакле, нисам ја довео те стране банке и право је чудо, а ово ми одузмите од времена овлашћеног, да данас Бошко Обрадовић, који је био право освежење овде, борац против страних банака... Када је дошао овде, месецима је причао како је он против страних банака, како је он за домаће банке, међутим, сада видимо да Бошко Обрадовић шета са онима који су довели стране банке и које чак често из виртуелних сума новца емитују кредите које ми после морамо да зарадимо и тим банкама да уплатимо. Дакле, човек који се из оправданих разлога, рецимо, бунио против страних банака, данас шета са онима који су те стране банке овде довели и уништили домаће банке и, штавише, шета са особама, политичарима који су те стране банке довели, а дугове, уништавајући домаће банке, правили Универзал банци, Развојној банци Војводине, Агробанци, Новој Агробанци, која је на криминални начин основана, а да би се прикриле махинације 2012. године, пред изборе, које су направили Никезић, Демократска странка, Бојан Пајтић и остали. Тесла банку да не спомињемо у Загребу, коју су направили ови усрећитељи, несрећници из дрпократске странке. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има колегиница Радета по амандману.
Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Све сам мислила да ће Маријан Ристичевић да ме изазове на реплику, али морам ја њега да допуним па ево њему право на реплику.

Непотпуна је информација, господине Ристичевићу, када причате о том Лечићу који вам успешно растерује вране. Он јесте 2003. године гасио новине, а сећате ли се због чега? Једне новине је угасио због дневног хороскопа, зато што је хороскоп на дан убиства Зорана Ђинђића за хороскопски знак у коме је био рођен Зоран Ђинђић писао да ће се свима који су део тога знака тог дана десити нешто непријатно. Он је закључио да су ту непријатност која се десила Ђинђићу предвиделе те новине. Ово нису инсинуације. Овако је човек тада рекао. Био је министар. Сећате се, господине Арсићу? То је рекао на седници Скупштине, али је Скупштина била затворена.

Тај исти Лечић, који плаши вране Маријану по њиви и, што је добро, што их растерује, сада би опет гасио неке медије. Сада видим да је најбучнији у намери да гаси Телевизију „Пинк“, а ја само да подсетим да је до пре, чини ми се, две, две и по године, више од две године, радио на ТВ „Пинку“, у некој емисији која је била, онако, хумористичког типа, и забављао народ, вероватно за озбиљне паре. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Право на реплику.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, госпођа Радета је делимично у праву, али када бих ја набрајао све грехове господина Лечића, мислим да би ова седница била продужена за неколико дана.

Наиме, ја нисам био посланик после 2003. године. Госпођа Радета је била и могла је да прати развојни пут господина Лечића.

Што је то морална мизерија била, када то морам да кажем, па ви не можете да верујете! Дакле, он је забранио у то време док је био министар чак дистрибуцију подгоричког „Дана“, зато што је тамо написано да је један телохранитељ који је био код Чеде Јовановића био телохранитељ, чини ми се, и земунском клану или Легији или тако неком. Он је због тог неког текста забранио то. Тај текст је ваљда писао Бркић. Новинара су ухапсили итд. Тај човек се залаже за слободу медија.

Када додамо да су његови страначки прваци мењали уреднике како им се ћефнуло, да су приводили госпођу Зекић зато што је написала истину, када се сетимо упада у „Курир“, кад се сетимо хапшења власника Раје Родића, кад се сетимо, рецимо, забране „БК телевизије“, са дугим

цевима када се ушло и забранила се једна национална телевизија и кад чујемо да се тај човек залаже за слободу медија, то је таква хипокризија. Ја не могу другачије да назовем Лечића него једном моралном мизеријом и ја предлажем да, ако ме ово судови чују, да га осуде на друштвенкористан рад. Ја морам да трошим батерије да бих емитовао тај његов говор, а верујем да би многи сељаци били задовољни када би неки суд осудио Бранислава Лечића да мора да хода сваки дан по пољима и да плаши птице грабљивице из усева, да их плаши широм Србије. Мислим да би тај друштвенкористан рад и те како дао резултате у извозу уљарица, житарица из наше земље.

Још да вам кажем, госпођо Радета, заборавили сте да, када сам рекао оно морална мизерија, да сам мислио на птице селице. Сви говорите о Мариники. Па није Лечић мање странака променио него Мариника. Само да вам кажем да је био министар ДС-а, па је потом био Демохришћанска странка једно време. То је оно кад је покојни Батић умро, па када је остало 140.000 евра на рачуну, па када су изиграли оног потпредседника, како се звао, па су узели ту странку. Био је ЛДП, па када се попило то ретко вино код Чедомира Јовановића и кад је нестало пара, онда је отишао у четврту странку и на изборима учествовао као „Моја Србија“. Колико се ја сећам, то му је била четврта странка. И повратак у ДС, која је нешто сасвим друго у односу на 2001. годину, можемо рачунати као пету странку Бранислава Лечића. Зато ја предлажем да у току дана мора да обиђе макар пет њива за тих пет великих грехова. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има Вјерица Радета, право на реплику.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Колега Маријан Ристичевић је изнео доста чињеница. Понешто је и заборавио и просто морамо да се допуњујемо да не остане недоречено оно што желимо, заправо да поручимо грађанима Србије. Мало смо изашли из теме дневног реда, али што се тиче нас из СРС, увек смо за такву врсту расправе. Имамо времена и за дневни ред.

Колега Ристичевић заиста има пуно право да говори и о Лечићу, и о Мариники Тепић, али бојим се да сви у овој сали немају право да говоре о тој врсти прелетачевића.

Ако се искрено жели да се у Народној скупштини успостави један прави демократски, парламентарни дух, онда треба да прихватите предлог СРС-а сви, да зауставимо прелетање, да прихватите онај предлог који већ износимо седам-осам месеци и да у Закон о избору народних посланика вратимо уставну одредбу по којој народни посланик може свој мандат ставити на располагање странци на чијој листи је изабран за народног посланика. Да та накарадна одредба, која је дала посланику располагање мандатом, неуставна, што је још горе, сад мање да ли је накарадна или

није, али неуставна је, да није уграђена у закон, ми не бисмо имали ни Лечића ни Маринику Тепић у том смислу.

Ово је невероватно. Ако се они врате у Народну скупштину, можда ће се вратити да учествују у раду, говорим о овим шетачима посланицима, стварно ће бити озбиљно питање овде утврдити ко којој странци припада. Престали су да долазе у Скупштину као чланови једне странке. Сада, ако се врате, биће чланови неке треће странке. Дакле, направили су већ 14 народних посланика без посланичке групе, некаквих самосталаца, слободних посланика, не знам како се зову, а све су то постигли на украденим мандатима.

Ми стварно треба озбиљно да поразговарамо о том нашем предлогу закона, да изнесемо све чињенице за и против, да се евентуално амандмански реагује из свих посланичких група и да се постигне оно што је на предлог СРС-а постигнуто 2000. године, када је и Маријан Ристичевић као члан ДОС-а гласао за наш предлог о избору народних посланика, зато што је био једини и правни и правичан.

Тако нешто хоћемо да урадимо и кроз измене Закона о избору народних посланика и, између осталог, на тај начин да затворимо уста свима онима који кажу да немају услове да изађу на изборе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, није тајна да сам ја гласао за Ђинђићеву владу, па и за тог несретног Лечића, који, ето, сада мора то да ми одради по њивама и баштама.

Дакле, није ни тајна да сам 2003. године одбио да гласам, заједно са Момом Трајковићем, професором Симоновићем итд., што је резултирало падом владе господина, да тако кажем, господина Живковића. Али овде заборављамо једну кључну ствар. Није Ђилас купио само Маринику. Није Ђилас купио само Демократску странку. Није Ђилас купио само себи Зелену странку. За то су га квалификовали долари или то што је био дрвосек, то сам већ говорио. Није Ђилас крив за то што је купио посланички клуб. Није Ђилас крив за то што је купио и председника посланичког клуба. Није Ђилас крив за то што је купио бивши састав РРА и тако заједно са Шолаком приходовао више стотина милиона евра продајући маглу. Најуспешнији продавац магле је Драган Ђилас.

Али заборавили сте овај тим који су саставили, госпођо Радета. Заборавили сте, рецимо, Чеду Чупића. Морална громада од мизерије. Дакле, то је човек који је био у Агенцији за борбу против корупције и измислио седницу Жалбеног већа. Дакле, неко се жалио за пријем у радни однос у Агенцији за борбу против корупције и, да би он свог пријатеља и

пријатељицу примио, он је ту жалбу одбио и при томе је написао да је то урадило Жалбено веће и фалсификовао потписе двојице својих колега.

Дакле, тај Чедомир Чупић, који сада као морални интегритет треба да преговара, не знам, са нама, који треба да води дијалог, тај Чедомир Чупић је за то добио кривичну пријаву. Тај Чедомир Чупић је признао кривично дело, а тужилаштво му је то дело, уместо фалсификовања службених исправа и све друго, и тако мало кривично дело умањило као несавесно пословање, али и даље као кривично дело. Он је то признао и кажњен је нешто новчано. То је оно када се нагодиш са тужилаштвом и уплатиш одређену суму новца и то кривично дело не иде на суд, не идеш на робију, него платиш одређену суму, а Чедомир Чупић је, наравно, имао новца.

Да не говорим о приговорима његових студенткиња за нападе одређених врста. Ја предлагем Тањи Војтеховски да, кад је већ оног Јутку, Бутку, тамо саслушавала, лепо све те студенткиње пронађе и да организује једну емисију са тим студенткињама, да видимо ту моралну громаду Чедомира Чупића после признавања кривичног дела. Дакле, признао је кривично дело и тиме постао криминалац који данас треба да разговара. Вероватно жели да разговара са председником Републике, председником Владе, народним посланицима итд. Да видимо шта је тај човек све починио, а верујем да би она могла поново да дотури онај детектор лажи, шта је било, па да видимо да ли говори истину и да ли је приликом предавања имао одређене сексуалне алузије према студенткињама којима је предавао.

Дакле, не ради се само о Ђиласу, о Лечићу, о Јеремићу Реис-Ефендији. Овде се ради, рецимо, и о Чедомиру Чупићу, који је члан тима, а о Срђану Драгојевићу да не говорим, који нас је овде прозивао свињама итд. У „Орвеловој фарми“ свиње се понашају као људи, а кад погледам Срђана Драгојевића, изгледа да је обрнуто. Изгледа се људи понашају као... Да не кажем даље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ставу 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова, због потреба да Народна скупштина што пре донесе акте из дневног реда ове седнице.

Право на реплику има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Коначно сам разумела шта је господин Ристичевић заправо хтео да каже. Синоћ ме је збунио када је на свом Твитер налогу написао да је неко основао странку. А није основао, него купио.

Треба бити прецизан и на Твитеру, господине Ристичевићу. Читају то људи много. То ме, онако, збунило мало.

Наравно, када је у питању тај Чедомир Чупић, у праву сте. Он јесте напаствовао студенткиње. Ако неко у току кривичног поступка направи поравнање са тужилаштвом, он самим тим, то сви правници знају, признаје кривично дело, али се само нагоди да добије или условну осуду или неку мању казну итд. Дакле, он сам је признао да је крив за злостављање колегиница студенткиња.

Добро је, господине Ристичевићу, што подсетисте да нисте гласали за владу Зорана Живковића. Има овде неколико народних посланика који су били у сали када је биран Зоран Живковић за председника Владе. Заиста то морам да поменем као, ја мислим, у неком смислу најтежи дан у политици сваког од нас који смо ту седели. Та влада је бирана неколико дана након Ђинђићевог убиства. Нормално је да је Влада морала да се изабере. Не може држава бити без Владе, без председника Владе, без обзира на то шта се десило. Не говорим ја то због неког мог жала за Ђинђићем, него због чињенице да је Зоран Живковић био неко кога је Ђинђић претежирао и ко је случајно утрчао тада за председника Владе, пошто је пројекат оних који су организовали то убиство био да то буде Небојша Човић и онда, када се већ угурао Зоран Живковић и када су га изабрали, опет на затвореној седници, за председника Владе, честитали су му, смејали се, он примао честитке, аплаудирали. Ми који нисмо учествовали у томе, зна и колега Арсић, био је ту, ми смо били шокирани да неко може, разумемо да је морао да прихвати функцију, али да то буде на неки скроман начин, скрушено, да некако подсети на... Али не. То је било онако уз фанfare, уз смех, уз честитке и то говори заправо о моралном лику Зорана Живковића. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, приликом обарања Живковићеве владе нама је било сумњиво неколико чињеница, због чега смо и отказали поверење господину Живковићу.

Прво, он је био савезни министар унутрашњих послова. Убијен је премијер једне од чланица, федералне чланице тада државне заједнице или конфедералне, назовите то како хоћете. Друга ствар, приликом избора те владе, министар унутрашњих послова, републички, господин Михајловић је на предлог свог колеге савезног министра унутрашњих послова, који је заузео место убијеног премијера, дакле аванзовао, на његов предлог је поново изабран за министра унутрашњих послова.

То су веома сумњиве чињенице. То је разлог зашто и данас, када радикали предложе испитивање политичке позадине убиства Зорана

Ћинђића, ја гласам за тај предлог. И дан-данас и убудуће ћу гласати да се испита политичка позадина, али комплетна, да се испита и како је могуће да савезни и републички министри унутрашњих послова, један опстане, а други напредује и заузме место убијеног премијера иако су били одговорни на овај или онај начин за безбедност свих функционера, па и убијеног премијера.

Дакле, на то питање судови никада нису дали одговор, а онда онај Ендрју Монктон и Блек, како се звао онај други, регионални шефови, њих шест из ЦИА, никада нису овде позвани код наших органа на саслушање да се испита са ким су све договарали и на који начин је ликвидиран премијер једне суверене државе. Ма шта ко о њему мислио, то је био недопустив чин и убудуће ћу тражити да се испита и тај део политичке позадине за који верујем да је веродостојнији од онога што је на суду помињано и утврђено. Верујем да је то веома веродостојна политичка позадина, јер обично се у Србији убија због власти да би се један на такав начин склонио а други на његово место дошао. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, колегиница Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господин Ристичевић је, морам да кажем, опет дао непотпуну информацију. Све је тачно што је рекао, али опет нешто фали. Колега Арсићу, ви ћете се сложити, јер сте такође били актер тог времена.

Обарање Живковићеве владе започела је Посланичка група СРС. Тада смо имали много бољи Пословник, па смо имали много више времена, па смо имали реферате са подацима о криминалу Зорана Живковића, Питића, Влаховића, Марије Рашете Вукосављевић, Шумарца, Михајловића, мафијашке пудлице Небојше Човића. Дакле, сви они су били тема тих наших реферата и о сваком смо имали овакав штос доказа. И ви сте, колега Арсићу, били један од учесника у тој расправи.

То је покренуло ту лавину. Када смо изашли са свим тим подацима, више једноставно нико није имао, ни од оних који су гласали за ту владу, нико више није имао моралног права да гласа за ту скупину криминалаца, јер то јесте била скупина криминалаца. Сећате ли се само, је л' народ заборавио ту Марију Рашету Вукосављевић, коју је, замислите, суд ослободио, а позната је била по томе да је кашичице за кафу, оне најмање могуће, на аеродрому, плаћала пет хиљада динара у то време. Дакле, у сваком послу су крали. На сваком послу су узимали и због тога су морали да оду са власти.

Маријану Ристичевићу свака част што је тада гласао против те владе, јер заиста нико моралан не би могао ни да гласа да на челу државе буде таква булумента каква је била у том периоду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Николић, изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, предложено законско решење о конверзији стамбених кредита свакако неће решити проблеме великог броја грађана који су задужени у швајцарским францима.

Овим предлогом предвиђа се конверзија кредита у евре, уместо у динаре, што свакако није добро решење, јер нико не гарантује курс евра. Овај закон представља задовољавајуће решење само за банке, а никако за кориснике кредита. Врховни касациони суд Србије размотрио је питање стамбених кредита индексираних у швајцарским францима и прогласио је индексирање ништавним, осим ако банка није доставила доказ да се она задужила у тој валути за пласман одобрених средстава.

То значи да би банке морале да конвертују кредите у динарске, с обзиром на то да су у својим уговорима наводиле да дају кредите у динарима. Лекс специјалис предвиђа супротно ставу Врховног касационог суда, да се изврши конверзија у евре и том приликом умањи износ добијен конверзијом, износ главнице на дан конверзије увећан за износ доспеле, а ненаплаћене редовне камате на дан конверзије, за 38%.

Овакво законско решење представља легализовање плачке грађана Србије и покушај аболирања банака од кривичне одговорности. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Гордана Чомић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Мирчићу, изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Ми желимо само да, користећи институцију амандмана, упозоримо јавност да се ова, на први поглед велика неправда која је начињена према грађанима Србије, не решава на начин који је у складу са Уставом и са законом.

Овде се, поједностављено гледајући, ради о следећем. Комерцијалне банке се служе зеленашким методама. Како? Па тако што су, у овом конкретном случају, они који су задужени кредитно у

швајцарским францима, жртве такве једне политике, зеленашке политике у банкарском систему, а морате да се сложите да такав систем функционисања банака, па и појединаца, наилази на општу осуду, не само у Србији него у читавој Европи.

У ЕУ се и те како води борба против оваквог начина пословања комерцијалних банака. И ми сада овде хвалимо како, ето, Влада је начинила крајње напоре да емитовањем обвезница помогне грађанима који су задужени у швајцарским францима, при томе аболирају се, на неки начин, једном делом се аболирају банке.

У овом делу који се односи на обустављање судских поступака Влада се умешала тако што је још већу неправду, малтене, нанела људима који су задужени у швајцарским францима. Како? Тако што се овај члан односи само на оне који су тренутно у кредитним односима са банкама. Шта ћемо са оним људима који су остали без имовине? Шта да ради Влада Србије са онима којима су већ извршитељи одузели имовину, а били су по истом основу задужени?

Ту Влада има улогу да каже – до преиспитивања све мора да се врати у првобитно стање. А Влада каже једноставно – нас то не интересује, а меша се у нешто што је донео Врховни касациони суд. Врховни касациони суд је донео одлуку где је јасно дао до знања да пословање банака, функционисање банака по питању ових кредита није у складу са законом и мора да се врати у оквиру закона. Ту је потпуно јасна улога и Народне банке и јасна је улога извршног органа власти који се зове Влада Србије. Народна банка треба стриктно да да упутство како треба комерцијалне банке да ускладе свој рад са одлуком Врховном касационог суда, а извршна власт, у овом случају Влада, треба да делује на извршитеље.

Људи, нама је рак-рана тај систем који се састоји у деловању извршитеља. Људи преко ноћи остају без имовине. Та имовина се продаје у бесцење. Остају без станова, кућа, без земље, остају за нека дуговања која су у појединим случајевима чак занемарљива. Али зашто? Зато што је тако систем смишљен. Осмишљен је тако систем да се тај метод капитализма примењује у Србији. То је метод силе.

Комерцијалне банке које послују на територији Србије ни једног јединог тренутка неће довести у питање своје даље функционисање због евентуалне одлуке Владе кроз законске одредбе да се преиспитају сви случајеви који су били у последњих неколико година а везани су за овакве кредите. Зашто неће комерцијалне банке? Зато што је у тим комерцијалним банкама депоновано око девет милијарди евра, што на име штедње, што по другим основама. Па које ће то банке да напусте? Напустиће оне које немају интереса.

Друго, каква је додатна снага Владе, какав је додатни аргумент Владе? То сви знају који су бар мало времена провели у државним органима. Депонована средства која имају поједина министарства на рачунима банака су додатни аргумент да се са тим банкама разговара, да оне у овом случају, као што је то пракса у многим земљама где се ово десило, сnose све трошкове, а не да се овде прави дискриминација према грађанима.

Због тога ми српски радикали и амандмански реагујемо да вам дамо до знања да ово што радите, показате време, ми бисмо волели да нисмо у праву, показате време и догађаји да сте можда направили већу грешку и већу неправду него што је досада била. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 6. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета. Изволите, колегинице.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Министре Ђорђевићу, ми смо у претходна два сата успели да убедимо министра Синишу Малог, обећао је јавно да ће поштовати члан 105. став 1. тачку 8. Устава Републике Србије, који обавезује Владу да Народној скупштини достави на расправу и усвајање завршни рачун буџета.

Сада нам остаје да убедимо вас као разумног човека, разумног министра, да у име Владе Републике Србије повучете овој предлог закона зато што је лош и зато што је штетан. Овим законом не помажете ником. Не помажете ни људима који су задужени у швајцарцима, не помажете ни људима који су задужени у еврима, не помажете, на крају, ни људима који су задужени у динарима. Знате, срећу нас људи и кажу – добро, ако ови из Владе дају паре из буџета за део кредита у швајцарцима, што не дају и за део мог кредита у еврима? Онај каже – што не дају и мени за део кредита у динарима? Дакле, на потпуно погрешан начин сте урадили нешто за шта сте можда имали добру намеру.

Говорио је сада колега Мирчић – како ћете овим законом решити проблеме људи којима су одузети станови, којима су извршитељи продали станове, који и даље имају обавезе према банкама, који су остали на

улици? Како ћете помоћи људима који су се од стреса разболели, неки, нажалост, и умрли? Дакле, много је лошег произвео овај закон који је дозволио то индексирање у швајцарским францима. Али ви не можете решити проблем тако што ће један део људи бити задовољан овим законом, а када све узму па саберу, видеће да нико заправо није задовољан.

Требало је појединачно сваки уговор анализирати и да се види. Човек је узео 50.000 швајцарских франака кредита, заправо је добио кредит у динарима, у динарима је исплаћен тај његов стан. Он је у међувремену, уместо тих 50.000, исплатио 70.000. Онда се лепо подвуче црта и каже – господо из банке, доста вам је. Овај човек вам више ништа не дугује. Чак банке вероватно дугују људима који су редовно измиривали те своје кредитне обавезе. Али то све захтева озбиљан рад, најпре кроз један озбиљан системски закон, па онда, наравно, и појединачно.

Не видим због чега се држава плаши таквог разговора са банкама. Шта је ту страшно? Ако ће нека од тих банака, које иначе деру кожу и народу и привреди у Србији а профит и екстрапрофит износе у своје државе, за екстрапрофит овде не плаћају порез, и што се неко плаши да каже таквим банкарима – је л' хоћете да радите под овим условима или нећете? Ако нећете, хвала, довиђења, има ко хоће. Рекао је један колега, поменуо је Кинеску банку. Ми се радујемо таквим банкама, убеђени да ће такве имати један коректнији и пословнији однос са становништвом у Србији. И са привредом, наравно.

Држава мора бити држава и народу и банкама, али народу више. То морате да разумете. И ово није никаква демагогија, ово је просто став СРС-а, наше политичко опредељење, наш програмски став. Између бахатих банкара и извршитеља, са једне стране, и гладног народа са друге стране, увек ћемо стати на страну народа. То мора да ради држава. Не може држава, не сме држава да процењује – штета нам је ако нам оде ова банка. Каква нам је штета ако оде која год хоће банка? Штета нам је што на овај начин узимате новац из буџета и што на тај начин, можда још нисте свесни, али доћи ће и до вас то, заправо стварате незадовољство људи.

Цела Србија је до појаве овог закона имала разумевање за те људе који су се задужили у швајцарцима. Никога пре овог предлога закона нисам чула да је рекао – а ко им је крив, а што су се задуживали. Када сте ви понудили овакав закон, богами се то увелико прича. Дакле, направили сте раздор између људи који су задужени у швајцарцима и ових који су задужени у еврима и у динарима, уместо да донесете закон да апсолутно сви могу у земљи Србији бити задужени искључиво у динарима, јер су динаре сви добијали за сваки кредит без обзира на то како је индексиран.

Неко је овде рекао да ће након овог закона многи доживети олакшање. Да, олакшаћете буџет. То је једино олакшање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар, господин Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем.

Пробаћу да одговорим на ваше питање. Потпуно сам свестан чињенице да увек нешто добро можете да прикажете и на неки други начин, па тако и добру ствар коју радимо за грађане Србије који су се нашли у тако незавидној ситуацији у којој држава Србија данас може да помогне, наравно, можемо да прикажемо и на један другачији начин.

Догађај почиње давно, и ви сте малопре рекли у вашем излагању, или госпођа Јовановић, када је држава дозволила да се људи и грађани задужују у швајцарским францима. То говорим о некој ранијој власти која није имала одговорност према својим грађанима или је имала неке друге разлоге зашто је дозвољавала да се људи задужују без икаквог ограничења и без икаквог упозорења да је то евентуално штетно или да је велики ризик. Од 2012. године имате Народну банку Србије која води рачуна о свему томе. Међутим, када нешто преузмете као обавезу и нешто што је у неком тренутку урађено, не можете тако лако да поништите. Не можете да вратите уназад и да кажете да је тада важио неки закон, а сада важи неки други. Једноставно, морате да исправљате нешто што је неко направио неким грађанима и да будете довољно одговорни и према другим грађанима, да будете одговорни према буџету Републике Србије, а да опет имате жељу и вољу да помогнете тим грађанима.

Сада долазимо до ситуације да ви данас имате људе којима држава Србија може да помогне. Ми можемо да правимо паралелу са неким другим стварима где увек можете да кажете да смо некада неке или данас помажемо, а да је по истом основу неко пре пет или шест година имао проблем и тај проблем није могао да реши, држава му тада није помагала, и да правите паралелу са тим и да кажете како смо, ето, урадили дискриминацију према неким којима се исти догађај десио пре пет-шест година. Држава сада може то да уради. Држава је данас одговорна. Влада Републике Србије је данас одговорна и Влада Републике Србије жели свим грађанима да помогне где год је то могуће и где год нема утицаја на то да угрози буџет Републике Србије и друге грађане Републике Србије. У овом случају ово решење које је Влада Републике Србије учинила, ја мислим и у договору са овим људима, јесте оно што је било за њих у овом тренутку могуће и што је добро. То је сто посто више него што је било ко досада урадио. Не 90%, него 100% више. Ова влада је поред воље желела то да уради и то је разлика између ове владе и свих претходних влада.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, министре.

Право на реплику има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Сада ово морам да објасним једним специфичним примером. Када су први пут напредњаци били у кампањи пре него што су освојили власт, Александар Вучић је кампању водио и изборе добио на обећањима да ће, чим дођу напредњаци на власт, укинути све споразуме које је Борко Стефановић закључио у Бриселу, да ће укинути административне прелазе, сада говорим шта је Борко Стефановић све урадио, да ће укинути шиптарске личне карте на Косову и Метохији, да ће укинути њихове правосудне органе, тзв. самопрокламоване државе Косово, да ће укинути њихов врховни суд итд. И, шта се десило? Истог дана када је засео у власт, рекао је – а, ми морамо бити одговорна држава, ми не можемо маказама сећи нешто што је радила она претходна власт, ми морамо да поштујемо континуитет влада. Што је просто невероватно, и последица тог континуитета су штетни бриселски споразуми који су потписани.

Ви сада нама, зато сам ово напоменула, причате опет о неким претходницима који су радили нешто на лош начин па је вама требало седам година да смислите паметније решење. Није тако, министре Ђорђевићу. Неспорно је да су они пре вас радили много лоше. Ево, признајем, били су гори од вас, али ви сте морали, то сам рекла малопре Синиши Малом, нема Влада рок кушње, тако кажу правници, седам година, него 100 дана. Ви сте давно, давно, давно прошли 100 дана и само у тих 100 дана сте имали право, и то се односи на све владе, само у тих 100 дана сте имали право да народу објашњавате какво сте зло и муку затекли, и шта су ваши кораци да се то превазиђе, и да се то реши, и да се решава једно по једно, а не ми седам година нисмо знали шта ћемо са овим швајцарцима и онда они одлуче да штрајкују и онда Вучић одлучи да оде тамо код њих и онда он њима каже – решићемо то. Замислите, каже тачно дан када ће Врховни касациони суд донети одлуку. Нико о томе неће да говори. То је страшно. То је апсолутно нешто недопустиво.

Ви сада кажете, уместо заиста да прихватите наше озбиљне аргументе, и ми хоћемо да учествујемо, ако повучете овај предлог закона и предложите један добар, озбиљан системски закон, ми хоћемо да учествујемо, и амандманима и на одборима, и да помогнемо да се овај проблем реши, министре Ђорђевићу, трајно. Верујте, проблем нисте решили, само сте га још више продубили. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

За реч се јавио министар рада Зоран Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Прво да кренемо од Косова и решења тога. Ова влада није жмурила и ви знате и сами да ми причамо са нашим људима доле и потврда тога јесте да 99% њих гласа за Александра Вучића. То значи да има подршку за све то што ради. Он се није крио иза њих и то

само јасно говори да није било лажних обећања, него да све ствари решавамо заједнички са њима којима је најтеже доле и решаваћемо их и убудуће и нећемо се предавати убудуће.

Што се тиче Касационог суда, па Касациони суд сам најави када ће да донесе пресуду. Не треба да будете видовњак па да ви кажете када ће да буде, па сада ви одједном знате када ће да донесе Касациони суд пресуду. Касациони суд је најавио када ће да да, а ако се ви довољно информишете, ви онда знате и када ће да буде пресуда.

Када је у питању добра воља и жеља да помогнете некоме, а у овом случају причамо о људима који су били задужени у швајцарским францима, није лако. Није ова ствар од седам година настала пре седам дана, па се појавио председник државе и то решио. Ви и сами знате да тај проблем постоји, да се проблем ваљао, да се проблем нагомилавао и да људи нису знали како да га реше.

Ова влада је решила проблем. Тај проблем је решила тако што је вама народним посланицима дала предлог како и на који начин ми то можемо данас да решимо. Да ли је негде раније у прошлости када се то дешавало, а то смо малопре причали, могло другачије да се решава? Сигурно да. Са стварима које смо затекли 2012. и 2014. године, са пресеком стања шта се дешава у нашој држави тада, ми смо једино могли да одемо у банкрот са оним што смо добили од ових претходника, а не да решавамо проблем швајцараца, јер смо могли сви заједно да будемо колатерал извршитеља и да сви као држава одемо да будемо извршени од стране њих. То је била реалност Србије 2014. године.

Ви не можете такве ствари да решавате тако што ћете да кажете – да, решићемо, ево, даћемо. Одакле? Ко ме да дамо? Ко ме да обећамо? Или ко ме да узмемо? Не можемо. Буџет није врећа из које ми имамо неограничена средства па можемо да дамо негде. Ми морамо да створимо неку вредност. Ми морамо да имамо вишка вредности и да расуђујемо шта ћемо са том вредношћу, да ли ћемо да вратимо швајцарске франке или ћемо да улажемо у неку другу ствар.

У овом случају држава је рекла да, поред улагања у инфраструктуру, поред улагања у неке друге ствари, поред повећања пензија, плата и свега осталог, можемо да издвојимо и за швајцарске франке и да тиме помогнемо овој групи грађана да изађе из проблема. При томе, нисмо им отплатили све. Не заборавите да је Влада Републике Србије била одговорна према свима, а поштујући и те банке које ви данас критикујете. То је наслеђена ствар из прошлости и ми морамо да се сукобимо са тим да бисмо решили проблем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има Верољуб Арсић, па Вјерица Радета.

БЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господа народни посланици, па није баш све то тако како то жели да се представи.

Прво, грађани који су подигли кредите у швајцарском франку и грађани који су подигли кредите у еврима неће вратити исти износ кредита. Вратиће и даље више они који су подигли кредите у швајцарском франку, и поред овог закона. Тако да нема потребе да правимо незадовољство код других грађана. Значи, вратиће и даље више ови који су подигли кредит у швајцарским францима, и поред примене овог закона. Значи, то је прва ствар, да рашчистимо.

Било је овде занимљивих дискусија да треба да се укине девизна клаузула. Ја се не слажем са девизном клаузулом. Да ли она треба да се примењује или не, такође мислим да не треба, али нека народна банка одраније је заузела став да је то законито. Због тога што је та нека народна банка заузела став да је то тада било законито, сетите се које и какве су све финансијске и спекулативне малверзације биле између Народне банке и одређених картела које је предводио Мишковић итд., па смо стално имали слабљење националне валуте, где је опет један део екстрапрофита завршавао у приватним џеповима, на пример код Војводе од Меридијан Банке, Божидара Ђелића, министра из бившег режима, Демократске странке. Значи, један део профита је код њега завршавао, а други код неких других. Продаване су девизне резерве.

Сада да погледамо шта би се десило ако бисмо рекли да је девизна клаузула незаконита и ништава. То кажемо и мислимо да смо решили проблем свих. Мислимо да смо решили проблеме и грађана и привреде у једном тренутку. То јакo лепо звучи, само морам некога да питам – а чији је новац који се налази у депозитима код банака? Да ли само инвеститора тих банака и власника или се налази и новац наших грађана, наше привреде и да ли за улоге до 50.000 евра гарантује држава? Гарантује држава за улоге до 50.000 евра, да одмах рашчистимо.

Значи, кад бисмо тако олако стављали нешто ван снаге, па још стављали под удар неког новог закона, постављам питање – а ко ће онда да надокнади штету грађанима и привреди зато што су банке код којих примају плату банкротирале? Више не могу да им исплате њихову уштеђевину. Више не могу да им исплате ни девизну штедњу. Ко ће то да плати? Па држава. Опет, ко пуни тај буџет? Па ти исти грађани.

Немојте тако лако да шаљете политичке поруке. То је само једна мала, да кажем, симулација како изгледа кад хоћете преко ноћи, без сагледавања свих последица, нешто да урадите.

Овај закон је одмерио и све позитивно и све негативно. Да ли решава све проблеме? Наравно да не може. Да ли ће да отклони све последице? Ни то не може, али ће да их ублажи.

Још нешто. Није тачно да је председник Републике отишао код грађана кад је био најављен став Врховног касационог суда. Није ни најавио. Отишао је код грађана да разговара са њима. Ауторитет председника је био довољан да коначно Врховни касациони суд заузме један став. Врховни суд је донео став, није донео одлуку.

Значи, сад можемо да нагађамо, а можда је тај Врховни касациони суд донео став баш зато што је ауторитет председника био такав да разговара са грађанима који су били испред тог истог суда.

(Вјерица Радета: Шта, бре, причаш, Арсићу?)

Немојте, па немојте да губите живце. Па није ишао председник у Врховни касациони суд. Ишао је код грађана који су штрајковали глађу испред Врховног касационог суда. Што вам то смета толико?

(Вјерица Радета: Ко ме смета?)

И затражио је да Врховни касациони суд да свој став по том питању. Па је л' то неки проблем? Није рекао одреди овако, или одреди овако. Рекао је – дајте било како, али дајте већ једном.

Е сад, то што, рецимо, за време других власти није ни било интересовања председника Републике како му живе грађани, као што је то раније радио Борис Тадић, то је други део приче. Зато је он бивши режим. Али ја бих волео да неко коначно предложи неки модел решења, било шта, да се манемо популистичке приче да треба све то поништити, пребацили у динаре итд.

И увек се поставља питање ко ће да плати штету. Неко каже банке. Банке су давале по тада важећим законима. Значи, држава мора да их обештети. Једино је мања опасност ако судови у појединачним судским поступцима оспоравају уговоре које су банке закључиле са клијентима, али то су поступци које мора неко да поведе. Па не може држава да тужи банке. Мора клијент. Уз све проблеме и неизвесности које му тај спор доноси, морате да му кажете колико му је гарантован успех. То не може нико. Може само да се каже – веће шансе имате за успех или мање, али да му гарантујете не можете.

Све су то проблеми. Да не доведемо у питање ни финансијски сектор. Управо сам рекао – хајде, инвеститори ће да изгубе новац, а шта ћемо са новцем који припада нашим грађанима у тим истим банкама? Па јесмо морали због неодговорног руководства, које је имао бивши режим, тај Војвода од Меридијан Банке, па Бојан Пајтић и сви остали око Агробанке, 400 милиона евра држава је морала да плати дугове те банке, па смо имали око Развојне банке Војводине 600 милиона евра? Милијарду евра су покрали мангупи преко банака. Али зато што су те банке имале дозволу за рад Републике Србије, односно Народне банке, држава је морала да гарантује за улоге и да обештети улоге, па ћемо ми сада да

причамо овако или онако. Не, ми ћемо да донесемо да су сви уговори са девизном клаузулом ништавни, баш нас брига шта је са банкама, а као последицу имаћемо грађане који ће да изгубе новац који су депоновали код тих банака, па ће држава да им плати. Хајде мало да поставимо ствари како треба.

(Народни посланици Српске радикалне странке додају.)

Значи, завршите пословице до краја. Не говорите све. Али кажите бар све. Не допола. Значи, не допола. Значи, није лако направити закон који ће да реши овај проблем. Овим законом се само ублажавају последице једне неодговорне политике коју је водила тадашња Народна банка, Влада Републике Србије и Борис Тадић као председник Републике Србије. Неодговорне политике.

Могли су још тада да кажу, као што су рекли 2011. године, када је било све већ готово и већ касно – забрањујемо кредите индексиране у швајцарском франку због превеликог ризика. То су могли још и 2007. или 2008. године да кажу. Па што нису? Него су још снижавали накнаде код Националне корпорације за осигурање стамбених кредита за кредите који су индексирани у франку да буду још јефтинији и да још више грађана улети у ту замку.

Е сад, ја бих заиста волео да можемо, зато што смо имали једну лошу законску регулативу, да кажемо да та законска регулатива не важи и тада када је била у примени. То је немогуће. Немогуће је без последица по државу. И зато су то наслеђени проблеми.

Не знам да ли члан Владе има право да прича какви су били његови претходници, нећу у то да улазим, али као посланик који подржава Владу Републике Србије увек ћу да причам о томе шта је радио бивши режим нашим грађанима. Увек, кад год ми се укаже прилика, за све њихове злочине према сопственим грађанима по њихова радна места, по њихов животни стандард. Кад год ми се укаже прилика, да их више никад не видимо на власти. Да више никога никада не могу да преваре. Да више никада никоме не могу да обећају једно, а раде друго. И колико год да је времена прошло откада су изгубили власт, докле год желе да се поново врате и учествују у политичком животу Србије, говорићу какве су лопуже, барабе и битанге били и ови који сада покушавају да ову децу нахушкају на полицију да се туку са полицијом зато што та деца од 18-19 година не знају какви су били док су владали пре седам година.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Вјерица Радета, право на реплику.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Пет ствари.

Прво, не знам на који бивши режим Арсић мисли, да ли мисли на владу Ивице Дачића или на владу Александра Вучића.

Друго, извини, Арсићу, што сам те натерала да јавно признаш да је Вучић својим ауторитетом утицао на одлуке суда. Добићеш озбиљну грдњу од Вучића.

Даље, каже, дајте нам предлог. Па ви сте власт. Ви морате да предлагате, а ми да вас критикујемо, да прихватамо или не прихватамо. Ви сте власт. То слушамо редовно на конференцијама – кажи ми ти, одговори ми ти. Не, брате, него кажи ти, одговори ти. Ти си преузео одговорност.

Треће, ви сте, господине Ђорђевићу, признали да сте ви заправо чиновници претходног режима. Ево и зашто. Између осталог, нећете кривично да их гоните, а стално причате о њиховом криминалу, којег има онолико. Нећете да укинете извршитеље, који су зло овог друштва. Кроз бриселске споразуме легализовали сте све договоре и споразуме Борка Стефановића. Нећете да укинете став Народне банке о забрани конверзије кредита у иностране валуте. Значи, ништа од тога нећете. Значи, ви сте пуки чиновници и извршиоци те претходне владе.

Кажете – урадили сте, радили сте, трудили сте се и овим законом нећете баш све да решите, али ето, решићете нешто. Нећете решити ништа. Шта сте постигли? Од швајцараца кредите сте претворили у евро. Шта ако се деси неко чудо са евром? Нисте се надали, односно, нису се надали онда неки ни да ће се десити са швајцарцем па се десило. Ко зна докле ће Јоргованка држати овај вештачки курс динара, који је иначе, нисте били ту кад сам рекла, она је то рекла, најјачи на земаљској кугли, а и шире. Додуше, побркала је. Није био наш динар, али нема везе, дешава се.

Дакле, ово што сте рекли да, не знам, 99% Срба гласа на Косову и Метохији за Александра Вучића. Пустите ви шта је било на претходним изборима. Спремајте се ви за следеће, а гласове са Косова и Метохије убудуће немојте бројати у Врању. Бројте их тамо где се одржавају избори. Ако је безбедно цео дан бити на бирачком месту, долазити и гласати, онда је ваљда безбедно да се ти гласови тамо и броје. И немојте у некој следећој кампањи да плаћате, да тражите капиларне гласове, немојте да обећавате овим пола милиона људи што су на одређено време да ће добити посао за стално.

Има тога још, али није тема. Сада је тема закон о тзв. швајцарцима. Још једном, господине Ђорђевићу, повуците овај закон и дајте нам озбиљан системски предлог па ћемо да расправљамо о томе и да вам помогнемо да решите проблем. Хоћемо да вам помогнемо. Хоћемо због народа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има народни посланик др Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Господин Арсић је, када је поменуо Александра Вучића, бићу врло прецизан, рекао да је реч о човеку са највећим политичким ауторитетом. Дакле, то је прецизно рекао посланик Арсић и прецизно је питао шта то некоме смета. Ево, ми и даље нисмо добили одговор на то, али и даље видимо доказе да некоме то смета, или кроз речи господина Арсића, или кроз чињеницу да јесте Александар Вучић човек са највећим политичким ауторитетом и јесте рекао – наћи ћемо решење. Није тачно да се то решење своди на конверзију у евро и то је то, и крај и тачка. Апсолутно то није тачно.

Мало пре је било постављено питање коме ће ово да се исплати, коме ће ово да значи, па чак и констатовано да неће ово никоме да се исплати, нико ово неће желети. Дакле, неистина. Директно ће значити оним људима који су у међувремену тужили, а налазе се у лошим парницама, оним људима који без овог закона немају начин да елегантно, за њих корисно и повољно из тих парница изађу. На овај начин добили су то решење.

Знате коме још? Онима који су на корак од тога да остану без станова, који су на корак од тога да се суоче са тим извршитељима о којима причате. Њима овај закон даје решење да до тог исхода не дође. Ако се бринете за питање извршитеља, ево одговора на њега.

Знате коме још? Онима где ће главница бити смањена значајно. Имате у разноразним медијима анализу случајева, па ако је неко дотерао до дуга од 117.000 а исплатио 115.000, а уз све то сада дугује још 95.000, са овим законом њему ће бити смањен дуг за 36.000. Шта мислите, хоће он да прихвати? Хоће, него шта ће.

Ко све о овоме говори? Управо представници тих људи, представници тих удружења која њих заступају. Дакле, потребно је само да имате елементарно интересовање за посао којим се бавите па да све ово знате.

Косово и Метохија, одговорио је господин министар, али ако нисте разумели, 99% гласова је доказ да наши људи на КиМ не сматрају, као што се неко овде одважио да тврди, да њима Александар Вучић не говори истину. Не, ти људи стоје именом и презименом иза става да им је Александар Вучић једини говорио истину увек, једини у тој мери да данас искључиво за њега желе да чују, само са њим да разговарају, само њему верују и само за њега гласају.

Више је људи са КиМ било на оном фантастичном скупу у петак, када је 150.000 људи дошло овде да покаже да верује и у резултате, и у визију и перспективу која се налази пред овом земљом захваљујући Александру Вучићу, 150.000 укупно, а међу њима више људи са КиМ. Више него што је укупно било оних несрећника које је успео да заведе

Ћилас са све Јеремићем и Обрадовићем седам дана раније. Више људи са КиМ, представника наших сународника је било овде у петак него што је било укупно људи из читаве земље, иностранства – ко је одакле допутовао, нећу у то да улазим – да поздрави Ћиласа, који није скупио на крају ни кураж да им се обрати и да их у очи погледа.

То вам је доказ коме грађани верују. Када буду наредни избори, сећаћемо се ми претходних, али на тим наредним, без обзира на то где ми бројали гласове, биће у бирачким одборима, биће у РИК-у и ваших представника, посведочиће као и сваки претходни пут да је онај резултат који је на папиру записан управо резултат који је изборан.

Ево сада вам кажем, најновија истраживања говоре, 50% плус за Александра Вучића, за СНС, па и за владе које ми формирамо. Чак, неки би сад додали и „шта више“, након ових заједничких анализа шта смо направили и ових заједничких планова које смо утврдили пред 150.000 људи пре неки дан. Та је подршка још већа него што је икада била...

(Вјерица Радета: Ха-ха-ха.)

Било је по 52-53% у последњим истраживањима; извињавам се, претпоследњим. Знате ли колико је данас? Данас је 57-58% подршке грађана Србије за Александра Вучића, па уз то ваше „ха-ха-ха“ додајте и прст на чело и запитајте се где смо у тим анализама ми, где ћемо на тим изборима или после тих избора бити ми. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Орлићу.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ја бих само додао на излагање господина Орлића да је било више људи са Косова и Метохије; без обзира на то што су им забранили да дођу и што велика већина њих није могла да дође, опет их је било више него што је било када су били Ћилас и Јеремић на скупу.

Видим из вашег излагања да ви нама предлагате да је, с обзиром на то да сте нас ограничили са свим, једини начин да ми не изађемо на изборе. То би, изгледа, био једини начин да ви победите. Али имам лошу вест. Изаћи ћемо на изборе и победићемо на изборима када они буду били са великом већином. И опет ћемо да оборимо све рекорде, као што смо обарали, јер великом већином народ уме да...

(Милорад Мирчић: Како велика мисао!)

Ја сам разумео из вашег излагања, пошто сте нас ограничили са свим, немојте ово, немојте оно, још само да не изађемо на изборе како бисте ви могли да победите. Лоша вест за вас – ми ћемо да изађемо на изборе и победићемо вас на изборима, али не да ћемо да вас победимо са малом разликом, него са много већом него што ви очекујете.

(Милорад Мирчић: Министре, то се зове редукција!)

Што се тиче швајцарских франака и што се тиче решења, ми решења нудимо народу. Ми причамо са народом и ми не лажемо народ. То народ уме да цени и то показују гласови народа када су избори. Тако је исто и за швајцарце.

Ја вас позивам да ви народу кажете ваше решење. Ми смо, за разлику од свих ранијих влада, изашли са својим решењем. Имали смо храброст и помогли тим људима и то смо причали са тим људима шта њима одговара. Нисмо ми донели решење, а да они не знају за то решење, па да сада ми овде расправљамо о нечему за шта они можда нису. Они су за ово решење. Ово решење је оно решење које је по мери оних грађана који имају данас проблем.

Тако се решавају проблеми. Ви реците ваше решење, па ћемо видети ко ће бити бољи на изборима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Ја се извињавам колегиници Радети, одмах ће имати реч после паузе. Већ смо пробили време, тако да, у складу са чланом 87. Пословника Народне скупштине...

(Вјерица Радета: Е, хоћу сада реч.)

Даћу, никакав проблем није, али сада морам направити паузу, већ смо пробили неколико минута.

Ја вас молим за разумевање. Знате увек да изађем у сусрет и пустим и време. Немојте да се љутите, молим вас.

Биће и министар ту.

(Наташа Сп. Јовановић: Где пише да је пауза у 14.00 часова?)

Молим вас за мало разумевања. Очекује нас састанак. Већ каснимо.

У складу са чланом 87. Пословника Народне скупштине, одређујем паузу у трајању од једног сата.

Настављамо са радом у 15.00 часова. Хвала вам.

(После паузе – 15.05)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

На члан 8. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Јовановић, изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Најновија вест је, док је у току ова седница, да ће чланови окупљени око групе „Ефектива“, како кажу, да се ланцима вежу код просторија Врховног касационог суда, јер су они незадовољни. Незадовољни су из разлога што сматрају, а ми данас

причамо управо о томе, да Врховни касациони суд, одлучујући пре одређеног броја дана, није донео исправно тумачење када је у питању прекид уговора за кредите за станове индексирани у швајцарским францима и сматрају да је то неправда, као и због чињенице да се поставља питање шта ће бити са свим оним људима који су већ отплатили те кредите или који су раније извршили конверзију.

Пошто стално морамо да потенцирамо то да нема довољно времена, али ја ћу, за то су потребне заиста много веће опсервације, да укажем на неколико ствари.

Постоји Закон о облигационим односима, који је на снази. Ево, ту су наши правни експерти, и Вјерица и Јојић и други посланици који су правници, и знају да се он није мењао од 1978. године. Ја сам нашла тај податак. Тај закон у свом члану 394. императивно прописује начело монетарног минимализма, односно номинализма, који би се уклопио у ово што тражи Српска радикална странка, а то је да се, а о томе говори овај члан закона на који смо поднели амандман, изврши конверзија, али у динаре.

Та бојазан, пре свега вас, господине Арсићу, али и других ваших колега, да ће Србија да трпи финансијске и монетарне последице, да ће те банке код међународних судова да туже Србију, то не пије воду, из простог разлога што држава треба заиста кроз институције, то су пре свега Народна банка и надлежно министарство, да са њима разговара, али на другачији начин и да им се лепо каже да су они овде у Србији, којој већ годинама за одређене ствари не плаћају порез, као што је порез на додату вредност од камата које они дају за друге кредите. Затим, имате трошкове обраде кредита, имате разне упите тих банака на које они уопште не плаћају као други правни субјекти, предузећа, предузетници итд. И сад ми треба да се бојимо њих и да их штитимо.

С друге стране, они који су остварили, реално, и то је све проверљиво, кроз тај план отплате који су ти мученици узели у швајцарским францима, најпре је спорна та девизна клаузула, а камоли да се сада то конвертује у евре. Јер, разумели смо, и на крају тако треба и да буде одлука, да се, у случају да неко у преговору са банком то жели, изврши таква врста конверзије у динаре. Наши грађани примају у динарима плату.

На крају, ви сте видели како се то десило у Русији, када су, исто кроз друге спекулативне послове... Ово је класична монетарна спекулација, индексирање у швајцарским францима, подметана људима. Јесте, ви кажете – то је њима у том тренутку било боље. Али један обичан човек коме каже министар, коме каже у то време гувернер Народне банке – то је одлично, узми то, поведен је тиме.

На крају, знају то и колеге радикали, и ја сам о томе размишљала, чак ме је и актуелни гувернер Јоргованка Табаковић наговарала– одлично ти је то, узми кредит у швајцарцима. Богу хвала, имала сам толико памети да је не послушам и то не урадим, у последњем тренутку. Ево, Вјерица ми је сведок. Тако да све то може и овако и онако да се посматра.

Сада ћете имати сутра на улици оне људе којима овај закон не значи ништа јер је лош и није системско решење.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 8. амандман је поднела народни посланик Гордана Чомић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ја позивам да се амандман не прихвати, а не могу да не приметим да нам амандман није образложен, можда из занимљивог разлога што је предлагач из Демократске странке.

Имали смо ми већ у преподневном делу седнице, чини ми се, читање једног амандмана који су предложили посланици Вука Јеремића, што је, такође, занимљиво, и Бориса Тадића. Они заједнички имају неку своју групу. Можда су се и они у међувремену посвађали и распали, као што су се ови двераши славно распали јутрос па их више нема. Не знам, али да су поднели амандман, јесу.

Ево, сада видим и амандман Демократске странке, па морам да се запитам гласно – да није можда реч о некаквом бојкоту некаквог бојкота? Ја не знам шта то друго треба да представља и шта друго треба да значи. Могли су бар да се појаве и да се упростоје да нам коју реч кажу предлагачи амандмана, кад су већ папир поднели, да нам овде објасне своје идеје или своју мотивацију да бојкотују рођени бојкот. Наравно, реч је о лажном бојкоту. Ми то овде добро знамо. Јер док они тобоже бојкотују, они стварно наплаћују свој нерад од Народне скупштине.

Конкретно, посланици Демократске странке су се, неки од њих, и данас, веровали или не, уписали тамо на оном папиру за евиденцију да су присутни у Народној скупштини, да су дошли на седницу, а ја од јутрос не видех ниједног у овој сали. Међутим, они су се уредно уписали да подигну трошкове путовања. Могао је бар неко од тих великих радника, који је тај надљудски напор предузео да подигне оловку и упише своје цењено име и презиме како би га наплатио, да уђе у ову салу и да нам, рецимо, овај амандман образложи. Или неки други. Можда амандман оног лажног Влаха Вукадиновића, који је такође поднео неки амандман, или овај претходни, који су поднели заједно представници Вука Јеремића и Бориса Тадића. Не знам зашто то нису урадили кад су се већ уписали са намером да тај труд наплате.

Ако је њима тешко, не морају они лично. Ево, може неко од представника Двери. И они су се уписали да су дошли на седницу, веровали или не. Ја, опет, не видех никога од њих. Један од ових што су и данас у пратњи овог фашисте Обрадовића такође се уписао. То сам малопре проверио. Могао је он да помогне колегама, једним, другим, трећим, петим, не знам, да помогне господу богу да им објасни шта раде. Међутим, ни њега у сали нема, а уписао се и он.

Где су, шта раде, питамо се ми. Ја сам у међувремену само приметио Бошка Обрадовића да се појавио на тренутак пред новинарима да потврди информацију да Двери више у Народној скупштини не постоје. Дакле, растурили су се у парампарчад. На списку евидентираних посланичких група њих више нема. Али Обрадовић, веселио га бог, онако са осмехом од уха до уха каже – нема то везе, ми ћемо сада да направимо неки свој паралелни парламент у шумици испред зграде, па ћемо ми тамо да формирамо своје посланичке групе, тамо где нема никаквих правила и где ми, тако, играла се деца, измишљамо своје парламенте, теме, па и непостојеће посланичке групе. Ми ћемо опет да се формирамо.

Сву срећу му желим, и њему и овим великим радницима из „жутог предузећа“ Демократске странке д.о.о., и овима које је купио Драган Ђилас, о томе смо говорили данас, а можда и није купио. Можда је уз ону странку, оне екологе, зелене, добио. Данас је, чини ми се, један аналитичар то прокоментарисао и то је врло добро урадио – када је купио странку, можда је уз странку добио и неке посланике гратис. Знате оно, уз половна кола некада добијете и зимске гуме гратис, додуше такође половне. Дакле, свима њима желимо сву срећу овога света.

Док се тамо забављају у шумици, док се деца играју, нека буду бар толико поштени да не узимају праве, већ измишљене плате, овде у овом парламенту, ако га не подносе. Нека не наплаћују путне трошкове праве, већ измишљене, од ове Народне скупштине, ако ни њу не подносе. Нека се не обраћају овде ни за паушале, ни за девизне дневнице, пошто и даље уредно путују по белом свету када год уграбе прилику.

На самом крају, конкретно Бошко Обрадовић, онај мали љотићевац и фашиста, нека врати лепо средства добијена од ове народне скупштине, а не његове измишљене у некој шумици тамо, за стан у Београду који му овај народ плаћа. За шта? Да развуче осмех од уха до уха, изађе пред новинаре, мало вређа Александра Вучића, мало СНС, а онда са осталом децом у ону шумицу овде преко пута, да се сити забављају док паре на рачун само лежу. Ако су их Ного и Радојчић напустили, како сами кажу, због криминала, ја сам сигуран, они су јако добро знали шта мисле и зашто то кажу. То је тамо толико похлепно, толико незајажљиво да ја не верујем да је било шта осим криминала и могло да буде разлог.

Што се тиче ових амандмана, не знам, оног момента када нам се обрате са жељом да нам појасне своје високоумне идеје, ја предлажем да о њима разговарамо мало дубље. У међувремену, да ми ове ствари не подржавамо. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Овај члан 11. су, заправо, трошкови конверзије и то је кључни члан због којег ми тражимо да Влада Републике Србије повуче овај предлог и да народним посланицима предложи један озбиљан, свеобухватан предлог да бисмо стварно једном засвагда решили ове проблеме.

Чули сте малопре да се већ појављује једна група ових људи који су такође били задужени у швајцарским францима, који прете да ће се везати ланцима или не знам шта. Дакле, не могу се проблеми решавати ад хок и то је оно што ми вама добронамерно данима говоримо.

Закони, односно Влада мора да предлаже свеобухватне законе. Знате, зашто се у озбиљним државама кодификују одређени закони, пре свега из грађанске области и кривичноправне, наравно? Зато што то спречава да се може десити неко дело које већ није обухваћено законом, и то је та права правна сигурност.

Ми сад у држави Србији, нико не зна... Зна шта је написано у оквиру ког закона, шта је предвиђено као ово или оно дело, али деси се нешто чега нема и онда ми идемо са неким акцијама – неки други иду, ми не идемо – са неким акцијама да се прикупљају потписи, више се не зна ко предлаже законе. Наравно, све је то регулисано и немамо ми ништа против и да са одређеним бројем потписа могу да се предложе закони и да сваки народни посланик предлаже законе, али суштина функционисања поделе власти је да Влада Републике Србије предлаже законе, да се о њима расправља у Народној скупштини и да се у Народној скупштини о тим законима гласа.

Ми као опозициона политичка партија не гласамо за владине предлоге, али верујте, кад бисте нас фасцинирали неким предлогом, да ми кажемо – браво, ово је заиста предлог закона којим се решавају сви

проблеми из ове области, ми бисмо за то гласали, зато што смо ми народни посланици и што желимо да радимо у интересу народа.

Овај закон, колоквијално речено о швајцарцима, да не говорим цео назив, није решење за највећи број људи који су се задужили у швајцарским францима. Није решење, и нисте нас убедили и немате аргументе да нас убедите да нисмо у праву. Нико неће од вас да говори о томе шта са више стотина људи који су остали без станова за које су већ банкама исплатили од 50.000 до 80.000 евра. Ко ће тим људима надокнадити штету? Остали без стана, остали истовремено без средстава која су отприлике у износу коштања тих станова.

Ви нисте ишли на решавање суштинског проблема и питам се, питам вас – за колико дана ћемо имати измене или допуне или измене и допуне овог лекс специјалиса? Шта ћете радити са овим људима који се вежу ланцима у Врховном касационом суду? Да ли ћете њима рећи – баш нас брига, вежите се, не морате никада да се одвежете? Или ћете пребројати колико је то људи, колико је то породица, па ћете онда процењивати да ли треба да им се помогне или да их оставите, нећу да кажем да им се не помогне, него просто да их оставите нека раде шта год хоће? То је неозбиљан однос државе према народу.

Ја кад кажем и ми кад кажемо „народу“, ми не мислимо никад на 17.000, на 5.000, на оволико или онолико људи. Мислимо на сваког држављанина Републике Србије. Влада кроз своје предлоге, а Скупштина усвајањем тих предлога мора да води рачуна да закони буду такви да задовоље интересе највећег броја свих држављана Републике Србије.

Знате, људи ко људи, увек ће се наћи неко незадовољан из личног разлога, из овог или оног разлога, али када ви неки проблем решите суштински, онда то не може имати неке негативне конотације. Проблем је у томе што сте ви свој однос према решавању овог проблема показали и у току оне расправе начелне, а и данас.

Дакле, народни посланици владајуће већине могу на прсте да се изброје. Нема их више од 20. Дакле, толико о томе колико сте заинтересовани да проблеме решите. Министар Ђорђевић је ту, учествује у расправи, али ово је ипак ужа специјалност, ресор министра Сенише Малог. Био је ту, не кажем да није, али министар не може имати пречег посла од посла боравка у Народној скупштини и размене аргумената са народним посланицима.

Аргумент да је овај закон добар није у томе – видећете ви кад ми изађемо на изборе, где ћете ви бити, где ћемо ми бити. То није аргумент. Ми ово не радимо само да бисмо били неки статистички број у овим вашим намештеним анкетама. Не, ми радимо да бисмо што је могуће већем броју грађана Србије, држављана Републике Србије помогли. Ви

знате, за нас су гласали и гласаће у још већем броју бирачи Републике Србије. Гласали су и за вас, није спорно, али не можете ви сад да процењујете – ови што су штрајковали, ако им донесемо закон, онда ће они и њихове породице гласати за нас, па ајде да то урадимо. Не решава се то тако.

Питам вас, министре – да ли сте у међувремену сазнали како ћете помоћи овим људима задуженим у швајцарцима који су се везали ланцима и како ћете помоћи људима који су остали без станова и без десетина хиљада евра? Ви овде предвиђате у члану 11, чије ми предлажемо брисање, да ће од ових трошкова конверзије држава из буџета уплатити 15% од износа неког који ће се овде израчунати итд.

Ви на овај начин заиста доводите грађане Србије, народ Републике Србије у ситуацију да почињу једни против других да реагују. Знате, нешто слично је било када је Млађан Динкић гасио наше државне банке. Онда су, углавном су жене запослене у банкама, и оне су тада протестовали против Млађана Динкића и против тих заиста страшних одлука да се наше банке, ничим изазване, угасе, да би он нама довео ове зеленашке, које сада деру кожу народу са леђа. Онда су те жене које су имале 20-30 година радног стажа у банкама, зима је била, излазиле испред својих банака да протестују и већина њих су биле обучене у бунде. Зима била. Шта је то страшно што неко ради 20 или 30 година да је могао себи приуштити и да купи бунду? Шта су тадашњи медији радили? „Бундашице против власти“, па су окренули народ да навија за Динкића и за гашење наших банака јер, боже мој, шта има да протестује нека жена која има бунду.

Ви на овај начин банализујете решавање овог проблема. Верујте, ми не банализујемо када кажемо, ви, министре, не шетате међу народом осим на партијским састанцима, што није мишљење и став, то вам је јасно, али верујте, не само да људи кажу – хоћете ви тамо да кажете у Скупштини да врате и мени кредит, ја сам узео кредит у еврима, нека и мени држава плати 15%? Иде се и дотле да људи кажу – ја сам узео 3.000 евра, 5.000 евра потрошачког кредита у динарима, питај тамо министра хоће ли нам вратити држава 15%.

Дакле, ви сте овим законом довели до тога да људи више немају солидарност једни према другима, већ супротно од тога, каже – шта ме брига, теби ће држава платити 15% твог кредита.

Нисте решили проблем. Министре Ђорђевићу, консултујте се са председником Владе, са министром Синишом Малим, у име Владе повуците овај предлог. Спремни смо већ од наредне недеље да расправљамо о новом предлогу, али да заиста тим предлогом обухватите све, а не само неке, немам појма како пробране. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар, господин Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Прво да вам кажем да и те како идем међу народ, и те како се крећем, и те како добро знам који су њихови захтеви, који су проблеми које имају, јер то је једини начин да помогнете народу – да будете међу њима и да чујете њихове проблеме.

Што се тиче закона и што се тиче мера које Влада Републике Србије ради, причали смо већ о томе. С најбољом намером да решимо нешто, ми и предузимамо мере и радимо у интересу наших грађана, свих оних који имају проблеме. Наш задатак је да помогнемо њима. Ово је начин да се помогне тим људима који су наишли на овај проблем.

Да ли ће бити незадовољних? Увек ће бити оних који ће бити незадовољни, али ја очекујем од вас да ви кажете ваш конкретан предлог. Ми само слушамо о томе да кажете да треба да се повуче предлог, да имате предлог, а ми предлог још нисмо чули. Као што нисмо чули ни предлог ове друге стране која данас није овде. И они причају да имају решење тог проблема, али никако да чујемо то решење тих проблема. Уосталом, они су били на власти. Довели су до тога и нису нашли за сходно чак ни да се појаве, да се обрете и да кажу који је њихов предлог, што говори више о њима.

Ми смо данас овде да расправљамо о томе како и на који начин да помогнемо овим људима. Ово је један од предлога како може њима да се помогне. И оно што суштински прави разлику, то је да га нисмо донели у некој канцеларији и да они нису саветовани, да они су били „за“. Они су били и те како ту, и те како су причали са нама, и те како су говорили шта је то што је њима потребно. Ово је решење са којим су и они били сагласни.

Није тачно да нису обухваћени и они којима је одузето нешто. Онима који су остали дужни у швајцарцима, поред тога што је било извршење, и њима ће бити смањен дуг. Значи, ми смо гледали буквално свакоме да изађемо у сусрет.

Кажем још једном, и подвлачим, они су били за ово решење и ово решење је компромис три стране – државе, грађана и банака.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику колегиница Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Не знам, ви као да нас не слушате, министре Ђорђевићу, и данас, и били сте и онај дан када се причало у начелној расправи. Прво, председник наше посланичке групе Војислав Шешељ је врло прецизно изнео наше ставове. Ми смо имали мање времена, па смо такође о томе говорили и врло конкретно смо рекли на који начин се овај проблем може решити.

Дакле, прво, овај други став овог члана, чије ја брисање предлажем, треба да стоји да ће ових 15%, као и овај остатак, платити банке, а не Република Србија, а не буџет Републике Србије. Ви ко ђаво од крста, како каже народ, бежите од критичког разговора са банкама.

Кажете – разговарали сте са људима. Са колико људи, са свима? Нисте разговарали са свима. Али није ни то сврха, ни начин рада и функционисања Владе. Ви треба да приметите проблем и да га ви предложите.

Кажете да ми нисмо дали конкретан предлог. Јесмо. Ми смо рекли – донесите нов предлог закона. Нема више конвертовања, него искључиво кредити у динарима. Нема држава никакву обавезу да враћа никакве кредите, већ то морају да раде банке. Банке морају из свог екстрапрофита да обезбеде та средства, јер добијају екстрапрофит а не плаћају држави порез. Банке тај екстрапрофит износе из државе Србије. Да се сви уговори раскину, да се један по један предмет анализира, да се види колико је по којем уговору ко био задужен у тим швајцарцима, па ако је неко био задужен 50.000 швајцараца у динарској противвредности тада, тада му се рачуна, а не сада, а он је у међувремену вратио противвредност од 70.000, онда се каже – е, банка треба да има свега 2,5-3% камате, па да видимо је л' ти банци дугујеш можда још пет хиљада динара, или банка теби дугује 55.000, што би био много чешћи случај.

Ето решења, господине министре Ђорђевићу, и правнички и економски, у сваком смислу прецизно, тачно и јасно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, министар Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Само да констатујем, ја сам мислио да сте ви били борци против комунизма, а ви нас враћате у комунизам. Све што сте ви рекли јесте списак лепих жеља и стварно лепо делује сваком оном ко паушално дође до предлога неког решења. Знате и сами да све што сте набројали, једноставно је непримењиво. Могуће је у неком тоталитаризму, у неком систему где је могуће да ви некој банци која је у приватном сектору наложите неке мере, и то све ретроактивно и да мењате законе ретроактивно, али то се зове потпуно другачијим именом. Мислим да ваш лидер зна, пошто је он врло вичан свему томе, како и на који начин се то зове, а мислим да је он био поборник баш против таквих режима.

Остао сам вам дужан само једну ствар коју нисам рекао малопре, а то је о Синиши Малом. Министар Синиша Мали је на службеном путу са нашим председником у Кини, где треба да потпише врло важне државне уговоре и то је разлог зашто није он овде. А могу слободно да вам кажем у његово име да му је сигурно врло жао што није могао да буде до краја ове расправе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Члан 107.

Господине Арсићу, ја вас молим да упозорите чланове Владе на то како се обраћају народним посланицима. Њихово обраћање мора да буде са уважавањем. Не могу они овде да држе лекције ко је за то да се врати комунизам и ко познаје а ко не познаје, чији лидер познаје тај систем или чији лидер не познаје.

Министре, мало сте прекорачили овлашћења и начин понашања чланова Владе. Немојте нама радикалима да држите предавање и да нама спочитавате да ми желимо да вратимо комунизам. Па ви сте и ваша влада вратили имовину онима који су је добили на противзаконит начин пре 30, 40, 50 и 60 година. Па где има у свету такав пример? Ви сте то урадили. Ваша влада је то урадила, министре, а овде не можете јадним људима који су избачени из својих станова, из кућа, одузета им имовина пре неколико година, не можете да вратите. Бар да крене судски поступак испочетка, да се на суду докаже то. Не, шта вас боли брига. Најлакше је...

Ви мислите да сте толико моћни. Па ваљда сте свесни чињенице да се све мења у Србији, па и власт. Видећете када дођете са друге стране како вам се то враћа са каматом.

Сетите се само како су сеирили, ево, овде је господин Ристичевић, може да вас подсети како су Наташа Мићић, Гордана Чомић и остали, како су водили Скупштину, како су се понашали њихови министри, а видите сад какви су. Сад трче с краја улице да сретну нас радикале да нам се јаве. Мисле да смо им заборавили. Нисмо заборавили. Упропастили су Србију.

Немојте тако да се понашате, министре. Водите рачуна о свом понашању. Кад сте на власти, тада човек треба да води рачуна.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мирчићу, ви сте ваше право из Пословника по члану 107. искористили за реплику, тако да сматрам да немам обавезу да вам одговорим.

Право на реплику, колегиница Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Министре, данас сам пре подне давала бесплатно неке савете и подучавала. Ево и вама ћу. Дакле, тоталитаризам, знате како сликовито изгледа? Кад неко каже – ја ћу да вам вратим кредите за које сте се задужили за време нечије лоповске власти. Ја ћу да доведем ту и ту фабрику. Ја ћу да урадим то и то. Ја ћу, ја сам, ја ћу, ја сам. Е, то је тоталитаризам, а ви препознајте ту онога коме је ту место.

Дакле, како ви кажете да је комунистички да се не може приватним банкама, да не може држава да се меша у рад приватних банака? А за шта

служи Народна банка? За шта служи Закон о Народној банци? За шта служе налози Народне банке тим приватним банкама? Ми вам упорно говоримо, разговарајте са тим приватним банкама, али ви нећете, па сад остављате могућност асоцијација сваком од нас. Због чега ви то штитите, конкретно, коју банку и ко? Коју заиста штитите банку, зато што нећете с њима да седнете и њима да кажете – наш правни систем од вас тражи то и то? Ако вам се свиђа, наставите да радите. Ако вам се не свиђа, изволите, идите. Је л' то комунизам? Ви сте нешто побркали. Нисте били на часу, министре, изгледа.

Дакле, ви говорите да је немогуће примењивати неки закон ретроактивно. Министре, консултујте правнике око себе. Ретроактивност постоји као уставна категорија. Треба је избегавати, али ви је, рецимо, не избегавате код враћања одузете имовине. Ви примењујете закон који су донели жути у време када су народни посланици странке којој сада припадате били чланови СРС-а, када смо са не знам колико аргумената убеђивали тадашње властодршце да такав закон не сме да се донесе, када смо износили правне и политичке и економске и све могуће чињенице и аргументе да их у то убедимо и када сте се ви клели у кампањи да ће и тај закон бити један од закона који се више неће примењивати, а сад га примењујете до те мере да је недавно освануло у новинама да је имовина враћена наследницима неког фашисте, из Новог Сада беше или негде.

Дакле, министре, немојте са нама да разговарате паушално. Говорите аргументима, јер и ми говоримо аргументима, а наш главни аргумент је да овај предлог закона морате повући из скупштинске процедуре, а кад будемо говорили о изменама или о неком новом лекс специјалису, само ћемо читати оно што сте ви причали и подсећати јавност на то. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 11. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Ристичевићу, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, за разлику од Бошка Љотића, Бошка Леворучице, који се својевремено...

Зашто Бошко Леворучица? Сад ћу вам објаснити. Својевремено се са мушким члановима Двери, а мислим да су код њих жене мало више мушкарци, али тамо визуелно примају само мушкарце, дакле визуелно су задовољили ту форму, Бошко Љотић са својим сарадницима се заклео у Манастиру Хиландар тој великој српској светињи, светској светињи, да неће формирати странку. Да ће бити породична организација и да никада неће формирати странку. Заклео се на Тројеручицу, на светињу, и при томе узео 5.000 евра у име породичне организације да не буде странка и,

наравно, слагао. Слагао је свештенство и зато га са правом зову, због те заклетве, Свети Бошкић Леворучица.

Дакле, тај Бошкић Љотић Леворучица није овде. Ја сам у обавези према његовим бирачима, према његовим првим члановима... Ја чак могу да кажем да су одређено време били симпатични, кад су гурали породицу у први план као неку врсту свог програма, кад су били верници, кад су били верници који су издали своју веру, своју светињу сада.

Ја га се сећам кад се овде здушно залагао против страних банака. Мени је то било симпатично. Јесте да је он то мало преписао од оног Пернара тамо из Хрватске, а њима само још фали Томпсон да на оним протестима отпева химну и да буду комплетни. Подршку Загреба имају, имају подршку Приштине, Тиране итд., а они нас грицкају ко пиране. Дакле, то барем покушавају, да отерају стране инвеститоре итд.

Значи, он се здушно залагао против страних банака. Ја морам признати, мени је то било симпатично, зато што и ја мислим да оне сурово експлоатишу домаће становништво, али он шета са онима који су довели те стране банке. Дакле, он са њима шета, са Ћиласом, шета са Јеремићем, са Борком Стефановићем, продавцем НИС-а итд. Он са њима шета, управо са онима који су довели стране банке. Он се здушно залагао за домаће банкарство, а данас шета са онима који су угасили домаће банке да би довели стране и онај остатак задужили, по принципу дрпкратске странке Бојана Пајтића, Горана Јешића и осталих.

Он је мени био на одређен начин тада симпатичан. Ја нисам нешто еврофил претеран, а он је више него евроскептик. Он се залагао против Европске уније. Свети Бошкић Леворучица био је против ЕУ. Ја мислио да је то човек од стила, да је то човек од речи, неће је погазити, а данас седи уз скуте Драгана Ћиласа, који се хвалио у Бриселу заједно са Јеремићем како су они против руског утицаја на Балкану и у Србији. Значи, овамо си против Европске уније, а шеташ са Демократском странком, која је искључива и једино у ЕУ види партнера. Овамо си за Русију, за односе са Русијом, а шеташ са онима који су доказани борци у борби против руског утицаја.

Тај исти Бошкић Леворучица, сећате се, залагао се овде против масона, тајних друштава. Ја не знам да ли су масони добри или лоши, али је он напао Владу, да у Влади седе два масона. Опет кажем, не знам колико су то лоша друштва, лоши људи. Све време поред њега је седела масонка Марија Јањушевић, све време, чланица Велике женске ложе Србије, мајсторица трећи степен, председница Суда части Велике женске ложе у Србији. Нисам ни знао да постоје женске ложе, али сад знам.

Тај исти Бошко Љотић Леворучица се овде залагао, као верник, за православље итд. Мени је, као православцу, то било симпатично, али, где

чуда, он шета са Борком Стефановићем, чији је плакат у политичкој кампањи био свирање гитаре поред спаљеног крста. Он шета са онима који пале крст. Дакле, како веровати том човеку да је искрено био против страних банака? Ја сам у дилеми.

Подржавам то што држава... А држава је заједница људи, држава је бедем од неправде и несреће за људе који је чине, држава штити људе и људи треба да штите државу, грађани ове државе треба да штите државу и држава треба да штити грађане. Није ово први пут да ће држава да заштити грађане. Већ их је штитила по питању Агробанке, Универзал банке, Развојне банке Војводине. То су оне банке што су их упропастили Бошкић, Ђилас и његови пријатељи.

Слажем се да држава треба да помогне. Али, господине министре, треба помоћи и сељацима. Дакле, сељаци имају велике дугове, баш захваљујући законима и прописима „жутих“, странке бившег режима, дрпкратске странке, који су прописали то обавезно осигурање и нарасли су дугови на 240 милијарди. То је ненаплативо. То је преко две милијарде евра. Молим Владу Републике Србије да заштити и те грађане.

С обзиром на то да је просечна старост носиоца пољопривредног газдинства 61 година, ти људи треба да ликвидирају те дугове да би ишли у пензију. Да ли је вама, држави, свеједно да ли ће ићи у пензију или ће бити примаоци социјалне помоћи? Дајте да оду достојанствено у пензију, да тих 11.000 добију пензију, а не социјалну помоћ. Данас је социјална помоћ већа него сељачка пензија. То је лоша порука, да је боље бити социјални случај него сељак.

Зато предлажем да ове дугове, ако не у потпуности отпишете, да отпишете камату и наплатите само 5% дуга, да вратите достојанство сељацима, да вратите том државотворном делу народа достојанство и да могу мирно да иду у пензију, да могу да се лече, јер у те дугове улазе дугови за ПИО и за здравствено осигурање.

Број осигураника пољопривредника имао је 589.000 газдинстава, а свео се на 94.000, што значи да је готово 500.000 неосигурано или дугује здравствено осигурање, више не може да плаћа, јер када плаћа, то иде у дубиозу и он поново нема право да се лечи. Онда мора здравствене услуге да плаћа и да умре на брзину. Често сељаци дуго не болују. Када престану да раде и кад више нису способни за рад, они се као из протеста повуку тамо негде позади на имање и из протеста умру, јер више не могу да допринесу својој породици, својој држави. Време је да и држава њима нешто врати.

Слажем се да обештетимо, да на неки начин смањимо штету овима који дугују банкама за швајцарце. Дајте да помогнемо и пољопривредницима, том државотворном делу народа који преко брвна

иде, трчи на бирачка места да гласа за оне за које мисли да ће највише да штите државу, његову њиву, његову шљиву, његову државу, његову заставу. Дајте да пробамо да те дугове сведемо на неки нормалан износ који може да се плати. Неки динар ћете добити у Министарству финансија, а са друге стране ћете имати и нове текуће приливе у ПИО фонду и здравственом осигурању. Зато ја апелујем да помогнемо свим грађанима, јер они су заједница која чини ову државу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, само кратко желим на нешто да укажем. Пре свега, предлажем да се овај амандман не прихвати. Апсолутно се слажем са мишљењем Владе да се исти одбије из разлога који су наведени у образложењу, а чија је основа и да су већ предвиђена средства за спровођење овог законског решења.

Наравно, Ђорђе Вукадиновић, уместо да ради свој посао и да буде данас у сали када је већ поднео амандман, он уредно прима посланичку плату коју користи да би путовао по Србији и да би афирмисао Савез за Србију. Па знате шта? И у том Савезу за Србију се налазе људи који су могли да предложе неко решење и који су у неко време били свесни тог проблема.

На крају крајева, може да прича ко шта хоће, ипак су Александар Вучић и ова влада, на челу са Аном Брнабић, били ти који су први отворено говорили о овом проблему, али су први и предложили решење, какво-такво. Решење може бити одлично, може бити мање добро, свако решење може и треба да се критикује да би било још боље, али немојмо да заборавимо да су управо они људи који су предлагали овакве амандмане, а који нису данас у сали јер упорно покушавају да бојкотују, до те мере лицемерни да нису ту ни да би своје амандмане образложили. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, колегиница Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ја сам на Колегијуму у Народној скупштини замолила присутне шефове посланичких група и председника Народне скупштине да скрену пажњу посланицима власти на нешто што је супротно члану 107. нашег пословника. Сви ми народни посланици морамо да водимо рачуна о угледу Народне скупштине. Сви ми морамо да учинимо да се углед Народне скупштине у народу врати, јер је, нажалост,

уништен. Неколико посланика власти је данас о томе говорило, па сад ми је ово било на крају просто разлог да мора то да се каже.

Кажете – ови што неће, што бојкотују, што неће да долазе у Скупштину. Прво, сваки народни посланик има право да бојкотује. То је његово право. Наравно, онда нема право да напада некога другог који не бојкотује, али то није тема. Тема је нешто друго.

Не можете ви да кажете да онај ко не учествује у овој сали у раду Народне скупштине, не знам, прима неку плату, прима дневнице итд. Људи моји, дневнице у иностранству, о којима говорите, где народни посланици иду на пут, јесу 15 евра. Је л' тако? Сада када чују грађани да неко иде, неки посланик иде у иностранство да убира дневнице, мислиће – колико ли ови добијају пара?

Немојте да идете на штету целе Народне скупштине да бисте рекли нешто негативно за ове шетаче. Има о њима шта да се каже. Има међу њима и криминалаца и крадљиваца мандата и ових што праве посланичке групе, што сада долазе у Народну скупштину и они који нису излазили на изборе и много тога има о њима да се каже и за много тога они треба да одговарају. Ми чекамо откада да имамо једну седницу Народне скупштине да расправљамо, рецимо, о томе да ли ћете скидати имунитет Бошку Обрадовићу због онога што је упао са секирама, са моторном тестером, што је проваљивао у зграду Јавног сервиса итд.

Завршавам. Молим вас најлепше, немојте да сами учествујете у рушењу угледа Народне скупштине да бисте рекли нешто лоше за оне који не учествују у раду у овој сали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, колега Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала. Члан 103.

Мислим да је било простора, господине председавајући, и ово је било преко два минута, али то је мањи део проблема, да и овде реагујете. Мислим да је ствар неразумевања, која се једноставно отклања. Ако неко није разумео шта је наша порука и шта је наша мотивација, сигуран сам, могли сте то да објасните у две реченице.

Дакле, ми дајемо напомене са своје стране управо зато што чувамо углед овог дома. То је наша мотивација. И речима које користимо ми управо стајемо иза угледа овог дома.

На шта смо ми указали, да се око тога разумемо? Указали смо на чињеницу да неко наводно, тобоже нешто овде бојкотује, а онда када буде члан делегације која има неки састанак или други државни посао, службени, у некој земљи на некој дестинацији која том који наводно бојкотује делује интересантно па би хтео да оде мало тамо да види пут, што се каже, онда не бојкотује. Па онда узме лепо карту, коју му плати Народна скупштина, па оде на ту неку лепу дестинацију да тамо као нешто

ради, а не ради ништа, па проведе 10 дана некада у хотелу, који му такође плати Народна скупштина, онда све то плате грађани Србије и на све то добије и те дневнице, које су заиста у износу од 15 евра.

Наше питање је – какав је то бојкот? Какво је то замајавање јавности? Је л' они бојкотују или не бојкотују? Нека бојкотују, што се нас тиче, до миле воље, али хајде онда да не праве трошак овом народу тако што узимају авионске карте, иду у те хотеле, узимају и те девизне дневнице, колико год да износе, и онда кажу – ма не, ја овде нешто бојкотујем.

Што се тиче ових који су сада предложили ту неке амандмане, верујте, нас најмање на овом свету занима шта они сад раде и куд се смуцају. Да ли Ђорђе Вукадиновић поново покушава да за тезгу направи неко лажно истраживање па да онда опет тамо некеме објашњава – ето, само што није пао у Београду Александар Вучић, ево га на 30%, па онда када дођу избори – па тај Александар Вучић предводи листу која осваја 46%. Како ће он то да објасни и коме, то је његов проблем. Наш проблем је да се о овом дому овде води рачуна.

Наш проблем је да се та слика, која јесте код дела грађана не тако сјајна, поправи. Између осталог, штитимо интегритет тиме што указујемо ко га руши и којим све неделима. Мислим да је сада било довољно јасно и то сте и ви могли да објасните, али сада верујем да никакве више недоумица нема. Јесам ли у праву?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Орлићу, заиста не знам шта да одговорим о бојкоту напола.

По Пословнику, колегиница Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. став 1.

Опет грађани добијају другачију слику у односу на оно што је реално стање. Прво, не знам која то делегација борави 10 дана у белом свету. Друго, ви добро знате каквих је било проблема овде сада са делегацијама када је Шормаз, иначе НАТО лобиста, покушао да спречи Наташу Јовановић, посланика СРС-а, да иде на службени пут, па смо ми интервенисали код председника Народне скупштине, па је онда морао да потпише, да прихвати да и Наташа иде као члан делегације.

Нешто друго сам хтела да кажем. Не иду ти људи, ти народни посланици на службени пут зато што им падне на памет, него зато што су на списку, зато што их се позива да се пита – да ли хоћете као члан делегације да идете?, и то на крају потписује председник Народне скупштине. Дакле, нико ту никоме ништа не отима.

Имали смо једну инцидентну ситуацију када је Бранка Стаменковић отишла сама па је накнадно морала да јој се плати авионска карта зато што

је, такође, неко хтео да је избегне. То што је она отишла у Стразбур па је тамо причала нешто што је потпуно супротно интересима државе Србије, то је једна врста проблема или друга врста проблема.

Најљубазније вас молим, и крајње добронамерно, због свих нас, због ове народне скупштине, немојте говорити лоше о Народној скупштини. Ионако народ нема добро мишљење о нама, али видите, таквим изјавама које се овде чују... Малопре коментаришете – не знам, колега, шта да кажем о том половичном или не знам каквом бојкоту. Где су ваши посланици данас који нису ту?

Народни посланик данас може да буде службено одсутан. Може да иде да обилази ове што ће да се вежу ланцима због швајцараца. Могу да иду да обилазе српска села. Могу да иду по својим партијским обавезама, јер смо овде сви по партијској линији. Немојте то да радите. Ваше клупе су мало пуније него ове потпуно празне. Немојте да нас терате да ми сада причамо нешто што не желимо и да отварамо тему која нам тренутно није тема.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Радета, сада ипак морам да одговорим.

Није овде реч о посланицима који бојкотују рад Народне скупштине. То је њихово политичко право и ја сматрам да иједно право, које им припада као народним посланицима, треба да остварују. Када сам рекао – допола, не може да дође народни посланик, ни морално, може, да дође до сале где се пријављујемо, уредно потпише да присуствује седници и напусти зграду Народне скупштине. Исто тако, ако већ бојкотује рад пленарног заседања, нека настави све врсте бојкота осим оног најважнијег, а то је да одржава контакт са грађанима који су гласали за њега. Значи, ја сам на то мислио када сам рекао бојкот допола.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, колега Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 104, пошто је оно малочас било, па не баш указивање на повреду Пословника него реплика мени, је л' тако?

Дакле, нико од нас, којих, узгред буди речено, и у овом тренутку има неколико пута више у сали него вас, али то није важно, нико од нас није рекао да ми овде причамо на тему да ли је неком нешто одузето, ускраћено, поклоњено. Сви знају како се постаје члан скупштинских делегација.

О нечем другом говоримо све време. Причамо о фолирању. Причамо о претварању, када неко од припадника бившег режима овде продаје маглу причама како нешто бојкотује, а не бојкотује ништа, јер онда шета по белом свету. Па на пример – јесу ли Санда Рашковић Ивић и

Александра Јерков седам дана ишле у Доху недавно? Је л' то било близу? Колико је коштала та карта? Ко им је то платио? А где су одселе? И на све то, питање – је л' причају да су у бојкоту? То је суштина ствари, да ли оне причају да су у бојкоту. На то ми указујемо овде. Је л' су добиле те девизне дневнице? Јесу и то. Ништа ми слагали нисмо.

Ми само говоримо да је то оно што срозава углед Народне скупштине у очима грађана, када се тако неодговорно понашате. Све то радите, у свему томе уживате, све вам то народ плати, а ви не будете поштени да кажете – јесам, ја сам народни посланик и радим тај посао. Ви кажете – не, ја бојкотујем. Па се онда ти исти, ево сада проверите онај списак који се налази на улазу, нађу довољно паметни да и данас потпишу да су дошли на седницу. Ено су тамо њихови потписи на списку. Проверите има ли ту посланика Демократске странке, проверите има ли ту посланика Двери. Ја вам тврдим да има. А где су данас у сали и што су се онда уписали ако у салу ушли нису?

И ви и ми знамо шта је одговор. Одговор је – да би наплатили путне трошкове. За неколико хиљада динара они то раде, а онда опет тамо вичу – ја све ово бојкотујем. Ја се овде не појављујем. То је цена поноса којом се срозава углед Народне скупштине. И на то указујемо ми. Ћиласови, Јеремићеви, Обрадовићеви посланици то раде и не треба у томе да се препозна, нити осети угрожен нико од вас овде присутних.

Ако треба у нечему да се надмећемо, можемо и у познавању закона и у броју присутних посланика, није проблем. Али да чувамо Дом Народне скупштине и да чувамо институције од тих што машу тестерама и вешалима, то ћемо да радимо сваки пут и немојте да мислите да ће било које лажно указивање на повреду Пословника да нас у томе спречи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има колегиница Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Можемо ми да се надмећемо и у бацању камена с рамена. Није у томе проблем. Ради се о нечему другом.

Народни посланици који учествују у делегацијама треба тамо да иду уколико желе. Рецимо, СРС је врло поносна на наше народне посланике који учествују. Александар Шешељ у Савету Европе, на Парламентарној скупштини, сваки пут иде на заседање и сваки пут тамо износи ставове који су у интересу Републике Србије. Заступа интересе Русије, коју су избацили из Савета Европе. Заступа став да је КиМ саставни део Републике Србије. Супротставља се оној Руџи, како јој је презиме, усташкињи из хрватског парламента. Наташа Јовановић оде на самит НАТО-а, па онда тамо изнесе ставове потпуно супротне од оних који се очекују у НАТО-у. Каже им отворено да је она члан СРС, која је против уласка Србије у НАТО, која је за улазак Србије у ОДКБ.

Дакле, зато служе одласци делегација и има право свако да иде, као што Шормаз иде па каже да треба Србија да иде у НАТО. То је нешто страшно, али боже мој, ви га ставили у ту делегацију. Да ли износи ваш став или свој лични, то је његова и ваша ствар. Ми скрећемо пажњу само на то да грађани Србије треба да имају пуну информацију о раду сваког народног посланика.

И ми се овде не надмећемо, поготово не, како каже колега, лажним интервенцијама, јављањима по Пословнику. Ми користимо Пословник. Знате, не можемо ми да ћутимо зато што не желите да промените Пословник. Такође вас подсећам пред јавношћу да ми, фактички, радимо по неком привременом пословнику већ три године. Стално обећавате да ћете мењати Пословник јер овај није добар. Све најгоре сте о њему говорили када је доношен. Када сте били опозиција, онда вам није одговарао овај пословник. Пре неко вече Марија Обрадовић каже у једној емисији, када јој је скренута пажња да треба да постоји пословник који ће одговарати власти онда када буде опозиција, она каже – да, али нама ово одговара.

Дакле, молим вас, водите рачуна шта причате у јавности. Опет вам говорим – баш ме брига за њу и за вашу посланичку групу. Стало ми је до угледа Народне скупштине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, члан 108.

Изволите, колега Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Тако је, мада малочас нисам чуо о ком члану је била реч. Можда ми је промакло.

(Вјерица Радета: Члан 27, прво став 1, па став 2, па цео члан.)

А, био је један, па два, па цео? Добро.

(Вјерица Радета: Али ти ниси правник, па не разумеш. Арсићу сам се обраћала.)

Када се не каже, онда је обично тешко нама да погађамо на шта се мислило. Нема везе. Хвала на допунским објашњењима.

Ово је сада и члан 106, само да знате. Велики стручњаци за Пословник, ово је сада 106.

Дакле, што се тиче јавно изречених ставова, ми према овом пословнику који примењујемо немамо апсолутно никакав емотивни однос. Дакле, ово је скуп правила по којима се ми владамо. Како ми, тако очекујемо и од свих других. Ту је крај сваке приче.

Уопште се нисмо бавили тиме да ли нам нешто у вези са њим одговора или не одговара. Зна се ко га је писао. Писао га је онај што се сада претвара да ту као нешто бојкотује, а овамо се уписује да наплати путне трошкове, а овамо, попут Бошка Обрадовића, добија 35.000 динара месечно да станује у Београду, на Дедињу. Је л' тако, господине

Ристичевићу? Хвала на помоћи да прецизније утврдимо где се то башкаре. А овамо причају како ће да праве неки свој парламент, преко пута у шумарку, али ће од овога да наставе да примају плате. А овамо летују и зимују од пара које само они знају како су зарадили ако овде не примају ништа. Ја бих рекао да овде не примају ништа ако бојкотују, је л' тако? Је л' то беше бојкот?

Што се тиче одговорности за јавно изречене ставове, јавно изречен став сваког од нас, у свакој прилици, што се тиче питања НАТО-а, покренули сте то питање, увек је један исти, и то је став званичне Србије, Србија је војнонеутрална земља, и наши представници у било којој скупштинској делегацији увек јавно заступају само тај став, јер је то нешто што ми заиста сматрамо за једино исправно.

Ако тражите простор да се лоцира на мало ближе, мало прецизније, као што смо сад ближе и прецизније лоцирали где се башкари на Дедињу Бошко Обрадовић, ако тражите да прецизније лоцирамо ко се залаже за то да ова земља буде члан НАТО-а, па ту ћете управо ове о којима причамо наћи редом, представнике ДС-а, посланике Вука Јеремића, све оне које је тај Бошко Обрадовић сада пригрлио као браћу рођену. Они су се и јавно и тајно, а то тајно можете да нађете у Викиликс депешама, неколико пута је то лично радио и Вук Јеремић и други представници Бориса Тадића, залагали да Србија постане члан НАТО-а. Да ли је то озбиљно мислио или се тиме само препоручивао својим саговорницима, ја то не знам, али ако се питате ко то ради, ти људи то раде.

Још једном, да ми заштитимо Народну скупштину пре свега од тих и таквих. Ако јој неко чини штету, чине штету они. Па да ми наставимо ову расправу, ако се слажете, онако како смо радили досада. А можемо и да подсећамо шта је све за овај народ штетно и за ову скупштину некорисно колико год желите. Мислим да је коректан предлог са моје стране. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, колегиница Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 32.

Сагласна сам да можемо да прекинемо ово по Пословнику, само да господину Орлићу пренесем поздраве Влатка Ратковића. Да ли знате ко је то? Влатко Ратковић је 27. фебруара 2012. године, као председник Законодавног одбора Демократске странке, потписао овај пословник, тако да, то што ми тврдимо да овај пословник није пословник овог сазива, ево доказа. Али колега Орлић није очигледно у току. Господине Арсићу, што му нисте рекли?

Није тачно да се не расправља о овом пословнику на том колегијуму Народне скупштине. Само сам у име наше посланичке групе предложила

оно што ми стално овде предлажемо, да се коначно донесе нов пословник по ком ће моћи нормално, демократски да се расправља у овом парламенту. Председник Парламента је рекла да, с обзиром на то да нам је до краја мандата остало седам-осам, колико месеци, да је касно да се доноси нов пословник, али да ће предложити измене Пословника које коче рад овог парламента. Да ли је тако било? Тако је. Тако да немојте, опет збуњујете јавност. Ми само хоћемо да смо потпуно искрени пред свим грађанима Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 11. амандман је поднео Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Представник предлагача је на седници Одбора за финансије прихватио амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На члан 12. амандман је поднела народни посланик Гордана Чомић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Деспотовићу, изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, Српска радикална странка приложеним амандманима жели да да свој допринос и да поправи овај предлог закона о конверзији стамбених кредита у швајцарским францима.

Сматрамо да је овај предлог закона дошао касно у скупштинску расправу, јер су многи грађани остали без крова над главом и данас се налазе на улици.

Ево и неких проблема. Конкретно, у овом предложеном закону у члану 4. став 4. каже се – банка је дужна да из става 3. овог члана примени каматну стопу према понуди која би важила на дан 31. марта 2019. године, односно на дан слања понуде о конверзији. Ова понуда је дата у интересу банака и представника предлагача, а најмање оних који су корисници кредита.

Затим, у члану 6. предложеног закона каже се „да се конверзија изврши по курсу на дан слања“, а требало би да стоји „на дан узимања кредита“, односно „на дан закључивања уговора“ из разлога што кредит ниједна банка није исплатила у швајцарским францима него у динарској противвредности, наравно уколико је то повољније за кориснике кредита, о чему би требало да се банка и корисник кредита договоре.

Такође, у истом члану 6. и 7. сматрамо да је рок од 30 дана кратак, јер корисник кредита у овом случају мора да буде опрезан и треба му

времена, па и да ангажује вештака, да би се одлучио око понуђене одлуке да не би опет био преварен. Разуман рок за такву одлуку би требало да стоји до 60 дана.

У члану 10. после става 1. треба додати став 2, који би требало да гласи – уколико је у међувремену, од узимања стамбеног кредита до дана вршења конверзије дошло до знатног увећања тржишне вредности стамбеног или другог објекта датог под хипотеку, кориснику кредита банка ће омогућити упис новог или дела објекта датог под хипотеку у зависности од тога да ли нова понуђена хипотека, односно објекат или део објекта превазилази или покрива износ вредности преосталог кредита. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 13. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Јојићу, изволите.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо, ради се о једном веома озбиљном послу, који, по мом мишљењу, не спада у надлежност Владе. Ради се о примени Закона о облигационим односима, и то сходно члановима 2, 8, 10. и 12. важећег Закона о облигационим односима, који регулише уговорне односе правних и физичких лица. Дакле, ово је морало да буде у надлежности редовних судова. Наши судови нису преоптерећени. Како то да нису оптерећени? Због тога што је из надлежности наших судова већи део послова отишао јавним бележницима и јавним извршитељима и редовни судови имају времена и требало је они да регулишу ову област.

Код сваког грађанина који се задужио по овим уговорима, који су предмет овога закона, они су закључени супротно одредби члана 65. Закона о облигационим односима, јер су закључени на преваран начин.

Банке су превариле наше грађане, а власт ћути. Власт штити банке. Да су српски радикали на власти, ниједна банка не би постојала док не врати дугове. И да оне сносе терет ових превара које су извршиле над нашим грађанима, јер су довеле зајмопримце у најнеповољнији положај. Довеле су их у заблуду путем преваре и одржавале их у заблуди. Према томе, ту заблуду и ту превару једино може да регулише редован суд по тужбама за утврђење да су ти уговори ништавни. Подлога томе и основ јесте и одлука највишег суда у овој држави, Врховног касационог суда. Чак се и Влада позива на одлуку Врховног касационог суда.

Господине министре, ево предлога СРС-а, а ви не слушате то. Шта вас интересује шта посланици причају?! Српска радикална странка вам предлаже оно што је предложила и Вјерица Радета, а ја вам такође предлажем да се повуче овај закон, да се допуни и да се решење тражи на целовит начин и да се овим законом морају обухватити и они који су већ

дугове отплатили по неповољним условима и који су претрпели штету, као и они наши грађани који и даље отплаћују дугове.

На тај начин ћете, господине министре, и наша влада, да поштујете уставне одредбе из члана 21. Устава Републике Србије, а у ставу 1. Устава Републике Србије и његове одредбе из члана 21. став 1. каже се да су сви грађани пред Уставом и законом једнаки. Је л' то спорно? Је л' не спорите? Ако спорите, онда сад правимо разлику. Друго, у ставу 2. сви грађани уживају једнака права, без дискриминације по било ком основу. Је л' то тачно? У Уставу тако стоји, тако пише. Влада треба да се придржава Устава. То је брана која не да ником да се понаша супротно Уставу и највишој правној регулативи у овој држави.

Даме и господо, није ово питање решено целовито. Ви ово питање, господо из Владе, решавате на парче. Видећете, даме и господо, у примени овог закона шта ће се десити. Појавиће вам се сада сељаци. Имају право да кажу – и ми смо у неповољном положају, и ми не можемо да вратимо дугове и треба Влада да отпише дугове сељацима, јер на тај начин, без дискриминације, једнако се понашамо и подједнако уживају наши грађани сва права.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Јојићу, приводите крају.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Када је у питању *vacatio legis* овог закона, *vacatio legis* вам значи време проведено од дана доношења закона до његове примене, ово време је, како сте предвидели, неуобичајено – да овај закон ступа на снагу након доношења први дан, а *vacatio legis* треба да омогући онима који треба да примене тај закон да имају времена и на тај начин да се припреме...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јојићу.

Колега Јојићу, два минута сте имали, а говорили сте шест.

Реч има министар, господин Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ево, господине Јојићу, ја ћу да вас прозовем па можете да се јавите за реплику.

Две ствари. Прво, никог Влада Републике Србије овим законом не приморава да искористи ово право које му се даје овим законом. И даље може вас да слуша. Видећемо колико њих ће остати на томе да тужи и да иде по судовима или ће прихватити ово као решење. Ја вам опет скрећем пажњу да смо ми ово радили као компромисно решење управо са тим људима.

Што се тиче опроста неких дугова, радили смо то управо због непромишљених потеза које је радила бивша власт који дођу касније на наплату и отплаћивали смо свима онима где је постојао основ да се

отплаћује нешто и да се опрашта нешто, тако да, држава, уколико има могућност, она жели... Ми друге грађане немамо и свакако ћемо радити у њиховом интересу. Где год имамо могућност да помогнемо грађанима, ова влада ће то и чинити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, колега Јојић.

Изволите.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Господине министре, био бих обрадован када бисте ви то реализовали што сте сада рекли, али ћу вас само подсетити како је требало помоћи панчевачкој Азотари, која је дошла у стечај путем криминала актуелног руководства у тој фабрици. Србија је остала без једне највеће фабрике вештачког ђубрива за потребе пољопривреде Републике Србије, али ће зато сада Србија да увози вештачко ђубриво чија ће цена бити 35% већа.

Ако је требало спасавати и помагати, онда је требало помоћи радницима панчевачке Азотаре, а њих је 1.200 остало без хлеба, на улици. Шта су учинили руководиоци? Извршили су цепање Азотаре па су узели „Специјалну луку“, а у „Специјалну луку“ су запослили своје другаре из једне партије. Интересантно је да из владајуће странке нема ниједног члана управног и надзорног одбора. И сад је фабрика Азотара подељена без деобног биланса, а њена књиговодствена вредност је била преко 120 милиона. Губитак у Азотари панчевачкој, господо, био је 72 милиона, а криминалци и лопови су направили пљачку 142 милиона и налази се кривична пријава пред Вишим јавним тужилаштвом за организовани криминал.

Шта ћемо сад да радимо? Шта ће да раде ти људи, колико њих има, око 1.200? Сад рачунајте да свако има три-четири члана породице. Знате који су то проблеми? Слажем се, треба помоћи. Али зашто није спасена Азотара панчевачка? Сељаци из Србије остају без вештачког ђубрива у овој држави, а имате монополисте који су увозили вештачко ђубриво па су продавали Азотари, па од Азотаре куповали па поново препродавали.

Имали сте у Азотари 15 милиона, „Викторија група“ која је продавала пшеницу. Па сте имали у Азотари из Врбаса фирму која је вршила седам пута ремонт Азотаре. Седам пута је стајала у прошлој години и свако покретање производње коштало је милион евра. То значи седам пута стаје фабрика, седам пута се покреће, седам милиона евра је направљена штета на тај начин. А председник Управног одбора троши годишње два и по милиона у београдској кафани, о чему постоје рачуни, на ћевапе и на виски.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колега Јојићу.

Реч има Неђо Јовановић по амандману.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Ако бисмо на неки начин покушали да заузмемо један правичан приступ проблему који је јако комплексан, јако сложен, онда морамо имати у виду и нека друга начела Закона о облигационим односима, која нису поменута. Конкретно, начело једнакости давања између уговарача, потом начело савесности и поштења у уговорном односу, на крају начело забране проузроковања штете.

Када се посматрају ова начела из Закона о облигационим односима, долази се до закључка да је можда банка проузроковала штету свом сауговарачу, односно кориснику кредита, имајући у виду да је мултипликовала износ дуга по основу кредита према банци са валутном клаузулом која је била онаква каква је била. С друге стране, да ли се ради о повреди начела једнакости давања? Очигледно је да и ту постоји проблем, због тога што корисник кредита сада враћа десетоструко већи износ у односу на оно што је могао да врати да је валутна клаузула била у еврима. На крају, да ли се на тај начин повређује начело савесности и поштења у облигационом односу?

Када се овако посматрају ствари, онда би било логично извести закључак да су оштећени корисници кредита. Међутим, постоји и она друга страна медаље. Тај исти корисник кредита, као уговорна страна, имао је потпуну слободу опредељења, с једне стране. Дакле, своју аутономију воље је могао да испољи на начин који подразумева заштиту његових интереса. Да ли је то корисник кредита урадио или није, зависи од сваког случаја појединачно, и то од сваког кредитног аранжмана, посматрано изоловано у односу на неке друге, јер овде имамо специфичне ситуације.

Зашто? Ако је банка прикривала било какву чињеницу од корисника кредита, ако је банка кориснику кредита дала погрешну информацију, ако је банка кориснику кредита ставила информације које су га довеле у заблуду и одржавале у заблуди када је у питању кредитни аранжман, онда је аутоматски одговорност банке присутна. Али, увек има али, корисник кредита је уговорна страна која је потпуно слободна у овом уговорном односу. Корисник кредита, кад би био савестан, морао би да има у виду све могуће ризике, почев од ризика враћања кредита, стављања хипотеке као средства обезбеђења за враћање кредита, наравно и свега онога што подразумева временски период враћања кредита.

Зашто ово говорим? Као овлашћени представник Посланичке групе СПС сам врло јасно и децидно изнео став да ћемо ми подржати овај предлог закона, свесни чињенице, уважени министре, да је између два зла, зла, с једне стране, које подразумева омчу о врату корисницима кредита, и другог зла, да држава Србија изгуби сервисирање привреде преко

банака, јер ћемо отерати банке из Србије, онда се нашло компромисно решење, где постоји потенцијална опасност нерешавања проблема.

И овај закон даје само дискреционо право кориснику кредита да прихвати услове из овог лекс специјалиса или да се определи за судски спор. Врховни касациони суд је у том смислу и заузео став и дао једну инструкцију, која, наравно, није обавезујућа за нижестепене судове, када је рекао – валутна клаузула је ништавна. Да ли ће нижестепени судови такав став Врховног касационог суда непосредно применити у судским одлукама, то је искључиво на судијама и у њиховој је надлежности, с обзиром на њихову независност.

У сваком случају, када би то дошло до ревизије, и опет, надлежности суда, Врховног касационог суда да решава и одлучује по ревизијама, онда би се тај став применио. Међутим, тај став аутоматски доводи до позиције да ће банке имати један, хајде да га назовемо, ако никако другачије, ригидан приступ према целом проблему, јер ће се сматрати оштећеним.

Држава Србија, по неком дубоком убеђењу, поступила је мудро. С једне стране, имајући у виду наслеђене проблеме из деценија уназад, говорим деценија, дошло се до ситуације да мора да вади кромпир, и то јако врућ кромпир из ватре. Лако ћемо рећи – ајмо, банке нек иду из Србије. Лако ћемо рећи – готово је, нећемо имати више сервисирања привреде у оном смислу у коме треба да имамо, банака више нема. Они који су нас довели дотле, нису данас у Скупштини Републике Србије. Они не учествују у овој расправи. Они су увели тајкунизацију банака у Србији, а ми долазимо у ситуацију да размишљамо како на најбољи могући начин заштитити грађане.

Где је овде једини проблем, који сам изнео и када сам говорио као овлашћени представник, и то ћу поновити? Проблем је у дискриминацији, и то могућој дискриминацији грађана када се говори о уставном начелу забране дискриминације, јер је то уставно начело, јер ће бити дискриминисани они грађани који су били у кредитном аранжману, који су кредит у швајцарским францима, када је у питању валутна клаузула, исплатили, и то изузетно, изузетно тешко и бременито када је у питању њихов финансијски статус, а сада имамо повлашћени положај оних грађана који су обухваћени овим законом у смислу да су корисници кредита који је још увек активан, као и они грађани где је обавеза доспела али још увек није покренут поступак извршења. Дакле, ови грађани имају бенефит, за разлику од свих оних који су кредите исплатили. И ту долазимо суштински у проблем који се зове – повреда забране дискриминације. Да ли се тај проблем може отклонити судским спором, вероватно може, али то зависи од судова и то зависи од судске праксе.

У име Посланичке групе Социјалистичке партије Србије и мојих колега социјалиста сматрам да се друго решење осим овог није могло донети. Могли смо обухватити све грађане и онда направити један велики проблем када је у питању буџетско оптерећење, јер се поставља питање да ли би држава Србија могла да преузме тако велики терет, јер смо овде сви истомишљеници и ту мислим да нема међу нама поделе у смислу заштите буџета државе Србије. Сигуран сам да тај буџет не би могао да издржи тај терет.

Овако смо дошли до компромисног решења, које сигурно није добро за све грађане, говорим „све грађане“ јер су сви једнаки пред законом. Са друге стране, можда не би било добро за банке да је другачије, јер банке овде трпе одређене терете, али једини компромисни приступ је онакав какав је дефинисан законом за који се надам да ћемо можда у некој догледној будућности бити принуђени евентуално да га коригујемо, мењамо, уколико у практичном смислу не буде дао оне резултате који се од њега очекују. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

На члан 14. амандман са исправком је поднео народни посланик Никола Савић.

Изволите, колега Савићу.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, што се тиче овог мог амандмана, односно комплетног закона о конверзији стамбених кредита индексираних у швајцарским францима, СРС вас упозорава да се једна неправда не може и не сме исправљати другом неправдом. Што би Његош рекао, када дође време да се старе исправе неправде под некаквим новим тиранима.

Дакле, ми немамо ништа против тога и ми ценимо ваш напор да покушате да изнађете решење у овој области која заиста погађа велики број наших грађана, али, једноставно, пошли сте погрешним путем. Овај закон је противустанован и наноси, као што сам рекао на почетку, неправде неким другима у овом целом ланцу.

Као прво, шта ћемо са оним људима који су на неки начин успели да исплате ове кредите, јер закон уопште њих не третира? Има људи, знам лично, који су продали некретнине које су вределе два или три пута више него она некретнина за коју су узели кредит да би тај тешки јарам и бреме скинули са врата, али видимо да о таквим људима нико није размишљао.

Друга ствар, не сме и нико нема право да новац грађана Србије опредељује за неке ствари које нису предвиђене буџетом. За шта нам служи буџет и зашто све то када се зна о чему се ту ради?

Трећа ствар, треба наћи кривца за све ово, мада морам да кажем да то није баш једноставно, јер ту постоји и подељена одговорност и неки

људи су можда неопрезно улазили у све ово, али и велики број тих страних банака се, пре свега, руководио екстрапрофитом.

Наравно, нисмо ми за то да се протерују стране банке, али тај њихов екстрапрофит треба да се сведе на неку најмању могућу меру, како би имали и они неку корист и како би то пословање, које они нуде клијентима, било у неким границама као што је то у осталим државама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 15. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ради се о надзору Народне банке. Ја морам поново да подсетим на власт ових несрећника. Значи, неко их зове издајницима, а ја нисам присталица тога. Ја их зовем несрећници. Ја сматрам да државу Србију не могу срушити споља ако се не нађу политичке снаге које ће им помоћи изнутра. Они су се веома јасно понудили свим грађанима да такву врсту услуге ураде и због тога су обишли од Брисела, Приштине, Скопља, тражећи све могуће савезнике у покушају да сруше власт у Републици Србији. Дакле, при томе не презају да сруше саму државу Србију.

Да подсетим, када су они владали, а до промена је дошло у јулу 2012. године, а од 2008. године, чини ми се, господине Орлићу, до 2012. године курс евра је са 74 динара порастао на 117-118 динара. Дакле, то је негде око 55%. Значи, динар је ослабио, а евро је порастао за 55%.

Сада да упоредим задњих шест-седам година. Од 2012. године до данас курс евра мирује. Инфлација у њихово време је била 8%, а сада не прелази 2%. Инфлација, раст цена на мало... И данас они све чине да уруше финансијску стабилност, а при томе не презају да уруше и саму државу Србију.

Они бојкотују седнице Народне скупштине, а плате не бојкотују. Они шетају да изразе своје незадовољство, и то је њихово право, али при тој шетњи не презају од насиља, не презају од тога да покушају да отерају стране инвеститоре, што је Бошкић Љотић већ више пута покушао говорећи да ће, када они дођу на власт, затворити неке фабрике које су страни инвеститори отворили.

Он није свестан тога да не би било приступа, да земља није на путу ка ЕУ, да није домаћих инвеститора, дакле да не бисмо имали шта да продајемо на страним тржиштима. А без извоза, ова земља са оволиким дуговима била би мртва земља. Зато је њихова жеља да растерају инвеститоре, да опет изазову инфлацију, да опет буде раст курса и да опет господа из странке бившег режима може да мути. Опет да се појаве

продавци магле, крадоначелник Ђилас, коме је дефицит Београда, чини ми се, господине Орлићу, био 20%. Дефицит у државној каси, дефицит буџета је био, чини ми се, негде око 10%. Данас је то суфицит.

Све чине да то оборе и при томе ја се чудим Бошку Љотићу, који није био саставни део бившег режима, није владао заједно са њима, а све се чини, изгледа, да је Ђиласова каса веома примамљива, Ђиласова, Шолакова, Питреусова, и све чини да се додвори и при томе не преза од урушавања државе, односно тежње да уруши државу Србију.

Некада, сви се сећате, у протестима Двери, породичним, некада је знак Двери био, симбол Двери био три прста, овако. Откада се приближио Ђиласу, знак Двери је кеш. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Право на реплику има др Владимир Орлић. Колега Ристичевић га је поменуо у више наврата.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Пошто сте већ питали, господине Ристичевићу, да неке ствари потврдим.

Да, заиста је промена курса динара према еврџ током само четири године била тако драстична. Ту сте потпуно у праву. Дакле, са седамдесет и нешто ми смо дошли на око 120 динара за еврџ, и то је значајно утицало на квалитет живота грађана. Па наравно да јесте. Ми то јако добро знамо и зато, када се прерачуна како је изгледала просечна плата, рецимо, у еврџма те 2012. године, па када се упореди са просечном платом у еврџма данас, ми тако јасно разлику видимо, да је то било 320 еврџ, око 330 еврџ наспрам сад у јануару ове године 460 еврџ. Сложићете се, то је велика разлика. И која је последица? Не само повећање плата у јавном сектору, ми смо то решење усвојили овде прошле године, него су порасле плате и у реалном сектору, него су порасле и пензије у међувремену. И минималну цену раду ми смо неколико пута повећавали. То је све тачно и то сте потпуно у праву.

Очекивао сам да ћете ви реаговати због неких напомена да ли постоји правда или не и због позивања да се на исти начин мора изаћи у сусрет пољопривредним произвођачима. Дакле, господине Ристичевићу, ви се у ту тему, ја верујем, разумете боље од мене. Да ли грешим ако кажем да се то већ чини, да је пре само неколико дана Влада управо помогла пољопривредним произвођачима? Неко каже – чини се неcome, а шта ћемо са онима који су цену већ сносили? Е па, рецимо, пољопривредници су помогнути баш пре неколико дана за испоручено ђубриво из 2012. године.

Иста логика, исти концепт. Иста, нажалост, и врста проблема. Неки су то већ платили. Међутим, онима који нису, који се налазе у проблему, држава је још једном нашла начина и снаге да помогне. Деведесет и један

милион је издвојен, рецимо, за ту сврху. Господин Ристичевић то јако добро прати, па он може да ме исправи ако у томе грешим.

Дакле, чињеница је, помажемо свакоме где год можемо да пронађемо одговарајући начин. Помажемо свакоме када имамо из чега, из којих средстава. И наравно, причали смо о комунизму данас, па ево и о пољопривреди. То је озбиљан и одговоран однос, а потпуно супротан оним бесмислицама које данас пласира Драган Ђилас кад прича. Он ће сву земљу, сву земљу која је обрадива у овој држави да национализује. Он ће то све да плати, не знам којим парама само. Не помиње своје. Не помиње своје стотине милиона које је напумпао у фирме док је био на челу државе, док је био на јавним и политичким функцијама.

Дакле, не помиње да ће он да плати. Одакле ће, не знам. Опет ће да буде, изгледа, по грбачи грађана, само ако му се укаже прилика, али неће. Али те његове приче, тај његов новооткривени комунизам, то је потпуна бесмислица. То је оно чему се ми данас смејемо и питамо се да ли је могуће да човек то озбиљно изговара.

У праву сте што се тиче, још једна реченица, господине Ристичевићу, тај човек је у граду Београду само правио дефицит буџета од преко 20%. Знате шта би данас урадио да му се пружи прилика? Па исто то, ако не и још горе. Ја сумњам на још горе. А знате зашто? Није он постао мање незајажљив током година које је провео далеко од власти. Постао је само похлепнији и агресивнији, као што видите. Хвала вам лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Право на реплику има Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине Орлићу, заборавили сте, дакле, кад се Драган Ђилас залагао за пољопривреду...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, обраћајте се мени, немојте директно. Хвала.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Да. Господине Маринковићу, када су Ђилас и екипа владали Београдом, а ови његови владали целом Србијом, на нашу велику жалост... Зато је данас клетва – дабогда ти поново демократе и Ђилас водили државу и Београд. Дакле, када су они владали, довели су у ПКБ Мишковићеву екипу. То је господин Орлић заборавио да каже, господине Маринковићу.

Дакле, довео је Мишковићеву екипу, која је градила шталу. Гурнула је ПКБ у губитак од 87 милиона евра. Намера је била да, прво, што наши млади кажу, завале ПКБ, а онда да га Мишковић и Ђилас поделе између себе. Отуда интерес Драгана Ђиласа званог Ђитлер за ПКБ. И никако не може да прежали ПКБ. Отуда његова услуга „Крупну“, или како се звао онај

индустријалац, да је друг Ђитлер стрпао Роме у контејнере да би овај могао да направи стамбене зграде. И они данас нама приписују да смо фашисти, а они стрпали Роме у контејнер, баш чудно, и они шетају са љотићима. Значи, друг Ђилас није, правећи шталу од 2.000. евра по квадрату, предвидео да краве имају рогове, па кад су улазиле, онда је био проблем; морали су кравама у ПКБ-у да се секу рогови да би уопште могле да уђу у те штале. При томе, фирма која је изводила те радове никада није имала грађевинску лиценцу. Имала је једног запосленог. Звала се „Турбо гас“ из Кикинде и та фирма је, да би платила оних 10% провизије... Продао је човек сам своју њиву својој фирми од једног хектара за 650.000. евра, што је 65 пута изнад цене. Вероватно је на такав начин опран кеш и додељен другу Ђиласу.

Резултат свега тога је губитак у субвенцијама у пољопривреди, односно заостатак у исплатама дуговања од 10,2 милијарде, које ова власт после 2012. године мора да плати. И оно што су обећали да ће исплатити субвенције, нису исплатили, већ су те дугове оставили и ова власт је то јавним дугом, признајући као јавни дуг, платила свим пољопривредницима. Толико о њиховој пољопривредној политици. И да кажем још да су извршили крвоцид, да је за четири године њихове власти нестало 200.000 крава. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Ристичевићу.

Право на реплику Владимир Орлић.

Изволите, колега Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Господине председавајући, стварно ћу водити рачуна да не изазовем реплику поново, а ако случајно погрешим у чему, праштајте. Дакле, нисам заборавио малопре, него времена није било довољно.

Када причамо о „жутом“ тајкуну Ђилас Драгану, те идеје јесу тако феноменалне зато што их он добија тамо где их добија. Ја сам у једном од његових интервјуа видео да он те идеје везане за пољопривреду добија у инспиративним разговорима са Мирославом Мишковићем. То је сам рекао. Ваљда су им имања близу па пију кафу с времена на време заједно и тако размењују идеје.

Те ствари се нису, господине Ристичевићу – нисам ваљда изазвао реплику сада – односиле само на пољопривредни сектор. Када се каже да ти људи намерно саботирају инвестиције, то је потпуно тачно и то је потпуно на месту.

Тако су писали писма кинеским инвеститорима који су помогли да пронађемо добро решење, да дословце спасемо Железару у Смедереву, тако су писали писма и кинеским инвеститорима који су помогли да пронађемо решење да дословце спасемо Бор, дакле комплетне регионе. Да

ми можемо данас да успешно решимо то, неко је морао тешку муку да мучи и да ипак решење пронађе. Да буде страшно упоран, али рекао бих и храбар и способан.

Све то Драгану Ђиласу смета. Он каже да је то катастрофа. Он ће то све да поништи. Замислите, све ће да национализује човек који је тазе пазарио Зелену странку и који данас, видим, тврди да никад у животу није своја уверења мењао. Године 1990. и неке, када се продавао за неког студентског лидера, био је творац чувене мисли – овај народ су, тада је он тако говорио, упропастили Турци и комунисти. Данас сам себе проглашава за највећег могућег неокомунисту, који би национализовао све живо. Изгледа све осим онога што би требало да национализује прво.

Да се тиме бавио озбиљно, прво би национализовао оне стотине милиона евра које је упумпао у своје фирме и своја предузећа, а за шта зна да је представљало флагрантан сукоб интереса и флагрантно трговање утицајем. Да није тога био свестан, не би тамо неке 2004, 2005. године, господине Ристичевићу, пред новинарима причао и заклињао се – ја ћу да се одрекнем тих фирми, ништа више неће имати везе са мном, а онда, изгледа неке фирме продао десет или нешто мање од десет година касније. Шта ли је продао ако се из бизниса није повукао, питамо се сви. Није се повукао ни из чега. Брутално се богатио. Брутално је у своје џепове и на своје рачуне трпао док је народ сиромашлио и копнио. Стотине хиљада људи остало је без хлеба на столу, а Драган Ђилас је од, како се представљао, успешног пословног човека преко ноћи постао милионер, па следеће ноћи мултимилионер, да би завршавао као милијардер динарски, или шта ли већ.

То су највећи проблеми, господине Ристичевићу, а не то што данас Србија, истина је, издваја 4.000 динара по хектару, 1.200 за гориво. Каже, то је скромно, али може, зна како да обезбеди тако да то не кошта сутра никога, да нико не мора будућношћу то да плати. То су реалне ствари које можемо да омогућимо данас и правимо да буде више, јер сада о људима мислимо, а не као што је некада чинио тај Ђилас, заједно са тим смешним Јеремићем, и још смешнијим Марисавом Обрадовићем – је л' се тако беше зове онај Обрадовић? – дакле који су увек само на себе мислили и себи били на свету најпречи. Е, зато имају толико подршке колико имају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Сада сте опет изазвали...

Претпостављам, господине Ристичевићу, да тражите реплику.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани председавајући, господин Орлић је заборавио, он је само навео део грехова Драгана Ђиласа.

Највећи грех по мени је крвоцид. За време ДС-а је нестало 200.000 крвава. Вредност тих грла је 400 милиона евра. Али на први поглед тај губитак изгледа само 400 милиона евра. Међутим, сваке године је тај губитак био увећан за приплод, који је био вредан око 200 милиона евра. Само у задњих седам година, да је тај број грла опстао, пољопривреда би избацила за милијарду и 400 милиона евра више новца него што сада избацује.

Такође, заборавили сте, господине Маринковићу, господин Орлић је заборавио да је Ђилас преко ноћи постао пољопривредник. Није Живковић једини колега пољопривредник. Сада имам и колегу пољопривредника Драгана Ђиласа, који је у Сиколу основао, чини ми се, „Омладинку“, или „Партизанку“, и тако постао преко ноћи пољопривредник са 20 и нешто хектара најплодније земље у Неготину. Дакле, он је пољопривредник, други колега кога сам ја у овом парламенту стекао. Односно, Драган Ђилас је био врло кратко, јер он не воли те дебате јер може неко да га приупита како то мултимилионер, како неко ко има милијарде, како неко ко је приходавао 60 милијарди динара, како неко ко је приходавао 500 милиона евра, како такав неко води револуцију...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пријавите се поново, господине Ристичевићу. Нешто није у реду са вашом јединицом.

Изгледа да систем нешто није у реду. Ако могу да замолим колегу из службе да покуша...

Ево, ради.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Ја верујем да ви то нисте организовали. Не знам. Вратите ми моје време на почетак.

Дакле, господине Маринковићу, господин Орлић је заборавио све Ђиласове пројекте. Заборавио је да је Ђилас био мој колега пољопривредник, да је преко ноћи у Сиколу код Неготина купио 25 хектара земље и себе квалификовао као господина Живковића да ми прави конкуренцију. Дакле, сем што је то урадио, господин Ђилас је извршио крвоцид јер је нестало 200.000 крвава...

(Искључен микрофон.)

(Маријан Ристичевић: Је л' забрањено рећи крвоцид?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Није забрањено, наравно, ништа рећи, него систем није у реду. Одређујем паузу од 10 минута да би систем могао да се ресетује и да се доведе у...

Молим вас, мора да се среди систем. Стрпите се. Имамо све време за дебату, 10 минута пауза.

Молим службу да оспособи систем да јединице могу нормално да раде.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Настављамо са радом. Извињавам се свим посланицима на овој направљеној паузи због сметњи у раду система.

Господине Ристичевићу, имате још један минут.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, да сам теоретичар завере, ја бих помислио да иза овог прекида стоји познати трговац рекламама и медијским садржајима Драган Ђилас. Међутим, не верујем у теорију завере, али ћу поновити да је Драган Ђилас преко ноћи постао мој колега пољопривредник и при томе је нашао познатог глумца Бранислава Лечића да му чува воћњак.

И, пошто гледаоци кажу да сам нешто измислио, ја сам приморан да пустим...

(Народни посланик пушта снимак.)

Дакле, ови урлици су били урлици Бранислава Лечића, који је постао на неки начин дворски слуга на двору Драгана Ђиласа званог Ђики.

Даме и господо народни посланици, господине Маринковићу, ја не знам шта се чуло. Ја сам господину Орлићу приговорио на томе што није поменуо крвоцид који су извршили за време власти Ђиласа дрпократска странка и њихови сателити.

Дакле, у то време нестало је 200.000 крава, што је губитак номинални од 400 милиона евра само у приплодном материјалу. Такође, сваке године би у подмлатку те краве дале 200.000 евра и за ових 10 година смо изгубили преко милијарду евра, а можда и две, захваљујући томе што су они уништили сточни фонд, и на томе су предано радили да би се њихови паори, као што су „МК комерц“, „Матијевић“, као Мишковић итд. домогли огромних комплекса пољопривредног земљишта које су продавали, навек, што наши сељаци кажу, за 200 евра по хектару, иако је вредност тог земљишта између 10.000 и 20.000 евра.

Преко ноћи је у селу Сиколe код Неготина господин Ђилас постао мој колега пољопривредник и сада, сем виноградарa Живковића, имам и колегу Ђиласа. Верујем да они народ не могу одвести у бољу будућност, посебно зато што није запамћено да се милионери дижу против милиона.

Драган Ђилас, који је приходавао 60 милијарди динара на своје фирме, жели да предводи милионе грађана које је сиромашео. Док се он богатио, они су губили новац. Сав њихов новац је водио у џепове Драгана Ђиласа. И ја не верујем да неко може да поверује да ће их Драган Ђилас, милионер, мултимилионер одвести у бољу будућност.

Револуције рађају сиромаштво, сиромаштво рађа револуције, а иза свега стоји Драган Ђилас, који покушава по други пут да преузме новац,

који је поново у цеповима грађана после седам година од промена. Он покушава да се тог новца домогне и да стекне право на цеповете грађана. Ја мислим, господине Орлићу, да то никако не смемо дозволити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Добро, слажем се да то никако не смемо дозволити и сигуран сам да то народ неће дозволити никад, али у вези напомене да сам неке ствари, а везано за ПКБ, заборавио, нисам заборавио, наравно, него је проблем што је тих непочинстава било толико да је заиста потребно пуно времена да човек помене све. Није само везано за однос према крвама о ком сте говорили. Када погледате комплетан историјат пословања ПКБ-а док се налазио под шапом Драгана Ђиласа, ви видите да се ту, поштено гледано, налази девастација у десетинама милиона евра годишње. Дакле, толико је износила дубиоза сваке године. Некад 15, некад 35, али то је све по правилу у минусу било. То не кажем ја, то кажу они који су њима блиски.

Драгана Ђиласа сам једном у Скупштини града Београда питао да то прокоментарише. Знате шта је радио? Ћутао, сподбио главу као онај Јеремићев одборник, иначе велики херој што прети женама и на њих диже руке. Кад год га питаш нешто, само ћути и гледа пред себе. Не знаш где је смотао реп. Тако је ћутао и Ђилас тај дан, нешто црткао, гледао у плафон и правио се да се ништа не дешава, а то што су после фингирали да је салдо био позитиван, јер су отписивали дугове, то је друга ствар. И то су лагали, као што су лагали да је њихов менаџмент био не знам како успешан па заслужио да сам себи одобрава астрономске бонусе. Замислите то! Дакле, да није био заустављен у својој намери, тај њихов менаџмент би сам себи одобрио и исплатио астрономске бонусе. За шта? За десетине милиона евра дубиозе сваке године само у ПКБ-у.

Ја не могу да размишљаам другачије него на следећи начин. Како неко може то да ради? Само намерно. Ако то ради намерно, шта је намера која се крије иза тога? Ја видим само једну, да се до те мере уништи, обесправи, обесцени то предузеће да сутра буде продато будзашто. Данас кад вам Драган Ђилас прича да је продато јефтино, да знате да лаже и ту. Да је јефтино, он би први потрчао да то плати. Али није. Чекао је да не вреди ништа, буквално да ништа не вреди, да га онда узме буквално без и једног јединог уложеног евра. Он или онај, како се зове онај други велики тајкун који се са њим саветује и који му даје савете како да улаже у пољопривреду, за мене никакве разлике нема. За грађане Србије тек ту никакве разлике нема. Због тога не могу да напабирче људи више од неколико стотина да их слуша у оним испразним и бескрајним досадним

монологима које некад врше са чесме, а некад, шта оно рече Љотићевац Обрадовић, некад ће мало и по парковима.

Е, кад заврше ту своју шараду, и ово је моја последња реченица, на крају ће остати само њих четворо или петоро – Ђилас, његови потпредседници Тепић, Борко Стефановић и ко већ, плус Бошко Обрадовић, који је у међувремену остао без своје организације, да на неком кружоку у парку прекопута Скупштине причају како су били велики и успешни, него, ето, изгледа само неким стицајем несрећних околности ни тада победили нису. Како ствари стоје, нек буду само тако велики стручњаци и толико паметни па ће победити знате кад? Никада.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 15. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета. Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Е сад, питање – да ли ја могу да прозовем господина Мирчића? Да ли ће он добити реплику? Ево, прозвала сам га. Само питам.

Дакле, амандман на члан 15. је правно техничког карактера. Рекли смо да, уместо да закон спроводи Народна банка, треба да стоји да врши Народна банка. Каже мени Влада да наш амандман не може да се прихвати с обзиром на то да се овај амандман односи на правно техничку редактуру. Е, разних смо мишљења Владе видели, али овакву бесмислицу нисмо још.

Дакле, шта смо ми данас чули о овом закону, о појединачним члановима, о закону уопште? Углавном, кад се све ово сабере што се данас причало, у суштини нема ту неке велике разлике у односу на оно што смо ми из СРС-а предлагали. Једино што се ови из власти нису усудили да кажу Влади да овај закон повуче.

Чули смо овде да се законом не смеју обухватити сви грађани због оптерећења буџета. Ово је стварно страшно. Ви унапред знате да дискриминишете неке грађане, јер, боже, не смете оптеретити буџет до неког износа, него само до неког за који сте ви негде смислили да је оптималан.

Кажу, такође смо овде чули – шта ми то хоћемо? Да се прича са банкама и да се банке покупе и да оду. Прво, банке се неће покупити и отићи, јер ми само тражимо да оне свој екстрапрофит утроше на обештећење наших сународника, наших грађана које су незаконито оштетиле. Неће банке отићи зато што, нажалост, народ у Србији тешко живи, зато што сви узимају кредите, да ли су то потрошачки кредити неког нижег износа или ови у разним незаконитим валутама, али у сваком случају банкама, тим иностраним које овде послују, и те како се исплати да остану и да опстану у Србији, наравно под овим условима које сте им ви ставили на располагање.

И ниједна од тих банака која има назив неке иностране банке нема везе са својом матичном банком, нити овде послује ни приближно како то ради у својој матичној земљи.

Чули смо, такође, да можемо очекивати и измене овог закона. Дакле, овако нешто констатовати и гласати на крају за предлог закона је неозбиљно.

Шта смо ми хтели, још једанпут, пошто је ово отприлике крај расправе по овом предлогу закона, да вам укажемо? Чули сте данас у току расправе и претпостављам да сте сви прочитали вест да постоји још једна група грађана која је оштећена тим тзв. швајцарским кредитима и да су они одлучили да се у Врховном касационом суду, или Апелационом суду, нисам сигурна, вежу ланцима и да оданде не излазе.

Питање наше вама, министре, и Влади Републике Србије – шта ћете урадити ако ови људи заиста буду истрајни у томе, као што су они пре неки дан били истрајни у штрајку? Како ћете ви да их склоните? Да ли ћете да их склоните? Да ли ћете да их убеђујете? Ко ће ићи да им честита Васкрс ако остану и до Васкрса? Како ћете, на крају крајева, решити њихов проблем?

Њихов проблем је оно о чему... И не само њихов. Има још група. Знате, разне ће сада групе грађана да се формирају и да се појаве са својим захтевима, управо понукани овим што сте ви једном делу грађана изашли у сусрет, а што осталима не желите јер, како рече један колега, не смете због преоптерећења буџета.

Немојте то да радите. Немојте да завађате сопствени народ. Немојте да људи једни друге гледају попреко, него лепо, министре, још једанпут и последњи пут вас молим, предлажем вам, повуците у име Владе Републике Србије овај предлог закона.

Ваљда вам је после свега јасно. Не само после свега што се дешава у овој скупштини, што овде од нас слушате, него и после овога што је већ почело да се дешава и ван ове зграде. Дакле, повуците Предлог закона, предложите један озбиљан текст, консултујте стручњаке, укључите Народну банку, натерајте гувернера да се укључи и лепо натерајте... Колико год ви кажете да је то комунистички, ја кад кажем натерајте, свакако нисам мислила да узмете бич па да бијете банкарe, него се зна како се натерају банкари. Изађе се пред њих са предлогом, па ко воли нек изволи.

Знате, и ово што ми данас имамо као предлог, није то ваша идеја. Није то ваше решење. Слушали смо ми у јавности, ово је трајало неколико дана, кратко додуше, али неколико дана, па је министар излазио, рекао то ће бити тако и тако, па она госпођа, представник ових који су штрајковали изађе и каже не, неће бити тако, биће овако и овако, па онда министар каже

завршићемо данас, па биће сутра на Влади, па биће прекосутра, па је то трајало тих неколико дана, да бисте ви на крају прихватили оно што се од вас захтевало.

Ви сте били уцењени од стране тих људи и прихватили сте оно што су они од вас тражили. То није решење проблема. То је гашење једног пожара. Други вам се, као што видите, већ отварају и то све на исту тему.

Господине Ђорђевићу, биће вам непријатно да дођете поново у Народну скупштину са изменама овог закона, или са доношењем неког сличног закона, уколико данас не прихватите добронамеран предлог СРС-а, који није у циљу да помогнемо Влади Републике Србије, јер ми смо вама озбиљна опозиција, већ у циљу да помогнемо грађанима Републике Србије који су се из ко зна којих разлога, случајно, намерно, наговорени, непажњом, задужили у те велике кредите у тим швајцарским францима.

Била је грешка оног система, нека буде тако, али дајте ви решење, не само за овај систем, не само за овај режим, него за све људе који су засада оптерећени кредитима, који ће убудуће узимати кредите, да то буду искључиво кредити у динарима и да, у складу са тим, сваки појединачни уговор који постоји у пословним банкама у Србији а који се односи на задужења у швајцарским францима и еврима, лепо да седну стручњаци и да за сваки изведу посебну рачуницу и да се тачно зна да ли неко од тих људи још евентуално дугује неку сићу банкама или банке дугују нека озбиљна средства тим људима.

Посебна пажња мора да се обрати на оне који су остали без станова, без велике количине новца коју су већ дали банкама. Министре, то су такође грађани, држављани Републике Србије. Немате право да бирате – помоћи ћемо овима, нећемо онима. Морате помоћи свима. Решења смо вам дали. Закон повуците па ћемо заједно да расправљамо о озбиљном предлогу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има Владимир Ђукановић, по амандману.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Свашта смо чули и морам да кажем да се добрим делом слажем са претходним говорником. Ово је један изнуђен закон. Могу да се сложим и да је неправедан, али основу ипак има у одлуци Врховног касационог суда. Ту је донета одређена одлука на основу које се и овај лекс специјалис доноси.

Зашто је то овако, то ћете морати да питате неке претходнике, који су онако лицемерно ишли да подржавају штрајкаче, односно људе који су били задужени у швајцарским францима, да штрајкују глађу. Имали смо ону грозну ситуацију да судије Врховног касационог суда беже преко оградe. Нису смели да изађу на главни излаз.

Зашто је то лицемерно? Зато што су управо ти исти који су дошли да подрже људе који су штрајковали глађу њих и наговарали да се задужују у швајцарским францима. То је највећи проблем овде. Зашто су то радили? Зато што су њихови функционери, страначки, тада, и Ђелић, и онај Питић и многи други, то су људи који су радили за те стране банке и њима је ово одговарало јер су имали неку визију да ће курс бити неповољан и да ће, суштински, банке на тај начин зарадити.

Волео бих да ми сада можемо да кажемо банкама – бришите то све. Не можете тако да се понашате. Знате, постоји нешто што се зове уговорна обавеза између банке и тог клијента. Када бисмо тако поступали пред неком међународном институцијом, пред међународним судом, држава Србија би морала да плати то дебело.

Ово јесте страшно. Зашто? Зато што у овом моменту, сва срећа те постоји одлука Врховног касационог суда, али објективно, без те одлуке да смо нешто овако пробали да доносимо, јавили би се људи који су у еврима задужени у том моменту, који су узимали, који су имали много неповољнију камату, па би рекли – чекајте, дајте сада и нама неку олакшицу. Зато је ово једна ненормална ситуација коју нам је бивша власт створила и ти исти људи данас, кажем, иду лицемерно, подржавају те људе који су штрајковали глађу, а онда када су ти људи пристали на неку врсту договора, да им се изађе у сусрет, јер страшно је да видите некога да остане без стана, без куће, да дупло плати тај кредит зато што их је неко на тај начин преварио, онда они пишу по Твитеру – срам вас било, продали сте се Вучићу. Толико их је интересовала судбина тих људи. Толико њих интересује судбина било кога у овом друштву.

Погледајте данас, рецимо, господине Маринковићу, шта они раде са овим захтевима што нуде нама. Иначе, пошто стално овде постоји нека тензија, односно нека прича како нуде експертски тим за разговоре, људи, морамо да кажемо врло отворено – не пада нам на памет да разговарамо са њима ни у једном једином облику. Може овде у Парламенту ако се врате. Колега посланик, не знам, Мариника Тепић може да разговара са нама. Не може ванинституционално. Не постоји никаква шанса нигде да причамо са њима и могу колико хоћете, сто тимова да кандидују, нећемо да причамо са њима, не занимају нас уопште, тако да је цаба што то форсирају по медијима.

Морамо просто да кажемо колико њих занима уопште обичан грађанин. Погледајте њихове захтеве. Сви су скопчани за приватни бизнис Драгана Ђиласа и Драгана Шолака. РЕМ и РТС, то су им једини захтеви. Њих не занима ни пољопривредник, њих не занима обичан радник, њих не занима нико апсолутно. Тако их нису занимали ни људи задужени у швајцарским францима. Тако их нису занимали ни радници „Поште“, које

сада на најгори начин вређају зато што су људи пристали на договор са Владом да се реши тај проблем. Њих само занима њихов приватни бизнис, да би преотели „Телеком“ у једном моменту, јер господин Шолак и господин Ђилас желе комплетан монопол у телекомуникацијама и, наравно, у медијском простору. То је једини разлог зашто они протестују. Њихов приватни бизнис изводи ове људе на улицу.

Ми, наравно, апелујемо, ако хоће да се врате у Парламент, изволите, дођите да разговарамо. Може још једна врста разговора. Ако имамо неке дебатне емисије, ту можемо да причамо, али о вашим условима које ви нама нудите тако лицемерно и нудите нам преговарачке тимове ни у лудилу нећемо да разговарамо. Не пада нам на памет да разговарамо. Немојте то више по медијима цаба да форсирасте. Не ради се ту о спремности или неспремности. Нећемо да разговарамо и тачка. Ту је кључ.

Тако да, што се тиче овога, мени је жао што смо дошли у овакву ситуацију да морамо овакав закон да доносимо, али бисмо на другој страни имали људе који су на улици, остали без станова, остали без кућа, остали без своје имовине зато што је неко намерно рекламирао кредите у швајцарским францима да би, наравно, њихови партијски другари зарадили новац и да би се показали добри у банкама у које су касније отишли као некадашњи министри.

Пазите ви само ту срамоту! Као министар финансија или министар економије ти одеш мртав 'ладан после да радиш за банку. Ваљда постоји нека клаузула, забрана, како то смеш да радиш тако нешто. Не, он је мртав 'ладан отишао и одао чак и државне тајне, односно све живо што је могао да однесе везано за нашу привреду и финансије. Ти си отишао сад у страну банку и све си то тамо рекао како би та банка требало да послује и омогућио си тој банци то све овде да ради.

Према томе, страшно је, наравно, кажем, што ово доносимо, али други начин није постојао да бисмо људе спасили да не би остали без своје имовине. Заиста, колико год ми је ово неправедно и колико год ми је, морам да признам, тешко за ово да гласам, гласаћу, једноставно зато што ти људи морају да се некако спасу. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђукановићу.

На члан 15. амандман са исправком је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите, колега Мирчићу.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Искрено, пажљиво сам слушао сва претходна излагања и питам се колико ова Србија треба да је наивна да поверује у ову вештачку поделу на политичкој сцени. Немојте заборавити, ви сте континуитет власти коју ви називате претходни. Све што су они радили, ви сте наставили. То што ви у јавности користите и ову скупштину

и себе представљате као различите, немојте да живите у заблуди. Брзо ће се то раскринкати. Борис Тадић је био један од већих глумаца на политичкој сцени Србије. Видите како сад према њему поступају. Изведу га пред масу, пред руљу да му звижде. То је тај који је био општеприхваћен испред ЕУ. Исту причу понављају и вама. Вратите се реалним животним проблемима.

Ми овде имамо више проблема. Један од проблема је то што сте ви у својој тврдоглавости толико отишли далеко да не желите било какав добронамеран савет да послушате. Ми инсистирамо да се у склопу закона и постојећег Устава помогне свим грађанима Србије. Овде је најугроженија групација која се задужила у швајцарским францима, али смо рекли – имамо одлуку Врховног касационог суда. Улога Народне банке је да после такве одлуке, препоруке, само препоручи комерцијалним банкама да поштују ту препоруку. Па, људи, имате пример из 2013. године. Јесмо ли вам рекли, када су банке једнострано одредиле високе камате, повећале марже, исто је суд донео препоруку, Народна банка Србије је упозорила комерцијалне банке да морају поштовати ту препоруку? Шта се десило? Свели су на нормалу те камате и те марже. Овде нема филозофије. Исто треба.

Други проблем који се овде отворио, а ви окрећете леђа, то су институције јавних извршитеља. То је проблем са којим се све више суочава Србија. Ви нећете да реагујете ту. Нећете. Довољно је у овом закону да кажете да је могућа ретроактивност повраћаја имовине онима којима је неправедно одузета имовина, а ви нећете то да урадите. Само ревизија процеса да се уради, ништа више. Па можда људи неће ни да се јаве, да кажу – ево, ми смо заинтересовани да поново судским путем докажемо да је имовина наша. Можда су људи одустали, али омогућите и тим људима. Не, нећете. Зашто? Из нама неразумљивих разлога. Нећете из простог разлога што је вама институција која је наметнута од ММФ-а светиња. Не смете да пипнете у то.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Ево, завршавам.

Уместо да кажете – реално сагледавамо проблеме са којима се суочава Србија, ви овде износите неке податке које Србију више не интересују – ко је већи лопов, да ли је већи лопов овај или онај из бивше власти. Кога то више интересује?

Што не спроводите закон? Што тужилаштво ћути? Зашто судство седи скрштених руку? Што не ради свој посао? Не, вама то служи за јефтине политичке поене.

Ја морам тако да вам кажем – доста је тих јефтиних политичких поена. Не заборавите једну ствар. Србија је много политички писменија

него што ви сматрате. Видећете како ће вам се то брзо обити о главу. Не можете ви да замајавате Србију. Није нико, а нећете ни ви.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мирчићу.

Реч има Владимир Ђукановић, по амандману.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Господине Маринковићу, ево и овде смо сада чули нешто што је заиста добрим делом тачно. Ја ћу се све сложити за правосуђе и тужилаштво што не раде посао. Не раде. Откуд знам зашто. Тврдим да је правосуђе иначе апсолутна рак-рана српског друштва. Потпуна рак-рана српског друштва. Како они функционишу, то је катастрофа. Зашто је то тако? Тако нам је остављено. Питајте венецијанске комисије, невладине организације.

Иначе, отворено кажем, буде ли се дошло у ту фазу да они сами себе бирају, да се то предложи, нећу да гласам за то. Противник сам увођења судократије у ово друштво. Не може да Скупштина, која је једина овлашћена да се на њу пренесе народни суверенитет, не може она да не бира судије. То је ван сваке памети. Они доносе пресуду у име народа. Ако је у име народа, онда, извините, мора да постоји та копча између народа и самог правосуђа. То отворено кажем, никад се нећу сложити са тим.

Али овде имамо нешто што сам чуо, око чега могу да се сложим. Знате да је то у зачетку, када говоримо о извршитељима. То је нешто што постоји. Не можете сада да вршите не знам какве ревизије. Стварате правну несигурност. Потпуну правну несигурност бисте у друштву створили. Морамо да будемо потпуно искрени. Ми смо имали два милиона триста и нешто хиљада пресуда које су дошле на извршење, а нису могле да буду извршене јер је неко некада укинуо СДК, упропастио цео систем и ставили сте судовима да извршавају пресуде. Никад нису могли ништа да изврше и сада, наравно, имате извршитеље који су, опет, негде помогли то извршење. А да ли је сада то скроз праведно, баш и није толико праведно, али је тако како јесте. То постоји. Не можете сада да вршите не знам какве ревизије. Потпуну правну несигурност бисте створили у друштву. Слажем се у много чему, али је за то сада већ доцкан. Гледајте да спасавате шта можете да спасите.

Иначе, ако бисте применили тај систем, ви бисте урушили државу потпуно. Морамо ту да будемо рационални. Као и ово за кредите. Неко рече, и ја сам, између осталог, поменуо, та одлука Врховног касационог суда даје препоруку. Чак првостепеном и другостепеном суду не налаже да морају тако да поступају, али даје препоруку да, ако би поступили другачије, Врховни касациони суд би њихове пресуде оборио.

Исто као и Народна банка. Можда можете да дате препоруку банкама шта да раде, али оне нису дужне и не морају то да поштују. Просто, није то обавезујућа одлука. Морамо да схватимо да су ту већ неки

уговорни односи направљени. Значи, имате уговорни однос клијента и банке. Ако дођете и направите такву правну несигурност, ајмо да се враћамо ретроактивно, па та банка ће вас негде тужити за лоше пословање, односно за правну несигурност коју је држава створила и изгубићете свуда пред међународним институцијама.

Значи, овде гледате да умањите штету која је свакако настала, која је грозна, која језива, али гледате да умањите штету, да не буде још нешто горе. То је то. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђукановићу.

Право на реплику има Владимир Орлић па Милорад Мирчић, пошто се колега Ђукановић реферисао на његов говор.

Изволите, колега Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: У вези оне напомене да смо ми некакав континуитет бивше власти, тако је речено, никако да разумем где неко види континуитет са онима који су дословце стотине хиљада, водите рачуна, стотине хиљада људи за само четири године оставили без посла. Погледајте различите изворе. Неки ће да кажу 400.000, неки ће да кажу пола милиона. Републички завод за статистику каже и више од тога. Шта год да је од тога прецизно, шта год да је од тога онако тачно како се свиђа овима што слушају, то је катастрофа, људи. То је катастрофа божја. Да сада ми који отварамо радна места, и то их отварамо толико да их буде у стотинама хиљада нових тамо где их није било, будемо континуитет са онима који су их на стотине хиљада до пола милиона губили. То је потпуно бесмислено да причамо. Је л' лично Александар Вучић у овој земљи у последњих неколико година отворио је л' има близу две стотине различитих фабрика и погона, па се тих 200.000 људи можда запослило захваљујући томе, па неке породице које нису имале једну плату на месечном нивоу сада имају једну, две, негде и више? Какав је то континуитет? О чему причамо?

Данас смо говорили о најновијим званичним подацима. Ево вам, 2018. године званично 50.120 радника у привреди новозапослених у једној години само, 1.131.000 укупно. Је л' то може да се пореди? Па неће моћи. Када се каже – зашто ми помињемо ко је међу њима већи лопов, па то кажу они сами. Јесмо цитирали овде интерни страначки документ и документ „жутог предузећа“, ДС, који сами кажу, пазите, да је њихово руководство од 2006. наовамо окупило људе који су крали на тендерима, који су се уграђивали за проценат, који су тиме својој странци донели епитет „жутих лопова“. Они сами то кажу.

Је л' беше председник њиховог општинског одбора у Руми, мислим да се Боровић презива човек, каже: „Драган Ђилас и Бојан Пајтић су лопурде“. Ако то они кажу, па шта ми можемо него да на то подсећамо и

да ништа ново не кажемо на ту тему. Тај Драган Ђилас и Бојан Пајтић, када смо већ код њих, нит' нас је Ђилас ставио у неки управни одбор, нити смо Пајтићу помагали око оних послова на тему Статута Војводине. Можда неко други јесте.

Да се не бавимо ми тим континуитетима. Нема ту ништа јефтино. Све што се тиче државе, веома је скупо. Посланик Марковић ту мисао често цитира – не кради државу јер је скупо плаћена. Ту поруку ми понављамо данас и том Ђиласу и том Пајтићу и њиховим фашистима, дверашима којих, богу хвала, у Народној скупштини изгледа више неће бити у форми посланичке групе. Ту поруку њима јако гласно, овако савршено разборито и потпуно јасно саопштава народ на сваким изборима. Та порука је вероватно и најбоља врста закључка ове наше расправе, ако се слажете. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Право на реплику има Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Што се тиче тог поштовања права и правних норми, многе ствари су сада јасније и због чега се не спроводе процеси ревизије поступка приватизације који су криминални, противзаконити. Исто тумачење – то би изазвало правну несигурност, шта би рекла ЕУ, шта би мислила о нама када бисмо се ми упустили у испитивање противправне, противзаконите приватизације?

Сведоци смо да су у Београду, на територији града Београда многе фабрике куповане, које су касније срушене да би се претвориле у стамбене објекте, па се каже – шта би свет мислио да ми сада извршимо ревизију? Шта би свет мислио да се изврши ревизија где је очигледно зеленашка логика ствари? Сваки нормалан ће да осуди такав начин пословања банака. Па онда не можете ни зеленашима баш да замерите, који су као противуслугу или залог тражили некретнине. Што бисте замерили зеленашима? Нема те логике. Овде је логика да је опљачкан део становништва Србије на противправан, противзаконит начин. Ми желимо да то кроз институције НБС буде регулисано.

Што се тиче континуитета, господине Орлићу, ви не схватате. Континуитет није у томе да ви запошљавате или не запошљавате. То је само сплет случајних околности или тренутних околности. Случајно, зато што дајете стимуланс онима који отварају погоне. То није нешто што ће донети добробит. Суштина континуитета – ви сте за ЕУ, они су били за ЕУ. Европска унија каже отворено – приступање Србије ЕУ може само ако прихватите Поглавље 35, а то је КиМ, Косово посебна република.

Друго, ваша политика према ММФ-у је потпуно иста као и њихова политика према ММФ-у. Ваша филозофија на две столице је потпуно иста

као филозофија ДОС-а. То су континуитети. То је битно за ову државу. То што ви нама наводите да сте ви више запослили него они, па Борис Тадић је износио нетачан податак пред изборе да је запослио 40.000 људи, па се показало да то није тачно. Ми не улазимо у тачност ваших података, али ово су крупне, опредељујуће ствари за политику једне владе, односно политику која се води на државном нивоу.

Кажите да сте против ЕУ, да не желите да предате КиМ. Кажите да не желите под оваквим условима да сарађујете са ММФ-ом, па онда да кажемо да сте ви дисконтинуитет. Овако сте континуитет.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мирчићу.

Доктор Владимир Орлић, право на реплику.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Дакле, јесте, то је континуитет или непостојање континуитета када неко државу осиромаша, када је черупа и када трпа у своје џепове или када неко, на другој страни, за ту државу обезбеди да има неког резултата који се огледа и кроз хлеб на столу, господине Мирчићу, који се огледа и кроз нова радна места, господине Мирчићу.

Кажете – случајно. Шта је случајно у томе што смо обезбедили 200 нових фабрика, 200 нових погона? Како то може да буде случајно? Субвенције, је л' их држава Србија измислила? Је л' их даје једина? Па неће бити ни једно ни друго. Дају их сви у окружењу, али нису способни да обезбеде такав резултат сви у окружењу па зато и немају те фирме у толиком броју као ми. Нема ту ништа случајно и ништа ту није ново. Само треба око тога ту неко да се труди.

Још једна ствар, треба то неко да уме да обезбеди. Је л' данас реална прича, док ми сада разговарамо овде, да је Србија у игри за то да можда „Фолксваген“ дође? Не кажем да хоће, али замислите то и упоредите са онима који су губили стотине хиљада радних места. Шта је ту случајно?

Косово и Метохија. Јесмо ли случајно обезбедили да 13 држава повуче признање? Је л' то са неба пало? Неко случајно шетао улицом па као сагао се – види, овде је повучено признање, дај да га ставим у џеп када сам га већ нашао. Неће бити. И око тога је неко морао да се труди и то је требало да неко уме да уради и да обезбеди. Је л' то није доказ да знамо шта радимо и шта заступамо?

И Европска унија, ако не знате, има везе са тим да ли ће неко доћи да овде инвестира. Има везе, ако не знате, са тим да ли ће неко овде да отвори нова радна места и ту врсту перспективе ми нашим људима обезбеђујемо. Не додворавамо се никоме и немамо ту потребу као што су чинили некада и тај Ђилас и тај Јеремић, који, још једном, нису нас ни у један управни одбор сместили. А кога јесу, питам ја вас. Сетите се. Нисмо

ни са ким од њих правили Статут Војводине, а ви се сетите ко јесте. Дакле, нико од њих није ове резултате направио, али јесу обезвредили буквално све чега су се дотакли.

Данас када нама кажете да ми представљамо неки континуитет са тим, није то само увредљиво. То је, пре свега, нешто што ваше речи обезвређује и све друго што кажете, а кажете и штошта што јесте на месту, потпуно се у том безвређу изгуби. Сада размислите да ли то има смисла.

Нећу да потрошимо цео дан на подсећање у чему је све свако од нас овде учествовао или учествује и даље, нпр. у Старом граду. Да будемо довољно фер, да будемо довољно коректни да кажемо шта ваља за државу, шта ваља за народ и, још једном, свака част, хоћемо то да кажемо да је добро. Да будемо толико поштени и да кажемо – иза тога би стао свако. За оно што не ваља, критикујте до миле воље.

Немојте преко леђа народа да се пребијамо, да некога убеђујемо да треба да се осећа криво због тога што је до посла дошао. То није у реду. То није коректно. То није људски. На крају крајева, то није нешто што доноси добробит овој земљи. Је л' нам она заједнички циљ и заједнички интерес? Ја хоћу да верујем, макар лакомислен био, да јесте. Хајде онда да се понашамо тако. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

Само молим колеге да се мало вратимо на тему. Немам ништа против дебате и реплика.

(Вјерица Радета додајује.)

Нема везе ни са ким лично.

Реч има Владимир Ђукановић по амандману.

Изволите, колега Ђукановићу.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Ја сам, иначе, неко ко заиста воли да дебатује и да разговара. Мислим да је то јако корисно. Нема потребе за некаквим тешким речима. Ја уважавам заиста ставове колега који прекопута износе шта износе, с тим што не знам због чега би неко требало не знам шта сад да уради, што ће рећи да ли је за улазак или није за улазак у ЕУ. Ево, ја сам против уласка Србије у ЕУ. Немам уопште тај зазор да то кажем, али сам довољно поштен да опет кажем да не бих никада водио кампању за тако нешто. Зашто? Не видим да неко нуди некакву алтернативу, да можете у неки други интегративни процес да идете. И треба да будете реални. То вам је исто као кад нудите...

Сада кажете – хоћете ревизије приватизација. Што се тиче ревизије приватизација, слажем се. Супер би било да се то уради, само има један мали проблем, овако мали проблем, али који је кључан. То је што су оне рађене по неком закону који је био донет, рецимо, 2001. године и не знам сада како мислите, свако ко дође под удар тога рећи ће – ја сам радио по

закону. То је проблем. Ви сте овде имали тзв. легализовану пљачку државе, што је скандал да се то тако назове, пошто је то парадокс само по себи, али ви сте имали законе који су доношени у интересу неких који је требало да опљачкају државу. И када дође он на суд, он каже – не, не, ја сам радио по закону. И не можете му ништа.

Зато овде постоји Кривични законик, где неки људи, највише после онога што је Верица Бараћ саставила оне 24 приватизације, одговарају и ено их у притвору или ће бити осуђени за оно за шта имате доказе. Али што се тиче приватизације у Србији 2001. године, то је био чист криминални акт, то је била распродаја државе, уништење државе, али нажалост, рађена је по закону и то је оно што је посебан скандал. И, наравно, наши најбољи природни ресурси искоришћени су искључиво да би се распродали, да би неко дошао до пословног простора и да би се обогатио на томе.

Али, знате, када дођете на суд, а он каже – ја сам радио по закону. То су највише радили, и то не чак само по закону, него по уредбама, подзаконским актима, па сте имали Владу од 2008. до 2012. године која је на основу уредби пљачкала ово друштво. Омогући се пљачка путем уредбе, буквално. И овај, када га зовете на суд, он каже – ево, има уредба, радио сам апсолутно у складу са прописима. То је оно што је велики проблем и надам се да се то више никада неће дешавати у Србији.

На крају крајева, да будемо искрени, ако би се сада урадила та ревизија, не знам каква би ту користи била суштински, јер ви те фабрике више немате. Оне су уништене, ухватила их је паучина, никада више неће моћи да раде. Ви морате нешто ново да правите. Овако стојите, тапкате у месту и стално се бавите нечим што је било пре скоро 20 година. У реду, немам ништа против, надлежни органи нека раде, али вам кажем да је то немогуће више доказати из простог разлога што ће се увек позвати на то да су радили по закону. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђукановићу.

Право на реплику има господин Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Ево, да покушамо, ако је могуће, да ставимо тачку на ову тему коју покреће колега Орлић.

Управни одбори, када је СРС била парламентарна у Граду Београду, јесу одраз састава Градског парламента. Свака иоле нормална власт настоји да састав управних одбора одговара саставу у Парламенту. Она која је са друге стране, значи да није нормална. Она увек жели да има монопол над тим, али чланство српских радикала у управном одбору није било одлучујуће. Оно је само било маска за демократију која се тада спроводила.

Што се тиче Статута Војводине, то је тема коју желим да вам објасним. Узмите записнике са свих одбора, са седница, имају записници, па ћете видети ко је за шта гласао, видећете ко је био против Статута и видећете ко је чинио кворум када се на Законодавном одбору доносила одлука. То су манипулације којима се служите ви данас, а раније се служио Бојан Пајтић тиме.

Не вреди вам то. Истина је неумољива, непобедива. Постоје записници, постоје чињенице. Вама су Драгослав Петровић и Бојан Пајтић дали мандате српских радикала противзаконито, противуставно, да би ослабили нас радикале у Скупштини Војводине, да би се лакше могао донети тај статут. То је суштина. Статут је донесен у Скупштини Србије, где сте ви, овде говорим за владајућу коалицију, гласали за тај статут. Немојте кукавичје јаје гурати неком другом, ви морате да носите тај терет. Ја знам како је вама тешко, али шта да вам радим? По томе се разликујемо. Морате да процените како ће то историја да оцени, да ли сте на овој или оној страни. Ми нисмо поклекли.

Што се тиче ове логике коју каже господин Ђукановић, гледајте која је логика ствари. Нама је Шећерана продата за пар евра. Шта треба ту да кажемо? Па јесте у складу са постојећим законом? Није у складу ни са тадашњим законом. Зашто је продата? Зато што је Влада противзаконито донела уредбу која ослобађа купца Шећеране па је стекао вредност, имовину за три евра.

Друго, земља коју је купио Тодорић из Хрватске јесте земља која је некада приватизована, највећим делом на територији Војводине. Како је то стечено када је у питању Тодорић, када је у питању Агрокор? Противзаконито. Не, нећете да се упуштате у то зато што селективно поступате, зато што је Станко Суботић звани Цане Жабац неко ко је заштићен, а други, који се баве много мање опасним послом у односу на њега, они су непожељни и против њих се води хајка. Не можете тако против криминала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мирчићу.

Право на реплику. Јавио се заменик шефа посланичког клуба. Др Владимир Орлић има предност.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Управо о том давању кворума је реч и то је проблем. Дакле, то да објасните, тешко ћете, баш тешко. Евидентирали ви то у записник или не, тешко ћете то да објасните. Значи, не мени, него људима који су такође били у том сазиву и који то знају и због тога што се зна, немогуће да то сад буде једна реченица, како беше – то није истина, и ја сад кажем да је то тачка, готово, пиши пропало. То тако могу деца да расправљају. Ми не можемо.

Што се тиче тога, како беше оно, баш је креативно било, пропорционално се одређује састав управних и надзорних одбора. Само не могу да се сетим кад то. Кад то, осим наред оног мандата тог сазива када је Драган Ђилас рекао – е, од данас ћемо овако. А они којима је понудио те управне и те надзорне одборе брже-боље су потрчали да у њих седну. Пре тога то није било. После тога то није било. Није било чак ни почетком тог сазива, него оног момента када се, изгледа, утврдило коме хоће да помогне Драган Ђилас, а коме неће, против кога је. Је л' тако беше?

Неколико смо овде имали посланика који су из Београда и који су у томе учествовали па кажу – јесам, био сам у надзорном одбору Студија Б у то време, па шта фали? Каже – мени је то тада добродошло јер нисам имао других прихода. Није то суштина, господо. Суштина је шта сте прихватили и по коју цену. Дакле, на шта сте пристали и по коју цену.

Кажете манипулација, а људи сами признају да је то било и да су у томе учествовали. Ја не знам кога покушавате да преварите. Мене, те људе који то признају или себе? Је л' манипулација да се данас на тај начин или уз подршку са те стране одржава и Стари град, где онај нови потпредседник Ђиласов, Бастаћ, жари и пали општином? Чији одборник му помаже у томе? Чији? Ја нешто не могу да се сетим, али има оних који се, изгледа, добро сећају ствари па ће можда и то да нам помогну да овде некако одгонетнемо.

Дакле, ко је са ким сарађивао, нека буде проблем за оне који кажу да нису узбуђени и немају проблем са тим. Број децибела из њиховог претходног излагања мислим да јасно говори колико имају или немају проблем са тим. То је питање туђе савести. Оно што мене занима јесте питање будућности ове земље.

На питање будућности ове земље 150.000 људи је 19. априла овде, испред овог високог дома, рекло – види како треба да изгледа. Рекло је да зна шта жели, рекло је да хоће да је гради, хоће да је гради не покушајима да се било чије биографије перу, него јасним планом, конкретним идејама и са пуно рада, јер је то пре свега потребно. Хоће у тој визији, у тим резултатима да прате Александра Вучића и Српску напредну странку. Па кад сте рекли Београд, Србија итд., казаће да ли наседају или не наседају на нешто.

У праву сте били у једној ствари. Људи су у овој земљи политички писмени. Људи су у овој земљи политички зрели и одавно не наседају на било шта. Нема ту приче о флоскулама; 57% људи на дан данашњи у овој земљи, баш зато што је озбиљно, зато што је мудро и зато што не наседа, каже – подржавамо Александра Вучића и Српску напредну странку. То је мени убедљивији одговор на то ко је у праву у расправи овој или било којој, верујте. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја као председавајући сматрам да смо отишли потпуно далеко од теме. Није данашња тема да причамо о одборницима на Старом граду, ко, за шта, и у АПВ, њиховој скупштини.

Молим вас, вас поготово, пошто сте опозиција, колега Мирчићу, овако можемо до поноћи. Ја стварно немам ништа против, али расправљамо о интересима грађана који су се задужили још пре десетак година у швајцарским францима. Хајде да разговарамо о томе.

Потпуно подржавам дебату. Спреман сам да седим са вама докле год желите, али само вас молим... Стварно, сад у Старом граду одборници, у АП Војводини... стварно никога... Мислим да то није тема и није у реду.

Молим вас, вас поготово, за разумевање. Хвала.

На члан 16. амандман је поднео народни посланик доцент др Иван Бауер.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Ви ћете о Бауеровом амандману?

Реч има Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: И о амандману колеге Бауера и оног члана који је пре последњег члана, зато што се надовезују један на други.

Значи, тиче се почетка примене закона и ко спроводи надзор над применом закона. Значи, надзор над применом закона спроводи Народна банка Републике Србије. Е сад, ја бих, председавајући, волео да ми објасни неко, било је овде приче о неким пропорцијама, како би изгледала та пропорција. Значи, знамо да је орган који руководи Народном банком Савет гувернера. Замислите, примењујући ту пропорцију, да ДС бира једног или два члана Савета гувернера. Знате, то је пропорционално односу народних посланика у Народној скупштини, али кад бисмо примењивали такву пропорцију, највероватније да би један од чланова Савета гувернера био можда и мој презимењак, неки професор Арсић, је л' тако? Није ми рођак, сва срећа.

Свака част њему као професору, али кад је био члан Савета гувернера, Народна банка Републике Србије је у периоду од 2008. до 2012. године продала 4,5 милијарди евра девизних резерви, а евро, а то је један од узрока што расправљамо о овом закону, скочио је са 76 динара на 119,8 динара. Е сад, да ли би неко желео једног таквог члана да буде у Савету гувернера? Док је то био, продали смо скоро пет милијарди евра девизних резерви, а евро је скочио преко 50%, а онда је скочио швајцарски франак у односу на евро око 40%. То је 90% или чак и 100% увећана рата за кориснике кредита у швајцарским францима.

Видите, цео тај марифетлук око кредита индексираних у швајцарском франку и цео марифетлук и игранку око девизног курса

правили су неке војводе од неких банака из бившег режима. И они то поново желе. Ја ћу поново да кажем за једног војводу, Божицара Ђелића, Војводу од Мерицијан Банке, награђен је од те исте банке са 10 милиона евра власничког удела у тој банци. То је оно од података до чега званично можемо да дођемо.

Колико су добијали као чланови управних одбора, надзорних одбора скупштина тих банака, то вероватно никада нећемо сазнати. Вероватно никад нећемо сазнати. Колико им је уплаћивано по неким другим рачунима ван Републике Србије, такође никада нећемо сазнати. Али богатели су се на несрећи ових људи који су подизали кредите, без обзира на то да ли су у еврима или у швајцарском франку. Они су измислили референтну каматну стопу која је ишла до 16% и на тај начин су правили перпетум мобиле по питању штампања новца. Значи, Народна банка га није штампала, али се у жиралном облику појављивао на тржишту и вишак тог новца је морао да заврши негде. Уместо да се врати назад и да поново покреће кредите и окреће производни потрошачки циклус, мангупи су спекулативним радњама преко тих пословних банака куповали евре и износили их из државе.

Е, сада видите колико је важан надзор над финансијским институцијама. Још важније је ко ће да спроводи надзор у име Народне банке. Законска регулатива је мање-више и онда постојала, али су се у недостатку надзора, када су гувернери били Шошкић, Јелашић, правили овакви финансијски спекулативни радови у нашем финансијском систему. Е сада, у тој примени пропорције та господа би опет требало да буду у Савету гувернера.

Замислите сада још један други проблем. Када би се принцип пропорције примењивао и на Владу Републике Србије, замислите да неко од њих буде министар у Влади Републике Србије. Ево овај што прети да ће да национализује ПКБ. Шта? Да га национализује па да га опет прода и добру разлику стави у џеп, као што је то радио први пут, када је раскидао приватизацију ПКБ-а. Знамо ми зашто се они боре за ПКБ, због земљишта. Али не због пољопривредног земљишта, не дај боже. Њима не пада на памет да ухвате мотику, јер они не знају како она изгледа, него због оног пољопривредног земљишта које има изгледа да постане градско грађевинско земљиште. Зато се они боре за ову власт. Да поново врате причу назад и поново да се богате.

Е сада, пошто ни на који начин нисам учествовао у томе... Ја бих ћутао да је на било који начин то било помогнуто са моје стране, на било који начин, и не бих ни покушавао као кукавичје јаје да тај део своје одговорности подвалим неком другом. Значи, то је неки нормалан начин резоновања.

Чисто ради разлике, Шошкић, Јелашић и Ђилас су продавали девизне резерве да би као наводно сачували курс динара. Курс динара је скочио са 76 на 119,8 динара. Значи, био је већи него данас. Сада, када Народну банку води Јоргованка Табаковић, девизне резерве се увећавају, курс динара је стабилан. Са реформама које је започео Александар Вучић у привредном делу, у економском опоравку земље, такође имамо стабилан раст и стабилне јавне финансије.

Сада треба да се измисли нека прича како то није добро, а ја увек постављам питање – чему служи држава? Да ли да се богати неко као што је то било за време Ђиласа, Тадића, Божидара Ђелића, Војводе од Меридијан Банке, или држава служи да средства која прикупи од пореза на одређен начин врати грађанима?

Један део тог новца биће враћен за отплату и санирање, ублажавање последица штетних кредита, зато што држава коју су тада водили неодговорни људи није вршила надзор како треба. Један део новца одлази на субвенције у привреди. Али више сам сит те приче. Страни инвеститори, домаћи инвеститори, потпуно су изједначени. Овде је циљ, ваљда, да се човек запосли, да добије радно место, да обезбеди своју породицу, да школује своју децу, која ће да остану овде а не да одлазе из земље у иностранство.

Та прича око ЕУ, Евроазијске уније, свега тога, људи, хајмо мало да гледамо шта је нама у интересу. Свако од њих има неки свој интерес, и једни и други, а ми треба да чувамо искључиво државни интерес и искључиво да бринемо о држави. Одлуке које будемо доносили морају да буду искључиво у корист грађана и државе, не неког другог. Овде не живе неки други људи. Овде живе грађани Србије и према њима је Влада одговорна и због тога ова скупштинска већина подржава Владу која је одговорна према грађанима Републике Србије.

А они који су хтели због пропорције у нечему да учествују, нека им то служи на част. И ја сам пропорционално био, примера ради, у радној групи за израду и писање овог пословника. Кад сам видео о каквом пословнику је реч и шта ће да буде усвајано овде, ја нисам хтео у томе да учествујем. Па тако и други. Што сте учествовали? Дали сте легитимитет па се сад посипате пепелом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

Морам да кажем, господин Мирчић је тражио реплику, али стварно господин Арсић није никога увредио нити поменуо по имену и презимену.

Једини који би можда могао да узме реплику, али није члан Парламента, јесте Божидар Ђелић. Он нема право на то.

Поштовани народни посланици, пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 2. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О БУЏЕТСКОМ СИСТЕМУ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици Вјерица Радета, проф. др Миладин Шеварлић, Маријан Ристичевић, Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Колега Ристичевићу, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја се бојим ових Ђиласових тежњи ка електронским медијима и сад пажљиво додирујем ово дугме. Ја мислим да, док гледају овај пренос ови из савеза лопужа, превараната и љотићеваца, моле се богу да ме убије струја. Али нису они те среће, преживећу ја.

Даме и господо народни посланици, лако бисмо ми нахранили сиромашне. Али тешко је нахранити ове богате. Они су алави. Сиромашнима, неком делу сиромашних људи, рука је испружена и траже мало. Овим богатима, као што су Ђилас и Јеремић Реис-Ефендија Вук Потомак, њима је рука увек испружена. Њима никад није доста.

Не треба сиромашни људи да се стиде свог сиромаштва, већ богати људи као што су Ђилас и Вук Потомак Реис-Ефендија треба да се стиде свог богатства, јер су до њега дошли на непоштен начин. Они покушавају да изведу револуцију милионера против милиона, оних милиона које су сурово опљачкали.

Драган Ђилас је велики извозник новца. Он извози наш новац и не враћа ништа. Дакле, спада међу највеће извознике, али не извози ниједан производ сем што извози новац, новац који је зарадио док је 400.000 или 500.000 људи остајало без посла. Најбољи трговац маглом. Човек који је против „Београда на води“, јер се залагао за Београд на магли. У тој магли ћапио је шта је стигао, па је, рецимо, Мост на Ади коштао... А да подсетим да је у градњи моста на Бешки учествовао чак и Владо Георгиев. Веровали или не, извођач радова на мосту код Бешке био је и Владо Георгијев.

Дакле, ти трговци маглом желе да опљачкају још једном народ. Богати људи не могу ништа друго да покажу сем да мрзе свој народ, јер их тај народ подсећа на ружан начин на који су се обогатили. Ја тврдим, даме и господо народни посланици, да богати људи попут Ђитлера Драгана Ђиласа и Вука Реис-Ефендије Вука Потомка, од свог богатства немају ништа друго него страх да га не изгубе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Само кратак осврт на неке расправе које су малопре биле овде. Било је ту свега и свачега и изречено је много неистина, али неки друг пут ћемо, свакако, тиме да се бавимо, пре свега смањењем броја незапослених због нове методологије. Наши стручни тимови раде на прецизним подацима па ћемо у јавност изаћи са тим и да више прекинемо ту причу хвалисања колико се где људи запослило.

Знамо ми добро шта се дешава на терену, где се обећа 500 људи, па се онда каже – у првом налету ће бити 100, па од њих 100 само 30 иде на обуку. Дакле, није Србија затворена кутија и свако ко се бави политиком и ко жели да зна шта се стварно дешава на терену, то одлично и сазна.

Него, овде је такође речено да ће можда у Србију доћи „Фолксваген“. Пре неки дан је била вест да ће „Фолксваген“ доћи у „Икарбус“ и, ево, ми сад питамо – ако дође „Фолксваген“ у „Икарбус“, где ћете истерати „Мерцедес“? Је л' беше „Мерцедес“ дошао пре четири-пет година или је то такође била једна велика обмана? Наравно да јесте.

Што се тиче овог предлога закона, ви сте, министре, предложили да се од 1. маја предшколске установе изједначе у повећању плата са осталима из образовног система и да то повећање буде 9%. И то је у реду, ми немамо ништа против тог повећања, али ми вам кажемо – повећајте свим буџетским корисницима који нису били на 9% на тај проценат од 9%, јер ово што ви радите, то је чист волунтаризам.

Вама падне на памет – сад ћемо повећати овом, сад ћемо оном, и ви онда кажете да не можете наш амандман прихватити зато што је увећање плата осталих корисника буџета према важећем решењу већ дефинисано

и износи 7%. Чиме је дефинисано? Светим писмом? Уставом? Чиме је дефинисано? Законом? Па ви закон мењате. Ви кажете да једној групацији повећате на 9%, а ми кажемо да повећамо свима и онда ви још кажете да би то довело до тога да проценат увећања код тих корисника буде, каже – утврђује се законом у различитим процентима. Али ми хоћемо да не буде у различитим процентима. Ви морате, када нам кажете због чега нешто нећете да прихватите, да нам кажете аргумент. Није аргумент – ми рекли овако и не може да се мења. То није аргумент.

Ми мислимо да постоји много могућности, мимо овога што се ви хвалите препуним буџетом итд., да постоји много извора средстава где би се заиста могло помоћи тим људима у јавном сектору, јер то повећање плате које је било пре пар месеци је изгубљено, готово га и нема, то је чињеница. Као и повећање пензија, и ваше обећање да ћете повећавати пензије када вама падне на памет. Одбили сте да то буде регулисано законом. Дакле, свашта ту има о чему може да се озбиљно разговара.

Сад вас питамо, пошто је министар Мали рекао да ће Народној скупштини да достави на разматрање и усвајање заврши рачун буџета – да ли знате, да ли сте, пошто се приближава поново Егзит, добили завршни рачун Егзита? Тамо су средства и Републике, и Новог Сада, и Покрајине, огромна средства дата приватнику, приватницима који организују Егзит. Да ли имате завршни рачун и колико су пара појеле којекакве агенције? Колико је пара отишло разним...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Само једну реченицу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наравно.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: ...Разним невладиним организацијама? Ми смо израчунали да се ради о више милиона евра.

Дакле, говоримо пре свега о невладиним организацијама, које сада раде на рушењу ваше власти. То су ови који се састају са Клинтонима, са Брамерцом итд. кад долазе у Србију или кад долазе у део Србије, АП Косово и Метохију. То вам је овај фонд за неку изузетност, па нека иницијатива за изузетност, па Кандићка итд. Све ви то финансирате, а ми само хоћемо да нам кажете, и ово је заиста последња реченица, хоћемо да нам кажете колико је то средстава и зашто тим средствима не удовољите нашем захтеву да свима којима досад, буџетским корисницима којима није била повећана плата за 9%, да то буде 9%. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има по амандману Верољуб Арсић.

Изволите, колега Арсићу.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господа народни посланици, мислим да бисмо овим изменама и допунама Закона о буџетском систему исправили

не једну неправду, него изједначили статус запослених у школским и предшколским установама и омогућили им повећање плата.

Као што је већ познато, средства за тако нешто има. Није било приватизација, није се пунио буџет тако што се распродавала нека имовина, није било ни кредита који би подстицали јавну потрошњу и исплаћивали текуће обавезе државе, као што је то раније било. Новац који држава има стечен је уплатама пореза од привреде и грађана Републике Србије, али оно што је најважније, новац није из теткиног кауча, као што је то било док је министар био Војвода од Меридијан Банке Божићар Ђелић.

Е сад, господине министре, ја вам гарантујем да, ако којим случајем победе Борис Тадић, Ђилас, Пајтић, Шутановац, хипотетички, ево ја вам гарантујем, првим авионом је Војвода од Меридијан Банке на теткином каучу. Првим авионом. Али, пошто је теткин кауч већ једном испразнио кроз штицовање, кроз кредите са девизном клаузулом, пронашао би други, који се зове буџет Републике Србије, па би поново са том истом кликом исто радио што је радио и када је први пут био министар – писао законе и правио законодавство да би он или њему слични могли да краду а да уопште не одговарају пред законом.

Е, зато, господине министре, похвално је што доносите законе који су у интересу грађана, јер на изборима су ти грађани који гласају за народне посланике и неку будућу владу, који се опредељују коме ће да повере своју будућност и на тај начин спречавате Војводу од Меридијан Банке да поново буде министар и спава на теткином каучу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес по свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 6. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ *SOCIETE GENERALE* БАНКЕ АД БЕОГРАД, КОМЕРЦИЈАЛНЕ БАНКЕ АД БЕОГРАД И ВОЈВОЂАНСКЕ БАНКЕ АД НОВИ САД ПО ЗАДУЖЕЊУ

ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „СРБИЈАГАС“ НОВИ САД, ПО ОСНОВУ УГОВОРА О КРЕДИТУ ЗА ИЗГРАДЊУ ГАСОВОДА НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ОД ГРАНИЦЕ СА РЕПУБЛИКОМ БУГАРСКОМ ДО ГРАНИЦЕ СА МАЂАРСКОМ И ДРУГИМ СУСЕДНИМ ЗЕМЉАМА СА РЕПУБЛИКОМ СРБИЈОМ КРОЗ УЛАГАЊЕ У КАПИТАЛ АКЦИОНАРСКОГ ДРУШТВА *SOUTH STREAM SERBIA AG, ZUG*, ШВАЈЦАРСКА (претрес у појединостима).

Пошто је Народна скупштина обавила претрес Предлога закона у начелу, а с обзиром на то да на Предлог закона нису поднети амандмани, Народна скупштина ће, сагласно члану 160. став 3. Пословника Народне скупштине, у дану за гласање одлучивати само о Предлогу закона у целини.

Прелазимо на 7. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАПОШЉАВАЊУ СТРАНАЦА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици Маријан Ристичевић, Петар Јојић, Ружица Николић, Вјерица Радета, Срето Перић, Томислав Љубеновић и Весна Николић Вукајловић.

Примили сте извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за рад, социјална питања, друштвену укљученост и смањење сиромаштва, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Изволите, колега Јојићу.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, у име Српске радикалне странке поднео сам овај амандман на члан 2. и остајем код образложења у вези тог амандмана и предлажем Скупштини да тај амандман усвоји.

Српска радикална странка посебно жели да укаже да није против запошљавања странаца када је у питању техничка или научна сарадња. Међутим, СРС указује да је претходна власт у све ресоре и поре система и Владе Републике Србије запошљавала, да ли по уговору или за стално, стручњаке који су дошли да нам припремају законе, да буду експерти, да буду научници, а поготово када је у питању Министарство одбране, о чему најбоље зна господин министар Ђорђевић, који је присутан.

Претходна власт, „жути“ су у свим ресорима запошљавали и омогућавали да уђу шпијуни, они који ће да делују против система Републике Србије кроз разне видове те сарадње код органа унутрашњих послова, саветници, инструктори. Било их је у Министарству одбране, у

Министарству културе, у Министарству иностраних послова, а такође и у Министарству правде.

Шта су радили и шта раде они у тим ресорима? Када је у питању Министарство правде, морам рећи да сам згрожен када имам сазнања да су у то министарство примани стручни саветници из Америке да нам они у Србији прописују англосаксонско право, а било их је доста и из Европе. Они нам сада утврђују предлоге закона који треба да дођу пред Владу и пред Народну скупштину.

Дакле, у контроли и сагласности везано за пријем странаца мора бити прибављена сагласност БИА. БИА има боље механизме уз помоћ припадника МУП-а.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јојићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Што се тиче СРС, наш став је да услови за запошљавање странаца и домаћих људи, наших људи, треба да буду изједначени.

Ви сте овде предложили да се радна дозвола за запошљавање издаје странцима који имају визу за дужи боравак по основу запошљавања. Ми смо предложили да се то брише, зато што та виза на дужи боравак подразумева визу на шест месеци, а ми мислимо да је бесмислено да се неко овде запосли и да на сваких шест месеци мора да тражи ту радну дозволу. Наш предлог је да то буде годину дана, бар годину дана.

Кад смо ово предлагали, ми смо водили рачуна, пре свега, о реалном стању, а реално стање је да у Србију долази да се запошљава много људи, наших људи из Републике Српске, да се овде запошљава доста Кинеза, и ми мислимо да тим људима, дакле свима, а пре свега овим људима којих је ту највише, који највише раде у Републици Србији, треба заиста створити неке нормалне услове да не морају сваки час, јер шест месеци је буквално сваки час, да прикупљају папире, документацију, да иду од шалтера до шалтера. Нисте то ништа дигитализовали. То је само Ана Брнабић обећала па бата ваљда није стигао дотле, али полако, стићи ће.

Дакле, предложили смо да се то амандманом исправи, и било би добро да сте ви то лепо прихватили, али нисте, са опет врло интересантним образложењем. Само да видим шта ви то рекосте. Не прихватате амандман из разлога што не доприноси побољшању предложеног текста закона. Е, вала, доприноси и побољшању текста и побољшању услова странаца, којима ми желимо да створимо што је могуће боље услове и што је могуће равноправније услове у односу на наше грађане.

Ми не желимо да неко дође овде под не знам каквом пресијом. Дође човек из Републике Српске, хоће да ради, дође у Републику Србију, у своју

будућу заједничку државу, што да не, немамо ништа против, ми хоћемо да му омогућимо...

Шта ме, господине Маринковићу, тако чудно гледате? Због овог што сам рекла Република Србија и Република Српска? Па све је то део велике Србије. Све ће то, ако бог да, бити једног дана. За нашег живота, верујте. Даће бог, да поживимо само.

Дакле, ви у оквиру овога... Може се рећи и пар реченица везано, опет, за оно о чему су причали посланици власти, а када је у питању нека велика запосленост и нека велика стопа смањења незапослености. Ја мислим, пре свега ви, министре Ђорђевићу, да добро знате да то нису тачни подаци, да ту има фингираних података због промењене методологије коју примењује Фонд за запошљавање. Рекох већ, ми ћемо изаћи са прецизним подацима, пре свега због јавности. Вама нећемо да причамо, ви то знате. Али немојте, немате право, нико нема право да обмањује јавност.

Завршавам, господине Маринковићу.

На крају крајева, рекох малопре, виде људи на терену, кад се отвори нека фабрика, на телевизији се обећа 2.000 запослених, па се онда каже – то ће бити за неколико година. Реално се запосли 20 до 50 људи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама. И нисам вас чудно гледао. Био сам само насмејан.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић. Изволите, колегинице Николић.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, Закон о изменама и допунама Закона о запошљавању странаца усвојен је 28. јуна 2018. године и ми данас, после 10 месеци, поново имамо измене овог закона. Ми смо и тада, али и сваки пут када су измене и допуне закона у питању, говорили да је потребно донети потпуно нов закон, који ће бити добар и применљив, а не да на сваких неколико месеци вршимо одређене измене. То свакако важи и за овај предлог закона, који је ова скупштинска већина усвојила прошле године.

Члан 3. Предлога закона прописује издавање радне дозволе за запошљавање странаца који поседују визу за дужи период по основу запошљавања.

Разлог за доношење овог закона је, како сте навели, спречавање штетних последица по рад органа и организација, затим по буџет Републике Србије, односно ради поједностављивања административних поступака приликом издавања дозволе за рад странцима.

То је свакако требало да буде, односно тиме сте морали да се водите и прошли пут када су вршене измене и допуне, јер се очигледно показало

у претходних десет месеци да има више негативних и штетних последица током примене овог закона.

Амандман на члан 3. који смо поднели односи се на радне дозволе за запошљавање. Ми смо тражили да се тачка 2. члана 16. постојећег закона брише, јер се показало као лоша пракса да се министру дају овлашћења каква овај члан прописује. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, у наредном периоду мислим да ће нашој држави бити потребно све више радне снаге. Слободан проток роба, услуга и људи доводи до тога да поједине општине оскудевају у радној снази. Посебно ми у пољопривреди смо захвални на запосленима, на онима који обављају пољске радове, без обзира на то да ли су странци или домаћа радна снага.

Ето, дошло је време да, захваљујући инвестицијама, а инвестиције зависе и од власти, какав амбијент се прави... Земља без привреде је ауто без мотора и мењача. Такав ауто може да иде само низбрдо. За време ове „жуте“ власти имали смо управо такву ситуацију, да је тај наш заједнички ауто ишао само низбрдо, јер није имао ни мењач ни мотор. Земља без инвестиција је ауто без бензина. Уколико нема инвестиција, нема нових технологија, нема раста БДП-а, нема раста стандарда. Директно су све земље, па и наша земља, зависне од инвестиција.

Зато није у реду да Бошко Љотић, Ђилас, Јеремић терају и све чине да отерају стране инвеститоре из наше земље врло добро знајући ово што ја овог тренутка говорим, да без инвестиција нема ни нових технологија, нема ни новог знања, нема ни новог новца, нема новог раста БДП-а.

Даме и господа народни посланици, Ђилас и његова странка слободе и правде понашају се тако као да су власници политичког система. Додуше, Ђилас има више фирми. Једна се зове Демократска странка, која се само тако зове, и против које се ја не борим зато што је демократска, већ зато што је престала да буде демократска, а друга, Странка слободе и правде је само још једна његова фирма.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Господине министре, са модернизацијом наше правне регулативе везано за запошљавање странаца требало би интензивније да размишљате и о начину да се наши грађани који су отишли у иностранство што пре и под што повољнијим условима враћају

у своју отаџбину. Сигурно сте више пута чули како је 60-их година прошлог века из Србије одлазила углавном нестручна радна снага. У последње време, посебно је то изражено почетком 21. века, све више одлази стручних људи, рекло би се и најстручнијих. Због чега? Из разлога што овде немају обезбеђене услове које имају у иностранству.

И сад, регулисати област запошљавања странаца је и те како потребно. Против тога немамо ништа, чак можда и оно што ви идете у правцу обезбеђивања неких услова за њих може да се прихвати. Али има једна практична ситуација која се појављује у општинама у Србији поред реке Дрине, можда и у другим местима. Мени су познате Бајина Башта, Љубовија, Мали Зворник, Лозница, Крупањ, Богатић, Шабац, можда Сремска Митровица. Тамо грађани Републике Српске имају потпуно исти статус и третман као странци из земаља чланица ЕУ, а ви сте у једном делу овог закона на посебан начин и регулисали, истакли и назначили како и под којим условима ће моћи да добијају радне дозволе, односно како ће се регулисати запошљавање странаца из тих земаља.

Овде би требало направити један искорак и омогућити исто нашем народу да се запошљава под условима под којима то чине и грађани Републике Србије. Понеке фабрике и привредни субјекти су принуђени, због недостатка адекватне радне снаге, да ангажују и запосле оне који су из Републике Српске, али они не могу бити пријављени ако немају држављанство Републике Србије. Могу бити ангажовани на привременим и повременим пословима, али не иде им радни стаж, а обавезе су им све као да имају стално запослење.

Да ли се ви сећате, господине министре, а морали бисте се сетити јер је то било на Влади када је у питању Закон о туризму, да лица која су из земаља ЕУ а која испуњавају друге услове у смислу струке могу бити запослена као и грађани Србије? А нигде не пише да Срби из Републике Српске имају исти тај статус. Уколико бисте нешто урадили на том плану, вероватно би грађани били задовољни, односно било би им лакше да регулишу свој радноправни статус. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно, колега Перићу.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Изволите, колега.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Амандманом на члан 7. Предлога закона о изменама и допунама Закона о запошљавању странаца Посланичка група СРС је предложила измену овог члана.

Чланом 7. предлагач жели да измени члан 23. основног закона, који се односи на радну дозволу за запошљавање. Посланичка група СРС је

предложила овим амандманом измену у члану 23. основног закона у ставу 2. тачка 2, и то тако што ће сада гласити – доказ да има одговарајуће квалификације за обављање конкретне делатности у случају када је потребно приликом регистрације код надлежних органа.

Наше мишљење је да странац који намерава да се у Републици Србији бави предузетништвом не треба да се обавезује на начин како је то у постојећем члану закона прописано.

Представници власти Републике Србије који су пред посланике Народне скупштине изашли са овим предлогом најавили су као основни разлог за доношење овог закона прецизирање одредби закона којима се врши поједностављење поступака издавања дозвола за рад, а у циљу даљег развијања повољнијег пословног окружења и привлачења страних инвестиција.

Сада када се усвајају ове измене закона, треба имати још једну битну ствар у виду. Треба усвојити што квалитетнији текст закона, јер ће за коју годину Србији заиста бити потребан већи број странаца који ће радити, јер ако се настави овај тренд одласка младих и образованих људи из Србије који је присутан у последњих неколико година, једино решење ће бити запошљавање странаца. Већина српске младости и памети свој посао увелико тражи и налази ван Србије јер су свуда у окружењу много повољнији услови за рад. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Љубеновићу.

На члан 8. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, сви знамо како је Бил Гејтс дошао до богатства. Између осталог, користио је и страну радну снагу, али је он 95% свог богатства поклонио сиромашнима.

Драган Ђилас је више од 95% свог богатства отео од сиромашних. Ја немам ништа против да прикупи пет милиона људи у ономе за шта се у протестима залаже. Био би ред да, попут Била Гејтса, који је несумњиво зарадио тај новац, свакоме од њих да по 100 евра. То је тачно оних 500 милиона евра које је опљачкао од тих истих грађана и сада мултимилионер, богаташ, позива милионе на револуцију. Даме и господо, није у реду да он даје само Мариники и Бошкићу. Било би у реду да подели свима своје енормно богатство.

Бошкић би требало да зна као православац да му је цабе материјално богатство ако је духовно банкротирао. Бошкић Љотић, Вук Јеремић Реис-Ефендија Вук Потомак и други не размишљају више главом, већ новчаником. Дакле, они би требало да знају да су духовно банкротирали, али Бошкићу и екипи је једино битно да од Ћиласа не добијају ситно. Зато ја тврдим да је, пре него што је развалио Српске двери, Бошкић Љотић имао овај знак, три спојена прста у име православља, а сада му је знак то да је битно да не добије од Ћиласа ситно. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Пошто смо завршили претрес по свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Желим да се захвалим за данашњи рад.

Са радом настављамо сутра у 10.00 часова. Хвала.

(Седница је прекинута у 18.35 часова.)